

بِوْدابِهِ زَائِدِنَى جَوْرِمِهَا كَتَيْبِ:سِهُ رِدانِي: (مُغَنَّدَى إَقْراً الثُقافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنتَّدى إقراً الثَّقافِي)

براي دائلود كتابهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافي)

www. igra.ahlamontada.com

www.igra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ,عربي ,فارسي)

بسم الله الرحمن الرحيم

ناوى كتيب: مدولدوى (ليكوليندوه، پشكنين، شيعرى بلأونه كراوه).

نووسەر: حەكىم مەلا سالح

بلاو کهرهوه: ناوهندی بلاوکردنهوهی فهرههنگ و تهده بی کوردی ئینتشاراتی سهلاحهدینی ته پیووبی

يراژ: ۳۰۰۰

چاپی یه کهم: سالی ۱۳۷۹ی هه تاوی

((T))______

1X1____

177. ... il. ...

۲۵ ـ تەسكىنى دلەي پر جە خارەكەم

۲۶ ـ تەلاكەي جەمىن قال بۆتەي عەشق

144	۲۷ ـ جه قەقھقەھەي رەعد ميناي ھەورى تار
144	۲۸ – جهمین رهشک جام جهم نومای جهمشید
141	۲۹ – چون بەندە بەو بەند ئىخلاسى بەندەن
١٨٣	۳۰ - حوققهی خەزىندى تەجەللاي زاتى
١٨٥	۳۱ – خالای تەسكىن بەخش دلەی پر دەردم
١٨٨	۳۲ - خورشیده کهی بورج مهلاحهت سوپیهر
19.	۳۳ - دله دیارهن بی قهرارهنی
197	۳۴ - دیسان ههم گهردش چهواشهی بهدخو
194	۳۵ - دوکهلی قلیان وهش نهفهسیّوهن
190	۳۶ - ساچۆن دڵ وەشاد دلشاد نەبۆ شاد
198	۳۷ – ساقی ساوه یاد ئیمه و هام فهردان
191	۳۸ – سەرمەوداى قەلەم حەكاكەى عەشق
7.1	۳۹ - سهراپای تهعزام تیسک و مهغز و پوست
7.1	۴۰ – شەست پەر سەوزبان وەړووى زەردەوە
Y • Y	۴۱ - شەمال لاى سەروى ساواى سايە نەو
Y . Y	۴۲ – شەوق شادى نۆ
714	۴۳ – فیدای دیدهت بام وهبی مهی مهستهن
714	۴۴ – قوربان چەم چەمش وەتتۇ نەكەفتەن
1.15	۴۵ – کوورهی دل چمان جۆشش وهردهوه
YIV	۴۶ – کوله کهی کهللهم پهی شکاری خهم
YIV	۴۷ – گەرمى دەرد قامەت كەردەن وەكاھىي
719	۲۸ - لاونامهوه
771	۴۹ - من خوّ خەنەت جەنتەن قامەت
777	۵۰ – مەيۆم جەدەروون
770	۵۱ – وەنىم نىگاى عەين جە پێوارەوە
440	۵۲ – هازرنگهی زهنگ سهرقه تار مهیو
YYA	۵۳ - یادم نمهشی جه گردین حالٰدا
779	۵۴ – يەئجوجى خەيال گێرتەن قەلاي ھۆش

ـ پیشه کی یه کی کورت ـ

مهوله وی هه رچه نده گله یی میژووی ئه و سه رده مه ی هیناوه ته سه رخوی و ، هه رچه نده شیعره کانی هه رحیکایه ت له ژیانی چینه کانی سه ره وه ی کومه لایه تی یان ئه که ن و ، هه رچه نده موناسه به تی شیعره کانی نرخیکی ئه و توی کومه لایه تی یان نیه و چاوی له ده یان و سه دان کیشه و گرفتی خه لک نوقاند و ، که چی هیشتا هه رئه بی نه بی نه به بی نه به ده سته لات و توانا داره کانی پابوردی ئه ده به به به به خه یالی ناسک و ده ست و په نجه ی هونه ریه و هونه ریه و کاریکی کردووه که نمونه ی زور که مه و مه گه رنالی له شیعری پابورد و ماندا توانیبیتی ئاوا هونه ربه لوتکه بگه یه نی .

له باسی مهولهویدا به رله ههموو کهسی پیویسته پهنجهی ریز بو زانای هیژا مامؤستا مه لا عهبدولکه ریمی موده ریس دریژ بکریت ، که هه ندی له تهمه نی خوی به خشی و ته رخان کر دبو بو ژاند نه وه و لیکولینه وه ی به رهه مه کانی ئه م شاعیره مان ، هه رله نامه کانیه وه هه تا چوار شاکاره که ی ، که به وه ش په نجه ره یه کی گهوره ی له رووی دلدارانی ئه ده بی کوردی و مه وله و یدا ئاوه لاکرد.

ئه گهر ئه و مامزستا به ریزه نه بوایه کی ئه یتوانی به تایبه تی خوی بدات له قه ره ی (الفضیلة) و (الفوائح)ه کهی به لیکدانه وهی واژه و لیکولینه وهی به یته کانی دیوانی قه سیده و غه زه له کانیشی هه زارانی وه ک ئیمه و مانانی هوشیار کرده وه و مینبه ری شیعری پرله هونه رو ره سه نی خومانی پی نیشان داین .

ئەگەر ئەوكارەي ئەوان نەبوايەكەي ئىنمە ئەوەندە عاشقى مەولەوى ئەبوويىنو؟ كەي ئىنمەئەوەندە مەولەويمان ئەناسىي؟

منیش ئه و عهشقه پالی پینوه نام که له شاری سنه دا ئه ماله و ئه و مال و له همورامان و سارال و دهوروبه ری سنه دا ئهم دی و ئه و دی بکه م و به دوای

به یتنکی روشنایی نه دیویدا ماندوو نه بم . تا به لکو مه لویه کم بن به ده سته وه بی بیده مه بین به ده سته و بینی به یه که و تمه نیوه راستی با خچه که ی شاعیره وه و بونی گو لان سه رمه ستیان کردم ، بینیم به سه ر لقی شاگو لینکه وه بولبولی به کو ل نه چریکینی ، منیش شیعره کانی مه وله وی فیریان کرد بو وم که له زمانی پونه وه ره کانی سروشت حالی بیم . بویه که به په روشه وه گویم بوده نگه سیحراویه که ی هه لخست .. تی گه شتم پیم نه لین : من روخی مه وله ویم . روله گیان ، کاره م رله وه دا نیه تو خوت هه لداویته بنی ده ریاو سه ده ف بدوزیته وه و له دو و توی ی سه ده فه کانداگه و هه ره و نبوه کانی من به ده ست بینی .. نه توانی له گه ل نه وه دا کاری تریشم بو بکه یت .

لهمه ئهوه تن گهشتم که نهبی هه ندی قسه بخه مه پال قسهی به نرخی ئهوانهی که لیکولینه وه یان له سهر لایه نه کانی ژیان و هونه ری مه وله وی کر دووه و ههم به وردی دیوانه که ی بیشکنم.

جا خوینه ری خوشه ویست: ئهم به رهه مه ی له به رده ستدایه به ری ره نجی شهش سال ته قالایه و هیوادارم ئیوه ش و روّحی هه میشه ئاماده ی مه وله ویش لی ی رازی بن و منیش به مکاره م توانیبیتم خزمه تیکی گچکه م پیشکه ش به کاروانی ئه ده به که مان کر دبی .

هەربژین حەکیم مەلا سالح ۱۹۹۶/۳/۱

بارى ژيانى مەولەوى

لهباره ی چونیه تی ژیانی مهوله وی یه وه هه ندی جار واخراوه ته به رچاو که هه ژارو که م ده ست بووه. به تایبه تی به ریز ماموستا مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس زیاتر پی ی له سه ر ئه وه داگر توه . له لا په په (ک)ی پیشه کی دیوانی مه وله وی دانی نوسیویانه : باری ژیانی ثابوری ی مهوله وی زورنا خوش بووه ، به لام ئه و پازی بووه به و ژیانه ، وه زور به ی وه ختی خوی به شیوه ی ده رویشی رابواردوه .

پاشان له زاری حاجی شیخ مسته فای هه ولیری یه وه پینمان ته گهیه نی که مه وله وی له نان و دوبه و لاوه هیچی تری نه بووه و بگره نان و دوباشترین خواردنی بووه.

لهگه ل ریزم دا بو ماموستای پایهبه رز، من نهمه وی لهم گوشه یه و هه ندی شت بدرکینم که نه وه ره ت بکه نه وه مه وله وی هه ژار و نه دار بو وه .

۱ ـ مهولهوی جگه لهوهی کورهمه لا بوهو بهنانی مه لایه تی ژیانیکی مام ناوه ندییان به سهر بردووه ، له ناوچهی تاوگوزیش دا ماڵ و موڵکیان ههبووه که ژیانیان له سهری روشتوه به ریوه.

۲ ـ مهولهوی کاتی که گهوره بووهوپینگهشتوه ، واته له سنوری ژیانی مالی باوکی دهرچووه ، ئیتر خوی به هوی زانست و بههره کهیهوه بوته هاو خوانسی شیخه کانی ههورامان و پاشاکانی جاف و والیه کانی ئهرده لان و پاشاکانی بابان که لهو روزگاره دا ئه مانه گهوره ترین ده سته لاتی مهزهه بی و سیاسی یان ببووه ، له گه ل ئه م ده سته لاته شدا هه ریه که به نیازی خویان مهوله و یان لاواند و تهوه و ریزیان له که سایه تیه زانستی ـ ئه ده بیه که ی گرتوه . جا که سینک نه م چینانه نیازیان له که سینی چون دیلن هه ژاری رووی تی بکات و به نه داری بژی ؟

٣- مەولەوى مەلايەكى رۆشنبير بووەو عەوامانە بيرى نەكردۆتەوە . بۆيەكە

ری*گای ح*هجی گرتوته بهر ، واته لهباری **ژیانی زیاتری** ههبووه ،ئهگهر ژیانی ههر نان ودو خواردن بوایه چون ئهیتوانی حهج ههآبژیری ؟

۴ ـ له شیعری (۱۹)ی پیتی (دال) دا شیخ عهزیزی جانه وه ره داوای پاره ی لی ئه کات . ئه م شیعره کاتی و تراوه که ههر دو وکیان فه قی بوون و ئه و پر ژانه بووه که مه وله وی به هری خویندنه وه ماوه یه ک سنه به جی دیلی و ئه چیته بانه.

ئەمەش نیشانەی ئەوەيە كەلەفەقپنيەتىشدا مەولەوى ھەربوويەتى و باخەلى گەرم بووە.

۵ ـ مەولەوى ئەوەندەى ھەبووە كەژيانى كۆمەلىك لە خزمەكانىشى مسۆگەر كردوەو ئىدارەى كردوون .

کاک روئوف عوسمان له بهشه عهروبیه کهی گزفاری کاروان ژماره (۱۳)دا چهند به لُگه نامهیه کی میری میرانی بلاو کردوتهوه که یه کینک له و به لُگه نامانه وای دیاری ئه کهن که مهوله وی سیانزه خیزانی له گه لُدا بوون و ژیانی دابین کردوون. که پاشان به لُگه نامه کان ئه خه ینه روو ..

ئه مانه ی که باسمان کردن چه ند به لگه یه ک بوون له سهر ئه وه ی که مه وله وی نه که هه روه ه درا بووه و ژیانیکی خوش و ئاسوده شی هه بووه .

وه له ناوشیعره کانیشیدا خهمی نهبوونیو نهداری دیار نیه ، مهولهوی شاعیری موناسهباته ، ئه گهر ههژاری وبرسینتی کسپهیان لهجه رگی هه نساندایه ئهوابه موناسهبه تی روژیکی تالی ژیانیه وه چهند به یتیکی بو ئه و تین.

من له م به لگانه دا نه م ویستو ه نرخی مه وله وی له دارا و نه دارایی دا دیاری بکه م ، به لکو مه به ستم ئه وه یه که پر قشنایی بخه مه سه رباری ژیانی و یه کینکم له و که سانه ی که پیم خوشه مه وله وی به ژیان و شیعره کانیه وه به باشی ساخ بکریته وه ، چونکه به یه کی له گه وره ترین مایه ی شانازی ئه ده به که مانی ئه زانم و به پینویستی

سەرشانى خۆمى ئەزانم كە ھەرچى بىزم بكىرى لە وەخىتى خىزمدابىنىم بىز ئەممەبەستە پىرۈزە.

_بەلگە نامەى يەكەم _

علی ویس با برادرانش ، محمد ویس ، ساناحمد ، درویش ، سلیم با برادرانش ، محمد ، قادر،علی ویس ، عزیز با برادرانش ، کیانی ، شاویس،سلیمان . عالیشأن معلی مکان ، ارادت و صداقت نشان ، خالوی محمد بیگ سلمهالله تعالی بعد ازسلام مشهود میدارد که درینوقت بقرار پیشتر سیزده باب خانواران مرقومین فوق را بآدمیت جناب مستغنی الالقاب مولوی قرارداد و آنها راباو واگذار نمودیم و خرج وحوالهجات آنها را بکلی از دفترخانه اخراج کردیم ، دربیان تأکید بشیما اظهار واشعار مینماید البته من بعد بهیچ وجه منالوجوه علاقة و رجوعی بآنها نداشته ومزاحم حال و متعرض احوال آنهانشده . فارغ البال وآسوده حال بوده باشند . بآمر آدمیت معزوالیه قیام و اقدام نمایند.

۲۳ جمادی ۱۲۶۱

عبدالله

میر میران

واته: عهلی وه یس له گه ل براکانیا . محمه ممه د وه یس ، سان نه حمه د ، ده رویش سه لیم له گه ل براکانیا . سه لیم له گه ل براکانیا . که یانی ، شاوه یس ، سلیمان .

خاوه ن شکزی پایه دار ، دوستی راستی نیشان ، خالو محهمه د به گ سه لامی خوای لی بی . دوای سلاو یکی شایان له مکاته دا که به پی ی بریاری پیشو تر سیانزه

خیزانی ناوبراو لهسهره وه که دهست و پیوه ندی ئاوازه به رز مه وله وین و سهرپه رشتی که ری ئه وانه و خه رج و حه واله گه لیانمان به گشتی له ده فته رخانه نه هیشتوه ، له م باره وه پیتان رائه گه یه نین و ئاگادار تان ئه که ین که به هیچ شیوه یه که هقتان به سه ریانه وه نه بیت و حالیان مه گرن و هیچ کاریکتان به سه ریانه وه نه بیت . دلنه واییان بکه ن و ئاسوده یان که ن . وه به فه رمانی ئه و به ریزه (واته مه وله وی) له گه لیان بجو لینه وه . که م وکوری مه که ن و له زامن دان .

- بەلگەنامەي دووەم ـ

خویش واقاربان جناب عالیجناب اخوی مولوی (بدانند) البته بورود رقیمهٔ عالی ، باکمال امنیت و خاطر جمعی ، با خانه و کوچ برخواسته ، بشهر زور اقامت نمایند ، و در هرمواد فارغ البال بکسب وکار خود مشغول شده ، و آسوده حال بدعای بقای دولت عالی پردازند ، ودراینخصوص خاطر را جمع دارند ، حسبالمقرر عمل نمایند (ودر عهدهاست) .

۹ ب ۱۲۶۴ عبدالله میرمیران

واته : دوستان و خزمانی جهنابی پایهبهرز مهولهوی بسرام . بسزانین ئه آبهته به گهشتنی نامه ی سهره وه ، به و په ری ئاسایش و دلنیایی یه وه به ره وشاره زو ورکوچ بکه ن ، له ههمو و کاتیکابه ئاسوده یی سهرگه رمی کیار و کیاسیی خوتان بین . وه به ناسوده یی نزا بومانه وه ی ده و له تی هیژا بکه ن . له م پوه وه و دلنیا بن و به پی ی بریار هه لس و که و ت بکه ن . له زامن دان .

- بەلگە نامەى سى يەم -

حکم عالی

آنکه چون (....) موجب رضای حضرتکبریا وباعث خوشنودی سیدانبیاء علیه الصلوة والقناء است . بنابراین بحمدالله الملک المنان و بناباً ستحقاق ذاتی قریهٔ بیاوله را بعنوان وقفیت بجناب عالی جناب مقدس القاب اخوی مولوی مولانا عبدالرحیم تفویض نمودیم که مداخل آنرا گرفته صرف مدار گزار خود سازد. و بفراغت بالی بأمر تدریس ونشر علوم و عبادت ودعاگوی مقام عالی پردازد . البته احدی دخل در آن نکند . (وقد عهد).

۲۱ ج ۱۲۶۱ عبدالله

ميرميران

واته :

ـبەلگەنامەى چوارەم ـ

كارگزاران سركار عالى مستحضر نبشته (باشند).

بشما امر و مقرر میشود همان نهری که بتازگی عالیجناب عزت و سعادت

مآب اخوی مولوی حفرمیکند وازآب سیروان برمیدارد ، از طرف سرکار عالی مرخصاست . در مالکی خودش میباشد . البته احدی علاقه و رجوعی باو نداشته باشد و او راممانعت نکند. کوتاهی ننمایند (و در عهده است) .

۱۲ ص (أو) ش ؟ عبدالله ميرميران

واته:

ثهوانه ی به فه رمانی سه رکاری هیژا هه لئه سن ، پیتان رائه گه یه نم ، فه رمانتان پی ئه ده م و پیتان رائه گه یه نم فه و چومه ی که به تازه یی به ریز و به خته وه ربرام مه وله وی هه لی ئه که نی و له ناوی سیروانه وه سه رچاوه نه گری ، رینگه ی لی مه گرن و له لایه ن منه وه نازاده و هی خویه تی . که س بوی نیه ری گری لی بکات و ده ست له کاری وه ردا. که م وکوری مه که ن و له زامن دایه .

عهبدولا میری میران واته عهبدولا پاشای بابان ، بوته خهم خوریو ههول شهدات که ژیاننگی ئاسوده و ئارام بهسهربهریت و تهنانهت خهمی ده ستوپیوه نده کانی مهوله ویشی خواردوه . به پینی تهم شیعره ش :

وزآن سوی وطن هجرت نمودم.. هند.

كه ماموّستا مهلا عهبدولكه ريم لهلاپه ره (٧)ى ديـوانـه كـه دا هـيناويه تى ،

ئهوه دیاری ئه که ن که پاشاکانی جافیش به خهمی مه وله وی یه وه بوون وه دیاره به نگه نامه ی تر به ده سته وه نین ئه گین به م پی یه دلنیا ئه بین که شیخه کانی هه و رامان و و الیه کانی ئه رده لانیش به هه مان شیوه دلی مه وله وی یان راگر توه و هه ولی خویان داوه بو دابین کردنی ژیانی خوی و که سه کانی . نه مه ش ته نیا له به رخاتری ئه وه بووه که مه وله وی ئه دیب و زاناو ده م راست و خوین خوش که ربووه .

ئهمانه جگه لهوهی که مهولهوی پهیوهندیی گیانی به گیانی ههبووه له گه ل (شیخه کانی تالهبان ، شیخه کانی عهبابه یلی ، ساداتی سازان و باینچو و چور ولون و بهرزنجی و ههروه ها له گه ل ئه حمه دبه گی کوماسی و ههندی که سایه تی تری سهرمایه داری ئه و روژه دا

ئه م چینو تویژانه زیاتر نیازیان به مهوله وی هه بووه ، بزیه له وه لامیدا هه رچی پیویست بووبی بزی جی به جی کراوه . (جاکه سی ناوا که سی بی نه م له کوی و نان و دو خواردن له کوی ؟) .

ـ سەرچاوەكانى ھونەرى شىعرى مەولەوى ـ

نه ک دیوانی قهسیده و غهزه له کانی به تهنیا ، به لکو له خویندنه وه ی سه رجه م به رهه مه کانی مه وله و یدا بؤمان ده رئه که وی که زور هوشیارانه رووی له ئه ده بیاتی فارسی بووه و (خهیام ، سه عدی ، حافظ ، مه و لانا جلال الدین ، ئه نوه ری ، وه حشی بافقی ، صائیب ، که لیم ، بیدل)ی خویند و ته و و دی لی و م رگر توون .

به هممی نهم شاعیرانه ده ولهمه ند ترین سه رچاوه بوون که مه وله وی به هره ی لی بر دوون ، به تاییه تی له په خشان دا که له نامه کانیدا دیاره به ئاسانی سیبه ری (حافظ)ی تیادیاره . (سه عدی) به سه ره وه نه بینری و له شیعریش دا دنیای (حافظ)ی تیادیاره .

ههقهواش بووبی چونکه: ئهودهمهو تا ئهم دوایی یانهش (گولستان و بوستان)ی، (سه عدی) و (دیوانی حافظ) له دهورهی فهقیه تیدا خوینراون، مهولهویش جگهله خویندنیان در زیره ی به خویندنه وه ی چهند جاره یان داوه و له گه ل هه لچوونی تهمه نی ئه ده بییدا سوودی لی وه رگر توون.

من دُلْنیام مهوله وی تاگای له شیعر و په خشانی عهره بییش هه بووه ، به لام به به رهه مه کانیدا دیاره که ره نگیان له سهردانه رشتوه و نه بوونه ته سهر چاوه یه ک که سوودیان لی و ه ربگری .

لنره دا ئهم پرسیاره دیته پیشهوه : ثایا ئه ده بی فارسی ته نیا سه رچاوه بووه که مهوله وی که لکی لی وه رگر تبین ؟ .

لهوه لام دا ئه بی بلین : نه خیر ، کور دیش به ش به حالی خوی شیعری ههبووه و مهوله ویش باش ثاگای لینی بووه . بزانین چون و به چ شیوه یه ک .

دیاره مهولهوی ناگای له شیعری کرمانجی ی ژوورو نهبووه و مهگهر ههر به ناو ناوی (عهلی حهریری و مهلای جزیری و نه حمه دی خانی ...) بیستبی .

ههرچی کرمانجی نیوه پاستیشه نهوه لهگه آل تهمه نی مهوله و پدا زمانی نهده بی بوده به نهده بی بوده پینک هینا مهوله وی ناگای له شیعری نهم زاراوه به بووه ، به تایبه تی هاوپی و خوشه ویستی (مه لا عوسمانی فائق) و (مه حوی) بسووه و دیاره چه ندین دانیشتنی پر له باس و خواسی شیعریان هه بووه و وه دلنیام ههمان باس و خواسیشی لهگه آل (نالی ، سالم ، کوردی)یشدا هه بووه . چونکه ناکری نهمانه پیکه وه له شاریکدا ژیابن و هه ر چواریشیان شاعیری ناودار بن و ناگایان له یه کنه به بووهی ، به لام شیعری نهم شاعیرانه لهگه آل دنیای شیعری مهوله ویدا لیکه وه دو و ربوون ، بویه ناکری کاریان کر دبیته سه ری و به هیچ شیوه یه کیش جی په نجه ی نهوان به شیع هانیه وه دیارنیه .

کرمانجی خوارووش که (کرماشان) و (لورستان) ئهگریته وه . تائیسته ئه وه ی دیار بی شاعیری وه های تیا نیه که بووبیته سه رچاوه بو مه وله وی ، له مگوشه یه ی کورده واریدا (کاکه یی یه کان یئه هلی حه ق) زور ترین شاعیریان تیاهه الکه و تووه ، به الام ئه مانیش شاعیری هونه رمه ندیان تیا دیار نیه و شیعره کانیان هم مووی بو راگه یاندنی دینه که یان ته رخان کردووه و به زمانی خه الکی ره شوکی و تراون .. یانی ئه میش هیچ .

ئەمنىنىتەوە سەر ھەندى شاعىرى ترى وەكو (صەيدى يەكەم ، شىخ شەھابى لۆنى ، شىخ شەھابى كاكۆزەكەريايى ، مىرزا عەزىزى موجەشى ، يوسف ياسكە ، ئەلماس خانى كەنوولە ، مىرزا شەنىعى كوليايى ، مەولانا دەردىن ، رەنجوورى ، وەلى دىوانەو ھەندىكى تر) ئەم شاعىرانە ھەرچەندە زۆربەيان بەرھەمى كەميان ديارە ، بەلام بەوكەمەشدا ئەتوانىن بريارى ئەوە بدەين كەكەسيان نەيانتوانيوە بىنە قوتابخانەو مەولەوى تىياندا فىر بىي .

که واته له میژووی شیعری به هه و رامی و تراودا که مه وله وی رووی لی ی یووه، ته نیا دوو شاعیر ئه مینیته وه که جیگای ئه وه بسن مه وله وی که لکی لی و درگر تبن . نه ویش (بینسارانی) و (خانای قوبادی)ن

جادار رەويەى (بېسارانى) بى ساحىب تەرىكەي (ھادى ژانى) بى

دیاره شاعیریکی بهدهسته لات بووه ، به لام به داخه وه کوا ؟ (۱) بیسارانی له خهیال ناسکی و رونمانتیکدا گره وی بر دو ته وه ، له دیسوانه که ی مه وله ویدا ناوی دیاره و به م زوانه ش دیوانه که ی خوی به ته واوی چاپ ته بینت .

مهوله وی گهلی سوودی لهم سه رجاوه یه وه رگر توه . هه رجه نده دنیای شیعریان له یه ک شتی سه ره کیدا له یه که وه دوورن . نه ویش نه وه یه که مه وله وی له شیعروتن دا جهم و جورتره و زیاتر به سه ر واژه و ته رکیباتدا زاله ، مه به ستم نه وه یه که نه وه ی بیسارانی به غه زه لیک نه یلی ، مه وله وی به به یتیک و دوان ته واوی نه که نه وه ی

خانای قوبادیش شاعیریکی دهولهمهنده ، جگه له (حهوت و بهند) و (دیوانی قهسیده و غهزهله کانی) ، شاکاری (خوسره و وشیرین ، شیرین و فهرهاد ، لهیل و مهجنون ، یوسف و زلّیخا ، ئهسکهنده ر نامه)یشی ههیه ، ئهمشاعیره زوّر بهده سته لات و غهرایه به تایبه تی لهشاکاره کانیدا حه شری کردووه ، ههرچهنده شوین پینی (نیظامی گهنجه وی) هه لگر توه و وه کو ئهمانه تی ئهده بییش خوی نهی شارد و ته و ، به لام کاریکی کردووه بو کورد که نمونه ی نیه .

ئیسته بزانین چونبوته سهرچاوه یه ک که مهوله وی سوودی لی و هربگری ؟
۱ ـ له دیوانه که ی مهوله و یدا هه ندی جی یه نجه ی دیاره.

۲ - به پنویستی ئهزانم گولبژیری له (خوسره و و شیرین) ه که ی بکه م و ههندی به پنویستی پیش چاو بخه م ، که ده ربکه وی به نیازی ئه وه ی سه رچاوه یه کن و مهوله وی سوودی لی و ه رگر توون.

۱ به نده چوارسال له مه و به مه عهشقه گهیاند میه گوندی (ژان) که به کیکه له گونده کانی ژاوه رو له پشتی (پیساران) و ه. گهای سوراخم کرد . به لام به داخه و به ده ستی خالی و نائومیدی گهرامه و ه.

جهشنوی نهسیم خامهی بوسونبول مهشکاوو خونچهی تهعریفش چون گول

جه وهنهوشهی وهسف ذاتی نهوسهروهر مهکهرو پر عه تر عهرسهی ههفت کیشوهر (ل ۴)

واته: له شنهی بای نهسیمی قه له من که بونی سونبول ئه به خشینته وه ، خونچه ی باس کردنی وه کو گول ئه پشکوئ . له وه نه و شهی زاتی نه و سه روه ره دا مه یدانی هه رحه وت کیشوه ره که ی دنیا پر له عه تر ئه کات .

ناگا جه وه ختنی مینای سوبح دهم جه جام خورشید ره وشه ن بی چون چهم (۱۵ ۱) واته: ناکاو له کاتیکدا شوشه ی کازیوه، له پیاله ی خوردا وه کو چاو رووناک بوویه وه. خه ده نگش مه و یه رد جه کوی سه نگی خار چون نه سیم جه لوول حه لقه ی زولفی یار

> مه شکاوا شمشیر برنده ش حهجهر چون سینهی عاشق نه نه بروی دلبهر (ل ۲۴)

واته : تیره کهی کیوی به ردی خارای کون نه کرد ، وه کو چوّن بای نه سیم به پینچ پینچی زو آنی یارداتینه پهری . شمشیری برنده ی به ردی لهت ئه کرد ، وه ک چوّن ئـ هبروّی دلبه ر سنگی عاشق ئه بری .

شۆلەى ئافتاب وينەى مەوداى تىخ سىلسىلەى گىسوى شەوبرى جەبىخ (ل ۶۸)

واته : پرشنگی خور وه کو نوکی تیخ ، زنجیرهی زولهی شهوی له بن دا بری .

چون جەشۆلەي شەمس ئالاي زەرىن بال

نه سهركۆوان سەنگ درەوشا چون لاڭ (ل ٩٢)

واته : چونکه به پرشنگی خوری بهرزی بال زیرین ، بهردی سهرکیوهکان وهک لهعل درهوشانهوه.

یاقوتی رهنگم جه توغیانی دهرد زهرد (ل ۱۲۸) زهرد بیهن تهمام چون کارهبای زهرد (ل ۱۲۸)

واته : (یاقوت)ی رهنگمله بهرهه لچون و زوربوونی دهردو ئازار وه کو کارهبای زهرد زهرد هه لُگهراوه

> هیچ نه فسی جه چه نگ به لاش نه ره سته ن سه بوی کی وه سه نگ میحنه ت نه شکه سته ن ؟

> > کنی به کهدوی ئه و نوشا ئاوی سهرد نه وی جه ئیسقا وینهی که دو زهرد

واته: هیچ گیانی له چنگی به لای پزگاری نهبوو، کووپهی کی به بهردی مهینه تی ی ئه ونه شکا ؟.کی له کووله کهی ئه وا ئاوی ساردی خوار ده وه و له تینوانا وه کو کووله که زمرد هه لنه گهرا ؟

(جاران کووله کهی زهردیان هه لکو لیوه و ئاویان بو خواردنه وه تیدا هه لگرتوه)

شهوی چون به دور پیروزهی ماوی میخ ریز کریا چهرخ زوهرهی سهماوی (ل ۳۰۷)

واته: شهوی وه کو به خشلی پیروزهی ناوی پهنگ ، بزمار پیژ کرا چهرخی زوهرهی

چون عهرووسی رنی جهبهندی شهو رهست ئاینهی رهخشان خورشیدگیرت به دهست (ل ۳۴۰) واته : چونکه بووکی روز له بهندی شهو رزگاری بوو، ناوینهی درهوشاوهی خوری گرت به دهستهوه.

> چون عەروسى رۆ بەدەوانى دەو جە خەياتخانەي پر زولماتى شەو

نیم ته نهی موشکی میخه کی یوشا نافتاب نه مولک مه غریب مهی نوشا. (ل ۳۷۹)

واته : ودکو بووکی روز به پرتاو له خه یا تخانهی تاریکستانی شه و سوخمهی ردشی و میخه کی پوشی و خور دناو له مولکی خوراواده ستی کر د به مه ی خواردنه وه .

سه راوان جه یه خ چون نو قره ی فوتات مدره و شا چون دور نه عه رسه ی و لات (ل ۵۶۳)

واته : سەرچاوگەكان كە بووبوونە سەھۆڭ وەكو وردە زيو لە جەرگەى ولاتا وەكو دور ئەدرەوشانەوە.

به گۆی غەبغەبش ماچى قەترەى ئاو موعەللەق مدان نە پاى ئافتاو (ل ٥٩١)

واته : گۆشتى ژېر چەناكەي لە دلۆپى ئاو ئەچىي كەدرابىتە بەر تىشكى خۆر.

ئهمانه و سهدان نمونه ی تر که لهبه رهه مه کانی خانادا ئه ببینین ، سه رچاوه یه کسی گهوره بوون که مهوله وی بینی هونه ری پیوه ناون و به ناره زوو تاسه ی تینویه تی شکاندووه

که واته شان به شانی ئهده بی ده ولهمه ندی فارسی ، شیعره کانی (بیسارانی) و (خانا) ش دوو قیبله بوون کهمه وله وی بو نویز کردنی شیعر رووی تی کردوون . ئه لبه ته پیویسته له دوای ئه مان باسی دوو شاعیری تر بکه ین ، ئه وانیش (صه یدی دووه م) و (مه هجوری) ین که ها و چه رخی مه وله وی بوون ، به لام هه ندینک به ته مه ن له مگه و ره تر بوون .

ئهم دوو شاعیره نه گهرچی قوتابخانه نین ، بهلام بیو سیود وهرگیرتن بیاشن و مهولهوی به خویندنهودیان به هردی بردووه .

شاعیره کانی هاو چه رخی خویشی که به هه و رامی شیعریان و توه وه کو (بولبول، کوماسی، کاک نه حمه دی پریس، داخی، مه لانیظام، مه حروم، شیخ عه زیز و شیخ عه بدولره حمانی جانه وه ره، شیخ یوسفی نوسمه، شیخ عه بدولره حمانی تاله بانی، میرزا نه و لقادری پاوه یی، فخرالعلماء، صه رعی، مه لائه حمه دی نوتشه یی، مه لاخه یال، مه لا چراخ، فانی، فه وزی، عه بدولا به گی شه ردف به یانی، یوسف به گی شه ره ف به یانی، یوسف به گی شه ره ف به یانی) به پیچه و انه و د مه و له وی بونه مان بوته سه رچاوه و له قوتابخانه که یدا فیری هونه ربوون

که واته لهلایه که وه نهده بی فارسی و لهلایه کی تره وه ههندی له نهده بی کوردی چرایه ک بوون له به ره ههنگاوه شیعریه کانی مهوله ویدا و به ره و لوتکه ی خوّی ریّگای بریوه.

مهولهوی نهوهنده زال بووه به سهر واژهدا ، ههرگیز له هیچ به یتیکیدا ههست به ناموبوونی واژه یه ک ناکه یت ، ههر نهمه ش یه کیکه له و هویانه ی که شیعره کانی خیرا نه چه سپین به دله وه ، دیاره شاعیر تا واژه له ده ستیدا وه کو موم وابی باشتر نه توانی شیعری سه رکه و تو بدات به ده ست خوینه رانیه وه .

ثهم دیارده یه لای (نالی) پینچه وانه یه . زور جار واژه له لای شهم نامون و به زوحمه تیکی زور و خوماندوو کردنی نالی توانیویانه ببنه به ددی بناغه و دیواری به یتیک ، بویه له فورمی واژه کاندا ههست به نامویی ته کریت و به زه حمه ت له پهرده ی گویوه په وانه ی میشک ثهبن . له میشکیشدا ثهبی به شیوه ی ته کنیکی نالی چه ند جار بیخوینیته وه تینجا بوت ده رئه که وی واژه یه کی نامونیه و له شوینی خویدا پست کراوه . ته لبه ته مهمش هونه ریکی به رزه ، به مهرجی شاعیره که ده سته لاتدار بی و بتوانی هونه رمه ندانه جیگای بکاته وه ، تهمه له په وشته کانی شیعری قوول و پر پیچ و به نایه و به مهش له جوره که ی تری شیعر واته (سهل ممتنع) جیا ته بیته وه .

به دوای نالی دا نهم شیوازه له مه حوی و هه ندی له حه ریق و له شیعری (خهوه به ردینه)ی سواره ی نیلخانی زاده دا نه بینین .

به لام گهوره یی مهوله وی له وه دایه که به فوّر می شیعره کان واهه ست نه که یت له خانه ی (سهل ممتنع) داگیرساونه ته وه ، که چی زوّر جار واژه کان چه ند ساده ن ، به لام له گه ل ساده یی یه که ی خوّیاندا له ژیر په رده یه کی تردا واتایه کی تریان به خوّوه گرتوه . یانی گیه لی له به یته کانی مهوله وی هه م (سهل ممتنع) ن و هه م قوول و پر پیچ . چونکه واژه کان چه ندی به شیّوه ساده ن ، نه وه نده ش له ناوه روّکدا قوول ن . بو نمونه با نه م

ساقی ، پام بهستهی زنجیری پیرین دهسم دامانت وادهی دهس گیرین

چابوک بهو رهفتار بنی درهنگهوه خهرامان بهو ناز بالای شهنگهوه

جامت جهم ئاسا لهب رێز کهر جهمهی پێم نوٚش کهر وه ياد بهزم ئارای کهی

> مهستی وه پیران جهوانی مدوّ هیّزی دووبارهی زرانی مدوّ

پنم دهر تاپهی پهی پنوه ههی کهروون رای سهختی سارای مهحشهر تهی کهروون ل ۴۵۹-۴۶۰

لهم چهند به یته دا (ساقی) له باتی (خوا) دانراوه و (مهی) باوه پو ئیمانه. واته له ناوه پو کدا مه وله وی داوا له خوا ئه کات که ئیمانی زیاتری پی ببه خشی بو ئه وه ی پیگای چوونه مهیدانی مه حشه ر به سه ر به رزی ببری.

واژهی (کهی)یش که مهولهوی به جیگهی (گهوره) هینناویه تی ، مهبهستی میروده پیاوانی خوایه و هکو ئهولیاو سالحه کان .

مهولهوی نمونهی تری لهم بابه تهی هه یه ، به لام به گشتی نا توانین بلّین شیعره کانی وهان، گرنگ ئهوه یه توانیویه تی لهم باخچه یه شدا نه مامی خوّی برویننی و واژه بدات به ده ست خوینه ره وه که واتا قاموسیه که یان نه به خشن .

زور زور جاری تر شاعیر واژه به تهنیا دانانی ، به لکو واژه یه کی تری بو ته خوازی و ته یکا ته ته ته نیا دانانی ، به لکو واژه یه کی تری بو ته خوازی و توانیویه تی زور که یکا ته ته دریایه دا مه له بکات و پشوی سوار نه بیت .

هدندی جار ئهم تهرکیباتانه به دوای یه کدا دینی ، به شیوهیه ک نه ک زیان له

شيعره كه نادهن ، بهلكو ئهوهنده ي تر ئه يانراز ينيته وه . وه كو :

قه لای ویرم سه یل هووناو بهرده بی بورجی ئاگاییم و پران کهرده بی

کیشکچی خدیال خدم فام سدنده بی دووکانچدی بهدهن بی کهس مدنده بی

تەركىباتەكان ئەگەرچى ھەندىكيان لەلايەن شاعيرانى پېش خۆيەوە بە تايبەتى شاعيرانى كلاسيكى فارس وتراون ووتراونەتەوە ، وەكو:

(دانهی مهرجانی ههرس، خاروخاشاکی موژه، میراوی سهرجوی باده، پهرده ی دُن ، پای شادیم، ژاری ماری دهرد، نهسیمی وهسل ، ریشهی ویر، روخساری زهوق، دهرگای عهدهم، شهرارهی نائیرهی فیراق، حهسره تی دهردی جیاییت .. هتد)

به لام زوریان دهست چنی خوینی وه کو:

(قدلماسکی تنیای سهردیی مهیل ، بالی بهیداخی تاقه ت ، دهوله تکه ی وه سل ، دووربینه که ی چهم ، پؤسی کووسی گؤش ، پاداری سولتانه که ی خهم ، ههناره که ی دل ، دیوه لولی ثاخ ، قرچه و چؤقه ی جه رگ ، هه لوای موحیبه ت ، ثاهوی توونی دل ، شنوی شهوبه رات ، لووله ی پیشه ی پیش ، شه تاوگه ی شادی ، شنوی پاریزی خه یال ، دووهاچه ی چه تال ، ئه لماسی دووریی ، بنه کداری خهم ، گیجی زریواری هه رس ، زایه له ی سه متوری که لله ، هتد) .

مهولهوی بی نهوه ی خوی به ستبیت بهوه وه که به ههورامی شیعر نه لیت و نیتر نابی لی ی ده ربیچی ، گهلی جار واژه ی زاراوه که ی خوی به کار دینی و شهوه نده ش جوان جیگه ی کردو ته وه که هه ست به نامو بوونی ناکس ی و به شیوه یه که لهگه ل واژه کانی تردا بوته ده سته خوشک که هه ورامی یه کی جافی نه زان به شاسانی وه ری

ئەگرىت.وەكو:

وەخىلافەوەن يارانى سەرمەس

تهقازای زاتی ته بعم هه رچی هه س ل ۴۵۲ دیوان

ليرهدا واژهى (هەس)واژهيه كى جافىيەو له جيگاى (هەن)داريژاوه.

ریشی چەنی من نەیۆ وەحزوور

مبو بتاشووش تا وهنه فخ سوور ل ۲۹۲ دیوان

واژهی (پیشی) جافیانه یه یا سۆرانی ،له ههورامیدائهوتری (پیشیق). یاواژهی (جاری)له گهلی بهیتداوه کو:

تكەش عاجز كەرد خەيالت تىشدا

ئازيز بۆ جارى پابنيه پىشدا ل ٥٣٩ ديوان

که به ههورامی (جاریۆ)ئهگوتری ،ههروه کو خزیشی لهم بهیتهدا واهیناویه تی :

دەولەتكەي وەسل پانەزەوالەن

جارية تهر ديدهن بالات مهحالهن ٥ ديوان

ئه مانه و هه ندی نمونه ی ترکه له خویندنه وه ی دیوانه که یدابه ر چاو شه که و ن. هه مو و یان ئه وه مان پی ئه لین که مه وله وی ئه گه ر چی هه و رامیشی چاک زانیوه، به \mathring{Y} مه ندی جار به ئه نقه ست یاله به رزه روره تی شیعر واژه ی ناو چه که ی خوی به کار هیناوه. بی ئه وه ی گرفتیکی بوزاراوه ی هه و رامی و شیعره کانی خوی دروست کسر دبیت . هه ندی جاری تر په نای بر دو ته به رواژه ی تازه، واژه گه لی که په نگه

هه رله و ده و رانی ژیانی مه وله و یه دا کورد پی یان ئاشنا بو و بی . ئه م خیرا و ه ری گر تو و ن و له شیعر دا به شیوه یه کی جوان جیکای کر دو و نه ته وه کو (میقناتیز) که له م به یته دا ئه یبینین:

جهزبهی ناهینم دهماخ دان پهرداخ میقناتیز توی جام کهردهن وهیاتاخ (ل ۴۵۲ دیوان)

يا (دووربين):

پۆس كووس گۆش نەم كێشان كەم كەم ... ئەم سەرەو سەرەن دووربىنەكەى چەم (ل ۴۷۷ دىوان)

ئهم کاره دهستی هونهرمهندیکی به توانا ئه توانی بیکات و وه ها جیگایان بکاته وه که هم ده ورانه شی بدیایه زور به بکاته وه که مالٰی کور دبن وه هان دیاره ئه گهر ئهم ده ورانه شی بدیایه زور به ئاسانی واژه ی (فریزه ر، ته له فیزیون، رادیق، ئو توموبیل ... هتد) جیگائه کرده وه و زور باش ئه یکور داندن هه ندی جاری تر شاعیر یاری به واژه ئه کات ، وای لی ئه کات که مانایه کی تر به خووه بگرن و ههم ئاماژه ش بن بوئه و شته ی که قسه ی له سهر ئه کات ، وه کو:

لوقمه کهی ماساوقوولی دهریای مهیل لوقمه کهی ماساوقوولی دهریای مهیل اوخت سای کولهی سارای دهردی لهیل اول ۲۷۶ دیوان)

لیرهدا (لوقمه کهی ماساو) و (کوله ی سارای) جگه له وهی مانای تریان وه رگر توه ئاماژه شن بو هه ردووگوندی (لوقمه ماسی) و (کوله ساره) که یه که میان زیدی نه و مه لایه تی نه و مه ساوه یه که به مه لایه تی تیدا گیر ساوه ته وه.

يا :

های وهفهرق دین زامداران تاج دای شهریعه تی مهیل لهیلی پهواج دای (ل ۴۶۲ دیوان).

لیره دا هه ردوو واژه ی (دین) و (تاج) به واتا جینگای خویان گرتووه ، له هه مان کاتیشدا (تاج الدین) دیننه یاد که نه و که سه ن شیعره که ی بو نوسراوه .

مهولهوی له چهند شوینی تردا نهم نهزاکه تهی به کار هیناوه و هونه رمهندانه شیعره کهی پازاند و تهوه ، نهمه ش نیشانهی زال بوونی شاعیره به سهر واژه دا .

« كارتنكردني مهولهوي له سهر شاعيراني هاوچهرخي ودواي خوّى »

ئەوەندەى تا ئىستە دىار بى لە رابوردوى ئەدەبى كوردىدا، ھىچ شاعىرىكى ترمان نىدكە بەئەندازەى مەولەوى پەيوەندى بە شەپۆلى شىعرى سەردەمەكەيەو، ھەبووبى و توانىبىتى ئاگاى لە ھەناسە شىعرىەكانى سەردەمەكەى بووبى .

به و دەسته لاته بى سنوورەى كەلە قەلەمرەوى شىعردا ھەيبووە ، لە جوگرافيايەكى دىارىكراوى ئەو دەورانەدا بۆتە سەرباشقەيەك كە زۆر جار شاعيرانى ھەورامى گۆلە خزمەتى ئەودا نرخى شىعرى خۆيان زانيوەو دەرسىيان لە بەھرەوھونەرو سەلىقەى وەرگرتوه.

مهولهوی سیامهندیکی راستهقینهی سهوداسهری خهجی شیعری کوردی بووه ، همر له سهره تای فهقیده تیهوه که له پاوه و جوانر و خویندویه زمانی شیعریی پژاوه ، تا ئهوینی زانست ده رگای یه کیک له حوجره کانی مزگهوتی جامیعهی سنهی بو تهخاته سهرپشت و تیتر لهم شاره سیخناخ له تهده ب و زانسته دا بروژ به پروژ پلهی خوینده واری و هونه ربی ته چیته سهره وه تا هه ردووکیان به لوتکه یه کی پر له شانازی ته گهیهنی .

له خوینندن دا ته بیته مهلای مهلایان و له شیعریشدا ته بیته قوتا بخانه یه ی که

شاعیران تیّیدا بخویّنن و فیّری ئهو هونهره ببن.

لیّره دا نامه وی و ناتوانم باسی هه موو قوتابیه کانی بکه م ، به س چهند نـمونه یه ک ته هیند دارم روشن که ره وه ی مه به سته که بن .

۱ ـ حاجی ماموّسا : مه لا ته حمه د کوری مه لا عه بدولره حمان کوری مه لا ته حمه دی موفتی سلیّمانی ۱۲۸۰ له نوّدشه ی هه ورامان له دایک بووه . ۱۳۰۲ له شاری سنه کوچی دوایی کردووه . له زانست دا به پله ی به رزی (مفتی) گه شتوه و له شیعریشدا ته وه ی که دیار بی شاعیریکی باشه ، هه رچه نده به داخه وه له شیوه ی دیوان دا شیعره کانی کونه کراوه ته وه . به کوردی و فارسی شیعری هه یه و له شیعره فارسیه کانیدا نازناوی (فانی) بو خوی هه آبراردوه .

زورتر له شیعره کوردیه کانیدا شوین پی مهولهوی هه لگرتوه ، هه رچه نده به مهولهوی نه گهیاندووه ، به لام باش بوی چوه . ئهمه نمونهی شیعریکیتی :

چەندە پێم واتى: هاىدلەى غافل حەق حەقىقى، ئىزافەى باتل

پەردەى ئەوجەمال موتلەق جە ئىتلاق ئاوينەى مەعكووس مىرئاتى ئافاق

بۆ بەباي موراد نەشئەي سافى مەي بە يارى مەللاح سۆزى نالەي نەي

کهشتی غهرق کهوتهن نهگیْجاوی وهی یاونه وهساحیل ئی بهحر بنی پهی

> باکەرۆش كۆتاگلْپەی كوورەی دلْ شەرارەی سەبوون چۆلەكەی مەنزلّ

تۆ بەتەردامان عیسیانت تەر بى ویننەی بەدبەختان ئاخرت شەربى

هیچ نهبیت وه تهنگ دما روّی فهردا دهی تا مه تاوی بده وه سهردا

ئهم شیعره له دنیای ئهو شیعرانهی مهولهوی دان که بو دهرده دلی خوّی و تونی . با له ههندی شیعری تریداچهند به یتی هه لبژیرین که دنیای مهوله وی یان تیدا دیاره.

> ههر لاسهیلی هوون نه سهرچهمهی چهم کلپهی ناری دل ، نالهی کوورهی دهم

پرکهردهن شه تاو ناوانی گهردوون سوچنای شه خه ل ژیای دنیای دوون

تەمى غەم نەسەر سەركلاوەى دل چەترەن چون گێسوى جەمىن پەرەى گوڵ

•••

سەردىيى ھەناسەي ئىلاخەكەي دَل وستەن سىياكار بەختىم جەسەرچل

•••

زاھیر ھەم فەلەک كەلەک بەستەبۆ دىسان دڭ وەتىر دوورىي خەستەبۆ

ئەسرىن ھەم تاف وسىت وەرووى روومەدا تفل ئاسامەدۆ وێش وەبوومەدا

لازم کەردەن لێم فەسلەکەی پایز دوور وستەن وەھار وەسلەکەی ئازیز

۲ - حه یران (۱۲۵۰ - ۱۳۰۵) شیخ محه مه د سالْع کوری شیخ ئیمام الدین ناسراو به (فخرالعلما). زاناو هاو چه رخی مه وله وی بووه ، له شیعردا خویمان به (حه یران) پی مه ناسینی ، به کوردی و فارسی و عه ره بی شیعرو په خشانی هه یه . به داخه وه تا ئیسته به به مه کانی کو نه کراونه ته وه ، به لام له م لاولا هه ندینکی ده رکه و توون و نیشانه ی شاعیرینکی باشیان پیوه یه . زور هه ولیشی داوه که سوود له به هره و توانای مه وله وی وه ربگریت . شایانی باسه هاو پئی خوشه و یستی یه ک بوون ، هه رچه ند مه وله وی (۲۹) سال به ته مه ن له م گه و ره تره ، به لام چونکه پله ی زانایی و شاعیریتی به رزبووه ، نه م دوو شته چاوی له ته مه ن پوشیوه و لیکی نزیک کردوونه ته وه . له گه لی له به یته کانیدا تام و بوزی مه وله وی نه بینین . بونمونه با سه یرینکی نه م چه ند به یته ی بکه ین له شیعری (دیاردان وه هار) دا .

مهی پهنهان نهجام سافی گولاندا تلوعی نهشئهش نه توی دلاندا

شهونم سوب نهرووی سهوزه دیاران چون قه ترهی عهرهق زولفی نازاران

شپینی شه تاوان ، شنوّی سهرکاوان چون خالّ خالّی بهور رِیشهی دلّ کاوان

> شنۆى سەركاوان كەى سەفا مەدۆ ؟ چون نىشى نەشتەر پىم جەفا مەدۆ

سهوزه چهمهنان کهی دهوا مهدوّ؟ هاژهی وهفراوان کهی دهوا مهدوّ؟ یا:

وادهی سهفاو سهیر سهردیارانهن وهختی نوشانوش باده خوارانهن

من پهی تو بهزمم گهرمهی زاری یهن نالهی نهیکزهی زامی کاری یهن

ئارۆ مندەردم سەرمەشقى قەيسەن نەجدم ساراى ساف پاى (قوللەي وەيس)ەن

باله شیعری (نازک ساراو دهشت) یش دا نهم بهیتانه بخوینینهوه که بهشیوهی نهرده لانی و تویه :

سانه یچی دهی نهی ، سا دهرویش دهفی قهزای په نجه تان له گیانم کهفی

تۆ وەسەداى دەف، ئەو وەنالەي نەي جەرگم لەت لەت كەن،رىشەي دل كەن پەي

> بهلُ وهها کهمێ زامم ساکن بێ ساتێکیچ دنیا وهکام من بێ

له شیعره بهناوبانگه کهیدا (تازیزم بهستهن) تُهم بهیتهی مهولهوی تینههلکیش کردووه . واتای (پیر) وقافیهی بهیته کهیشی پی دروست کردووه.

۴.بەيتى نۆھەم :

پهى تەشويش ناگا قاسىد جەلاوه چون پەيك نەسىم مدرا وەپاوه

لهم به یته ش دا کاک خالید دیسان واژهی پاوهی خستوته ناو دوو که وانه وه ، وه ک نه وه ینانی شاری پاوه بیّت. به لام نا ، (مدراوه پاوه) یانی (وهستا به پیّوه) .

۵ ـ ثهو به یتانه ی که کاک خالیدیش ئاماژه ی پیکردوون و هـی مه وله وین ، له نوسخه ی لای (وارستگان)یشدا ههروان ، به لام له دوو نوسخه ی لای ئیمه دانین و ئهم دوو نوسخه جینگای باوه پن ، چونکه به عاله می ئاشکرا ئه و به یتانه مولکی مهوله وین .

۶ ئەو شىعرە بەو شىنوەى كە كاك خالىد بلاوى كردۆتەوە گرفتى قافيەى تىايە ،
 بروانە ئەم بەيتە :

زانام گرد داغدار ، داغ دووری تون گرد بهرگ سیای ، ناهه سهرد تون

هدردوو (تون) رهدیفن و (دووری) و (سهرد)یش نابنه قافیه ، لای نیمه بهم شیوه یه :

> زانام گرد داغدار داغی دهردی توِّن گرد بهرگ سیای ئاهی سهردی توِّن

> > يا ئەم بەيتە :

دەوات چون دەروون نە تەلاتومدا لىقەويش كىشان وەلىتەى خەمدا

(تهلاتوم) و (خهم) قافیه یه کی ناره سان . له باتی (خهم) ، (خوم) دروسته ، که

رەنگىكى شىنى تىرەو شاعىر لەويىدا مەبەستى مرەكەبە ـ جەوھەر .

ئهم شاعیره ئهوهی باشه له زور له شیعره کانیدا به نازناوی (سهرعی) موری خوییان لی ئهدات ، ئهمهش بوگری کردونهوهی ئهو تیکه ل و پیکه لیه ی له شیعری به ههورامی و تراودا هه یه شتیکی باشه .

ئيسته بيينه سهر ئهم و مهولهوى و كارتيكردن.

سه رعی به پی ی نه و هه نده شیعره ی که له به ر ده ستدایه ، نیشانه ی نهوه ی پیوه دیاره که له ژیر سیبه ری کارتیکر دنی مه وله ویدا نارامی گرتوه . بو نمونه :

۱ ـ مهولهوی له شیعری (بهرزان هیلال تار)دا ل ۶۸ – ۷۰ به شینوه یه کسی هونه رمه ندانه و وه ک داهینانی قافیه ی له دوابه یته کانی شیعره که یدا شینواندوه ، تهمیش له شیعری (تو خواگیانی و ینت) دا په یږه وی ته و خه ته ی مهوله وی کردو و . ته گهرچی ته و شیعره کاک خالیدی مه نسوری له سروه ی ناوبراودا بلاوی کردو ته وه ، به لام چونکه له گه ل نوسخه کانی لای من دا جیاوازییان هه یه به پیویستی ته زانم منیش لیره دا بلاوی بکه مه وه .

توخواگیانی ویّت ئهرنه واچی پیش ئی زاری و شینه به ئهو یانی چیّش ؟

با مندوو دیدهم هووناو پالا بۆ ئەو بەو دیدەی مەست گرینش پەی چیش ؟

با من روخسارم ته لا جه لا بۆ ئەو زەردىيى روخسار نەسرىنش پەي چ<u>ىش</u>؟

با من فەريادم فەرھاد ئاسا بۆ ئەو خەمىي قامەت شىرينش پەي چ<u>ۆش</u>؟ با من ئاشوفته و شيّت و شهيدا بۆ ئهو پهشيّوياى زوڭف چين چينش پهى چيّش؟

با من قامه تم هیلال نمابق ئهو سهروی قامهت خهمینش پهی چیش ؟

با من شیوه نم هه زار ئاوا بۆ ئه و به و دیده ی مهست گرینش په ی چیش ؟ (۱)

> با من ههر نالهم نالهم (۱) بالا بۆ ئهو نالهى دلهى حهزينش پهى چيش ؟

با من دەروونم مەينەت ئەفزا بۆ ئەو دلەى چون سەنگ نگينش پەى چێش؟

با من دهس زانوی شام و سهبا بۆ ئهو دهس وهزانوی سیمینش پهی چیش ؟

با من چون (سمه رعی) شنیت و شهیدا بن ئهو په شنویی خال جه مینش په ی چنش ؟

با ئەو كەس ناڭۆ كام نەياوا بۆ ئەو وەكام ياوان ناڭينش پەى چێش؟

۱ – ئەم مىصرەغە دووبارە كراوەيە .

۲ - نالهمی دووهم کورت کراوهی (نهالهم) ه = نه عالهم

۲ - شیعری (۸)ی پیتی (هـ) شیعری ئهم شاعیره یه و به ههله په پیوه ته ناو دیوانی مهوله و یه و در ردیف) له مهوله و یه و در ردیف) له نوسخه ی (باینچو) شدا له سهری نوسراوه (لاادری) واته: نازانم . یانی ئه میش ههر به شیعری مهوله وی نه زانیوه و نه یشی زانیوه که خاوه نه که ی کی یه .

شیعره که چونکه له گهل چاپکراوه که دا جیاوازیان ههیه ، وای به چاک نهزانم لیّره دا بلّاوی بکه مهوه .

> وههارهن ، سهوزهن ، ئاوهن ، سهركاوهن هاژهي وهفراوهن ، شاخهي شهتاوهن

تەمەن، دوكەلەن، گەردەن، غوبارەن فرمێسكەن، چەمەن سەيلەن، فوۋارەن

> ساقی یهن ، بادهن ، نهسیمهن ، بادهن بولبول جه دهوری گولان ئازادهن

بەزمەن، شادىيەن، عەيشەن، نىشاتەن كەيفەن، شۆخىيەن، شەوقەن، حەياتەن

سەنگەن ، كۆسارەن ، سەركۆوەن ، ھەردەن خەمەن ، مەينەتەن ، زوخاوەن ، دەردەن

> دلەن ، ھووناوەن ، دىدەن ، سەيلاوەن كەمەرەن ، ھەردەن ، ملەن ، كلاوەن

هیجرهن ، دووری یهن ، عیجزهن ، فیراقهن واوه یلان ، شینهن ، نالهی عوشاقهن سەبزەن، سۆسەنەن، نەورۆز گولانەن وەنەوشەن، ياسەن، گولەن، ھەلالەن

(سەرعى)يەن، شەيدان (١) نەجدەن، مەجنونەن مەزاقەن، جامەن، يىيالەي ھوونەن

۳ له شیعری (شهمال بیزارهن) دا دووجار ناوی مهولهوی تهبات و دوو میسره ع له شیعره کانی دینی و تیهه لکیشی ته کات . ته لی :

چونکه فهرموودهی (مهعدومی) راسهن هامسایهی یانهی دهولهمهن خاسهن

(ئەم مىسرەعە لە دىوانە چاپەكەدا نيە ، لە شىعرىكى بلاو نەكراۋەيدايە كە پاشان ئەيبىنن) .

چوار بەيت دواى ئەوە ئەلىن :

فهرمودهی (مهعدوم) ئید وانه وه جوش (من دیم تو حالش نه ژنهوی وه گوش)

(بۆ ئەم مىسرەعە بروانە مەولەوى ل ١٥٤).

ئەمەش نمونەى چەند بەيتىكى ترى كە لە شىعرەكان ھەلم بۋاردون بە مەبەستى ئەوەى كە قوتابى بەقلام بەللەردا باشتر بزائرى.

تورهی توغرای زولف میشک بو عهنبهر چون ههوری سیاگیرتهن دهوری خوهر

۱ - شەیدا = ئامازەیە بۇ كۆوى (شەیا)ى بان لەپلاخ ـ رۆژھەلاتى سنه ، بەشى دیگولان .له
 بەرامبەر (نەجد)دا ھیناویەتى ، ئەو كیوەى كە مەجنون تەمەنیكى عاشقانەى تیا بە سەر برد .

پاژنهو پهنجهی پاش پای حوور شکهستهن دوو دهستی گهردوون چون (سهرعی) بهستهن

• • •

رۆحشان مۆلەقەن ھاوە ھەواوە وەلگى جەستەشان ھاوەدەم باوە ...

نهرگس چهم جه گهرد دهردان نهسرهفتهن سۆسهن زوانش وهلای دهم کهفتهن

...

شهقایق وهرهق بهی تهور شهق وهردهن وهڵگی زیندهگیش بای فهنا بهردهن

• • •

ساقی وهمهرگت گولان یهند زهردهن گردین جه زهردیی _پووی (سهرعی) بهردهن

••

نهک چون من دهروون وهخهم پهروهرده باری خهم قامهت وهکهوان کهرده

•••

مهزهی تالی تام دووریی وهسڵی گوڵ ئاوم لیّ کهردهن وهژاری قاتلّ

سەرزەمىن كالاى رەنگارەنگ پۆشان سەراوان چون ئاو دىدەى من جۆشان(١)

۴ ـ میرزاعهبدولقادری پاوهیی (۱۲۶۶ ـ ۱۳۲۸).

ثدم شاعیره که دیوانه کهی چهند سالی لهمه و به چاپ گهشت له لایه ن کاک هادی سپنجی یه وه ، له خویند نه وه یدا ههست به وه ته که ین که ثهم شاعیره له نه زمه وه نزیکه تا شیعر ، واته ئاسوی هونه ری زور فراوان نیه ، وه کو له شیعری (واده خه لافی ، لیفه شر ، ئاسمان و زهمین ، کوله و ئاینه مه ل ، کوته ک له به هه شته وه ها تو وه .. ه تد) ئه یبینین که حیکایه ت و رووداوی نه زم کراون و هونه ری به لاغه یان تیا نیه و و شک و برینگن .

به لام کاتی که ها تو ته وه سه رخوی و ناگاداری نه وه بووه که مه وله وی چون چونی شیعر نه لی، ده ستی گوریوه و هه ولی داوه له ده لاقه ی هونه ره وه بروانیته رووداوه کان و به سه ر په نجه ی هونه رکالا به بالای شیعره کان بیری .

لهم روو هوه نمونهی شیعری (ته په دوی دوکه ل ، مه وجی خه یالان ، جه فا .. هتد) شیعری زور سه رکه و توون ، ته توانری بکرین به ناسنامه ی شاعیریتی میرزا عه بدولقادر

شاعیرک ده نگی هونهری دهست پینکردووه ئیتر خوی سپرانوته حوجره شیعریه کهی مهولهوییه وه و په په په شانازییه وه ههولی داوه شوین پسنی ئه و هملبگری .

له سن شوینی دیوانه که یدا به ریزه وه ناوی مه وله وی دیسنی و له گه آل ناوبردنیدا به یتیشی لی وه رئه گری و تیهه لکیشی ته کات . وه کو ته آنی :

۱ - مەولەوى ئەلى : بەفراوان چون سەيل ديددى من جۇشان

شهوان تاوه رو یادم جه لاته ن ده ک به ره حمه ت بو (مه عدومی) واته ن

(چ حاجه ته ن ده س په ی قه له م به روون یادم نمه شی چه نیت یاد که روون) (ل ۳۸ دیوانی میرزا)

يا :

فهرمودهی (مهعدوم)سهرای خاک ماوان ده ک وهره حمهت بوچ خاس (۱) فهرماوان

(دهروون وهمهودای دووریت بیهن ریش همی خاکم وهسهر سهوقاتم پهی چیش (ل ۸۸ دیوانی میرزا)

يا :

راسهن نهجای دهنگ نه پای ئامۆشۆن فهرموودهی (مهعدوم) شامل ههر وهتۆن

(مەرگ بى وادەت عەجەب رەنگى رەشت شىن وست وەدنياشادى وەبەھەشت) ل ۱۲۲ دىوانى مىرزا

۱ - به داخهوه له دیوانه که دا نوسراوه (خاص) که نهمه واژه په کی عهرهبیه به واتای (تایبهتی) نهبی له (خاس)ی کوردی جیای بکه پنهوه به واتای (باش . چاک) .

لهم سی شوینه دا وه کو دیمان میرزا ناوی مهوله وی ته بات ، به لام شوینی تری هه یه که به یتی شوینه در وه که چی ناویشی لی نه بر دووه. وه کو له شیعری (مونا جات ۱۰) دا ل ۶۷ ته یبینین ، که تهم به یتانه هی مهوله وین و تیهه لْکیْش کراون .

به یتی : یا جه گونای من که ره م ناوان ته ر ره حمت جه تاوان من فراوان ته ر (ل ۷۳ میرزا) بروانه مه وله وی ل ۵۳۶

بەيتى:

ههر تۆنى وەتاق داناى تەوانا تۆم ھەنى ، ھەنى كێم بۆ وەھانا (ل ٧٣ ميرزا) بروانە مەولەوى ل ۵۳۶

بەيتى :

من ویّم مهزانوو کام توّممکالان یاران پهی هیمهت وهنهم مهلالان (ل ۷۳ میرزا) بروانه مهولهوی ل ۲۵

بەيتى :

یاره بی نهی شهو تاریکه فانی ههرویّت وه کهردهی بهدیم مهزانی (ل ۷۴ میرزا) بروانه مهولهوی (ل ۱۲۹)

بەيتى

وه رنه جه مه حشه ر، سه رئه فکه نده و نیم شه رمه نده ی حزور خود او به نده و نیم (ل ۷۴ میرزا) بروانه مه وله وی (ل ۱۲۹)

بەيتى :

باله خانه ی چه م چه مه را که ی و یت کو ل بانی و ه خاک توز پاکه ی و یت (ل ۱۴۰ میرزا) بروانه مه وله وی (ل ۵۳۹ میرزا)

بالاخانهی چهم دیوانه کهی تو بانهناو وهگل ئاسانه کهی تو

ههندی جاریش دهقاوده ق تهرکیباتی له مهولهوی هیناوه ، وه کو :

کزهی چزهی زام (ل ۵۲ میرزا)

برٍ وانه مهولهوی (ل ۳۵۹) یه کهم به یت

يا: بووله كهى جهستهم (ل ٥٥ ميرزا).

که له (بووله که ی سفته م)ی مهوله وی وه رگیراوه (ل ۸۷). که له راستیدا ئه میش (جهسته م)ه.

یا: کزه ی ره شه بای هه ناسه ی سه ردم (ل ۳۷ میرزا) مه وله وی فه رموویه: کزه ی ره شه بای هه ناسانی سه رد (ل ۴۲۰) یا : یا نه ی د ل (ل ۳۷ میرزا) بروانه مه وله وی (ل ۷۴)

له ههندی شوینی تردا بی ئهوهی شتی له مهولهوی هیّنابی ، خویّنه ر ههست به دنیای مهولهوی نه کات . بروانه نهم به یتانه چهند مهولهویانهن :

ههرگیز نه دام رای نهسیم سه حهر جهو یه خهی که تان بکه روّ گوزهر (ل ۴۲)

یا :

سەلتەى سىاى خەم تاكەى نەدۆش كەم ؟ حەلقەى نىش خەم تاكەى نەگۆش كەم ؟ (ل ۵۱)

يا:

دل چون دوکانچهی ئهعلای عه تاران ره نگینه ن جه خهم فیراق یاران

خالق وجودم جه خهم سرشتهن تاس تالعم ههر وهخهم رشتهن (ل ۵۳)

يا :

موغهنی ساتۆیچ نۆبه تهن دهی دهی پهی ئیمشهو نهبۆ سهدای تۆپهی کهی ؟ (ل ۵۵)

يا :

شانای تای توغرای زولْفی ته تاران هامرازو هامدهم دیده خوماران (ل ۷۵)

وهههروهها له چهندین بهیتی تردا هه هست به وه شه کری که کارمامزی پوخی میرزاده م به چورٍاوگهی به فری شاهوی هونه ری مه وله ویه وه شهنیت و تاسه ی تینویه تی شه شکینی .

۵ ـ مهلا عهبدولخالقی کولهساره ، نازناو (حهزین) . به داخهوه شینک له بارهی ژیانی ئهم شاعیره و شاعیری دوای ئهم ، مهلا مستهفای دولاوی (مهحزوون) تازانم و گهلنکیش سوراخم کرد بهلام تائیسته هیچم دهست نه که و توه، تهنیا یه کی چهند پارچه

شیعر یک ندبینت ، نهویش له نوسخه یه کدا که شاعیری دووه م نوسیویه تیه وه نیمه یش له مکتیبه دا گه لی سودمان لی وه رگر توه بو مه وله وی . نهم نوسخه یه ناوبه ناو شیعری نسم دووشیاعیره ی تیایه و هاوریش بوون . له شیعردا هه ردووکیان دوو قوتابی قوتابخانه که ی مه وله وین و وایه کی شیعر یکیان پیش چاو نه خهم .

بلْیْسهی ئایر نهدل خیزاوه لافاوی ئهسرین نهچهم ریّزاوه

سەرتەلەی عەيشم ھەم تەم كەردەوە وەڭگى دارى زەوق دلان بەردەوە

هوناوان نهههور دیدهم واراوه ئهشرهفیی روخسار وهمس فاراوه

دووریی ئازیزهن دل ماتهم وهردهن یام قاسید نامهی (مهحزوون) ئاوهردهن

> یاوا پیم نامهی شیرین ئوسلوبت مهکتوبی قهلهم نه عام مهرغوبت

دلشاد بی وهشاد دلشادم کهردی پهش<u>نویی</u> ماتیی دهروونمبهردی

خەرمانى خەمان يەكسەر داى وەباد دەك بى بەلا باى عومرت بۆزىياد

ئیزهاری ماتیت جهماتیم کهردهن یانی جهماتیم پهشیویت بهردهن

بەلنى چراى شارئەلەستم گريان بەرگى ماتەمىى وەبالام بريان

جه چهرخهن جه چهرخ ههناسهی سهردم دایم مهلولم چون بهردی ههردم

> دودی ئاه نه چهرخ سهما ویهردهن سه یلی ئه سرینم ماهی تهر کهردهن

ئازیز تا فهلهک چهپ گهردییش کارهن بارخانهی خهمان وهدلآن بارهن

بهلام وهلگه کهی (حهزین) بنی تاوان وه تیغی دهستم کاوان چون کاوان

۶ ـ مهلا مستهفای دولاوی (مهحزوون) .

ساقی ئامانهن خهیلی غهمبارم سا ده خیلم دهی خاس کهی خومارم

جامیٰ بدهر پیم بهو لهنجهکهی ویّت نهیچی توّیچ دهخیل وهپهنجهکهی ویّت

> موغهنی ئامان هۆردەر سەداين جفت كەوە نەيچى نەغمە و نەواينى

ههردووتان وههم بسازان سازان بنیشین وههم چون ئاوات وازان تۆ وەسەداى نەى ئەو وەنەغمەى خۆش رىشەى دل خاس خاس وەھەم بكەن جۆش (١)

۷ ـ پیرهمیرد،: دیوانی چاپکراوی ههیه ، بزیه به پیویستی ئهزانم خوینهر خوی بحیتهوه سهری ، نه ک من لیره دا باسی لیوه بکهم .

۸ ـ گۆران : ئەمىش دىوانى چاپكراوى ھەيە لە ھەندى لە شىعرە كانىدا زۆر بەئاسانى ھەست بەدنياى مەولەوى ئەكرىت ، بە تايبەتى لە (پياھەلدانى سروشت و شايى و شيوەن)دا. لەم بارەوە ئەتوانىن گۆران بە زىرە كترىن قوتابى ئەمقوتابخانەيە دابنىيىن كەوەستايانە توانىويەتى شوين پىى مەولەوى ھەلبگرىت .

۹ ـ دکتور سدیق مفتی زاده (۱۳۳۴ ـ ۱۴۰۵) .

ئهم پیاوه خوینده واره هینده عاشقی مهوله وی بووه ، ماوه یه ک له تهمه نی خوّی داناوه بوّ لیّکوّلینه و می دیوانه کهی و کاتی خوّی به یه کیّک له مهوله وی ناسان ناوبانگی ده رکر دووه .

ئهم بهرههمهی له سهرمهولهوی لهم سالانی دوایی یه دا له لایه ن (سوّران سنه یی) یه وه به چاپ گهشت، هه رچه نده نازانین بوّچی ناوی دکتوری له سه رد باری نه کردووه؟.

له گه لُ نُه و خو خه ریک کردنه یدا به مه وله وی یه وه از پر چه تری کارتیکردنیدا نارامی گرتوه و له خویندنه وه ی شیعره کانیدا جی په نجه ی هونه ری مه وله وی دیاره. بو نمونه با نُه م به یتانه ی له شیعری (شه ماڵ) بخوینینه وه.

> و،بۆی ھەرگولىن دەماخ چاخ كەردە وەشنۆی كاوان دڵ پەرداخ كەردە

سێراو جه سافی تافی شهتاوان سهروهش جه نهشئهی شاخهی وهفراوان

۱ - له ژیر تهم شیعرهدا میرووی ۱۳۱۳ نوسراوه.

نەتۆى چىن زولف ياران ويەردە پەردەي شەو نەرووى سەحەر لابەردە

لەبەيتىكى تريدا ئەلى:

فه له ک وهبه ختم مه گرهون زارزار مهریزنن ئهسرین چون ههوری وههار

ئەم بەيتە لە ژېر كارتېكردنى ئەم بەيتەي مەولەويدايە .

ههوری نهوزارزار کلاو ئهوکلاو مهگیّلّق، ئهسرین مهریّزو وهتاو. (له ۱۶۱ دیوان).

له شیعری (یادی دوس)دا تُهلّٰی :

کهفتهبیم نه گێج دهریای مههجوریی

مەولەوى ئەلى :

که فته بیم نه گیج ده ریاکه ی دووریی (ل ۱۱۵ دیوان)

یا له بارهی نهو نامهوه که بوی هاتوه ، له ههمان شیعردا نهلن :

دل وەرووى زامان كۆنەو نۆش ساوا

مەولەوى ئەلى :

دل وهمهردومه ک دوو دیده ش ساوا (ل ۳۰۰ دیوان)

له شیعری (قیبلهم با وهس بو)دا ، دیسان جی پهنجهی مهولهوی پیوه دیاره .

ئەلىٰ : تاقم جە ياران ، جفتم چەنى خەم مەولەوى ئەلىٰ :

تاجه (داخی) تاق ، جفت خهمهنان (ل ۱۳۰ دیوان)

ههر لهو شيعرهدا ئهم بهيتانه تهبينين

پهردهی دل وهخار دووریت بیهن رێش مهیاونوٚ وهگیان ههرساتێ سهد ئێش

سهروه لگ نهمام حهیاتم زهردهن چونکه زوو خاوی دهردی توی وهردهن

..

ھەرچەن ئىستىغنا پەى تۆ عادەتەن رەويەى چون منيچ ھەر ئىرادەتەن

ئهگەر تەوازوع تۆ ئىزھار كەرى شێوەى گەورەيى وێت جا باوەرى

•••

جارێ رەحمێ خەير وەدڵ باوەرە پەردەێ بێ مەيلى جە بەين لابەرە.

ئهمانه ههندی نمونه بوون له باسی کارتیکردنی مهولهویدا له سهر شاعیرانی هاوچهرخ و دوای خوّی. ئیستهش لهگهل تهمانهدا پیم خوّشه مهولهوی لهم پارچه شیعرهی تایه تولّلاً مهردوّخ دا دیاری بکهم..

کاتی خوی که دکتور سه عید خانی کوردستانی کتیبی (نزانی) ئهنوسی و به دیاری

ئەينىرى بۆ ئايەتوللا، ئەمىش دواى پەسەندكردنى ئەم نامە شىعرىەى بۆ ئەنىرى:

بەيتى يەكەم :

ئارامی دلهی پر جه خاره کهم دەرمانی دەروون پر ئازاره کهم

مەولەوى ئەلى :

ته سکینی دلهی پر جه خاره کهم ده رمانی زامان بنی قه راره کهم (له دیوانه کهیدانیه)

به یتی دووه م: نامه ی (نزانی)ت و ه لای من یاوا بوسام و نه رووی دوو دیده م ساوا

> مهولهوی له ههمان شیعردا نهلی : نامه کهت کیاست وهلای من یاوا پهیاپهی نهرووی دوو دیدهم ساوا

> > بەيتى چوارەم :

یاسای دلّداریت وهجیّ ئاوهردهن بووچک نهوازیت پاوهجیّ کهردهن

مەولەوى :

رهویهی بزورگیت وه جا ئاوه رده ن غهریب نه و ازیت وه پیشه که رده ن (ل ۲۱۹ دیوان)

بەيتى حەوتەم :

کولهی دله که ت جوّش ئاوه رده بوّ کزه ی دووریه که ت قسه که رده بوّ

مەولەوى لەھەمان شىعردا:

دەروونت وەكول جۆش ئاوەردەبى كزەى دوورىي ويت ئيزھار كەردەبى

بەيتى ئۆھەم :

دیوناته و دودی کووره ی دهروونم کولناته و زامان دلهی پر هوونم

مەولەوى لە ھەمان شيعردا

دیّوناتهوه دهرد کوورهی دهروونم کولناتهوه زام دلّهی پر هوونم

میسرهعی یه کهم: بهیتی یانزهههم ههرسات دیم وهچهم نهوهالی بالات

مەولەوى ئەلى :

ههرگا دیم وه چهم شیوهی بالاکهت ل ۲۲۰ دیوان)

بەيتى سيانزەھەم : ً

ئانه رۆژ جەژن شادمانىمەن ئانە نەو وەھار زىندەگانىمەن

مەولەوى :

نانه گرد وهشی و شادمانیمهن نانه گرد مایهی کامه رانیمهن (ل ۲۲۱ دیوان)

بەيتى چواردەھەم :

وهرنه ئیسه من هوون دل وهرده گیانم سهنگین بار تهن خهزان کهرده

مەولەوى :

وهرنه ئیسه من هوون دلّ وهرده قامهت سهنگی بار خهمان خهم کهرده (ل ۲۲۱ دیوان)

بەيتى پانزەھەم:

جهرگم وهمهودای دووریت بیهن ریش بی درو ئازیز (نزانی)م پهی چیش

مەولەوي :

دهروون وهمهودای دووریت بیهن ریش ههی خاکم وهسهر سهوقاتم پهی چیش (۲۲۰ دیوان)

ـ شيعري مەولەوى وبۆنى خاك ـ

له گوقاری سروه ی ژماره (۱۲۱)داکاک محهممه دی حهمه باقی و تاریخی له سهر مهوله وی بلاوکر دو ته وه به پیویستم زانی لیره دا هه لوه سته یه کی له سهر بکهم، چونکه خوم له به ر نامه م دا هه بوو که و تاری لهم باره و ه بنوسم و لهم ره خسته یه دا ناوه دو کی و تاره که وی .

دوای نهوه ی دووجار و تاره که م خوینده و ه بوم ده رکه و ت که نه کری و تاره که بکه ین به دوو به شهوه ۱ – هه ندی لایه نی پر شنگداری ده رباره ی مه وله وی تیایه و نه وه به جنگه ی خوی نه بی ده ست خوشانه به کاکه حه مه بلین بویه ی بسردن به ولایه نانه و به لگه هینانه وه له سه ریان .

۲ ـ ههندی لایه نیشی تیدا بووکه نه متوانی له سه ریان رانه و هستم ، چونکه کپ و کزن و له کاکه حهمه چاوه دی نه ته کرا به و شیوه به سه ریاندا روت بین . وه کو:

یه کهم، کاکه حهمه نوسیوویه: لهماوه یه کی کورتی تاقی کردنه وهی شیعریا. واته مهوله وی ماوه ی تاقی کردنه وه ی شیعری کورت و کهم تهمه بووه به لام دیاره پنچه وانه ی نهمه راسته، نهمه بوشاعیر یکی وه کو (سواره ی نیلخانی زاده) بگوتری دروسته، چونکه له گهرمه ی کارکردن دا بوو له تهمه نی (۳۳) سالید اکانیاوی ژیانی و شکی کردو کاروانه که ی به ناکاوی به جی هیشت . وهههروه ها که سیکی وه کو خوشکه (ژیلا)ی جوانه مه رگ

به لام مهوله وی (۷۹) سال ژیانی به سهر بسردووه ، جا ئه گهر له بیست سالی یه وه ده ستی کردبی به شیعر و تن ، که له هه ندی له شیعره کانی زه سانی فه قی یه تیدا دیاره ههر لهم تهمه نه و به ره و خوار تردا و تونی ، ئه وا (۵۹) سال خهریکی تاقیکردنه وهی شیعر بووه ، که ئه مه ش تهمه نیکی کهم نیه و بگره زوریشه. دووه م ، نوسراوه: چ لای جهما وه ری هه ژاری ناو چه دواکه و تووه کهی ، چ لای

پیرو پیرزاده کانی و ، چ لای زانایان و ، چ لای میرانی بابان و ، به تایبه تیش لای میرانی نهرده لان و ته نانه ت لای سهرانی قاجاریشه وه ، به که سینکی زاناو ره وشت به رز و خاوه ن هه لویست و دلسوز ، سه یری کراوه و، جیگه و ریزی تایبه تی هه بو وه و ، پله و پایه ی مه زنیان بو داناوه .. ه تد.

ثهمهی کاکه حهمه فهرموویه تی راسته و گومانی تیانیه ، به لام من پیم خوش بوو کاکه حهمه لهم ریزه دا پاشاکانی جافی له بیر نه چوایه ، که ثهمانیش به ههمان چاوو بگره زیاتریش سهیری مه وله و یان کر دووه . په یوه ندیی گیانی به گیانی مه وله و ی به رمحهمه د پاشاومه حموود پاشاوقادر به گی که یخوسره و به گهوه) نابی له بیر بکریت .

سی یه م ، نوسراوه : دیسان هه رئه م شازاده یه (واته غولام شاخان) له گه ل ئه وه شدا که له باوه ش دایکیدا گه و ره بووه ، سه دان فرسه خ له زید و زمانی مه وله وی یه وه دووره که چی ئه وه نده عاشق و هزگر و سه راسیمه ی شیعری مه وله وی بووه ، نه که مه ربه دیالیکتی (گزرانی) ، به لکو سه یر له وه دایه ، به شیوه زمانی ناوچه ی (تاوگزری) شیعری له گه ل مه وله ویدا ئال و گزر کر دووه .

غولام شاخان ئهوه ی تا ئیسته دیار بی شیعری به فارسی زورتره ، واته به زمانی دایکی که له کوشیدا پهروه رده بووه . بو به شه که ی زمانی باوکیشی به دووزاراوه ی کوردی شیعری و توه ، به لام شیعره کانی ـ ثه گهر ههرئه وه ی و تبن که دیارن ـ به زمانی کوردی که من و له چهند شیعری تی ناپه پن . شیعر به ههورامی و تن باوی قه لهم وه ی نهرده لانیه کان بووه ، ئه وه هیچ و به شیوه ی جافییش من پیم وایه دوای تاقی کردنه وه کهی مهوله وی که (العقیده ی المرضیه)ی پسی نوسیوه ، یا شیعری (توپلاخه ی دووکه ل هیجران دلبه رل ۱۳۴ دیوان) له ههریمی ئه رده لانیش دا بووه به باو ، فخرالعلماو سهر عی شدو و شاعیری ئه و ده وره ن

وبه هه مان زاراوه شیعریان و توه ، ئیتر غولام شاخانیش له و بازنه یه به ده رنیه و ئه میش له و مه یدانه دا خوی تاقی کر دو ته وه و نو و شیعره ی نوسیوه .

پاشان ئهبی ئه وه ش بلینین که ناوچه ی تاوگوزی شیوه زمانی تایبه تی خوی نیه، به لکو جافی یه و له هه موو ناوچه کانی (جوانرون، هه له بجه، شاره زوور، که لار، ده ربه ندیخان) دا بره وی هه یه و به ته واوی له ئه رده لانیه وه نزیکه ـ جگه له هه ندی واژه ی تایبه تی هه ردوولا نهبی ـ ئه مه جگه له وه ی سالانه جافه کان چه ند مانگیکیان له ناوچه ی سنه دا به سه ربر دووه، به هوی گه رمیان کویستان کر دنه وه که واته غولام شاخان نه ک هه رنزیک بووه له شیوه ئاخافتنی مه وله وی ، به لکو ئه توانین بلین یه کیکن .

چوارهم ، نوسراوه : بو وینه شاعیریکی پیشینه و سه و دای نیشتمانی وه ک (نه حمه دی خانی ۱۶۵ ـ ۱۷۶) سه رباری نه وه ش که شاعیرانی ترمان له مه و فیری دلداری خاک بوون ... که چی له تیکرای داستانی (مه مو زین)ه که یدا ، که داستانیکی خومالیانه شه ، به لام له باس و خواسی په یوه ندی کومه لایه تی و داب و نه ربتی خومالیاندا ، نه گه ر له گه ل شیعری شاعیرانی دراوسینکانماندا تیکه ل بکری ناناسریته وه .

له گه ڵ ریزم دا بو ته م پرایه ی کاکه حه مه ، خوا هه ڵناگری (خانی) زوّرخوّماڵیانه بابه ته کانی پرازاندوّته وه ، شاکاره که ی دکتور عزالدین مصطفی رسول که خوّی وه ری گیپراوه ته سهرزمانی عهره بی ی هاوسینمان و زوّر به ناسانیش عهره به کان هه ست به وه نه که نه و داب و نه ریتانه کوردین و هیچی به لای داب و نه ریتی عهره ب دا ناچی . پینم وایه بو هه ر زمانیکی تریش به هه مان شیوه یه (جه ژنی نه وروز و داخوازی زین و ناردنی هه جبی و شایی تاژدین و ستی و پوشتنی میربو پراو و شیوه ن و به یه ک گه شتنی زاوا و بوک) به ته و اوی کوردانه ن ، به لام چونکه ئیمه له

له هجه که ی مه وله و یه و ه نزیکین و رفز انه دو و رفزیک له گه لیدا نه ژین و له به رامبه ر ئه مه دا له له هـ جه کـه ی خـانیه و ه دو و ریس، ئیترپینمان وایه ئه مه ی مـه وله و ی خومالیانه یه و نه و نه ...!!

ههرچهنده منیش بو خوم له و ههوایه دا نه ژیم ، به لام که وه رگیرانه که ی هه ژاری خوالیخوشبو نه خوینمه وه نیتر نه وه م لهسه ردا نامینی ، چونکه به راستی با به ته کان خو مالیانه ن .

پینجهم: کاکه حهمه وای دیاری نه کات که شیعره کانی مهولهوی له هی خانی و حاجی قادری کؤیی و نالی و سالم نیشتمانی ترن

لهوه دا که شیعره کانی مهوله وی زیاتر بونی خاکیان لی دی .. راسته و قسه ی تیا نیه. به لام له لایه کی تره وه مه وله وی قه رزاری نیشتمانه که نه و شاعیرانه به هه لویست قه رزه که یان داوه ته وه.

نیشتمان لهوروژه دا ههر ئهوه ی له مهوله وی نه ئه ویست که شیعره کانی بونی خاکیان لی بیت ، ئهوه شی لی ئه ویست که له تیک شکانی ئیماره تی بابان دا سوزیکی بکردایه ، وه کو ئه و شیوه نه به کوله ی نالی و سالم کردوویانه. جا ئه گهر مهوله وی ئه وی به نیشتمانی خوی نه ئه زانی ئه ی بوچی دوایله ی خویندنی له سلیمانی ته واوکردو ئیجازه ی مه لایه تی تیاوه رگرت ؟ . ئه ی بوچی بووه ها و خوانی ئه حمه دیا شای بابان و ؟ ئه ی بوچی کومه ککردنی عه بدوللا پاشا قبول ئه کات ؟ ئه و عه بدوللا پاشایه ی که شیخ په زا واته نی (له شکری والی سنه ی شرکرد) . ئه ی بوچی په یوه ندیی پوچی که گه ل (کاک ئه حمه دی شیخ) دا دروست کرد ؟ .

یا ئەمەش بەولاوە ، خىزنىشتمان ئىەوەى لى ئىەويست كىەبى ئەم چىەندىن گىروگرفتەى ئىمارەتى ئەردەلان دلۆپى فرمىسكى بېرشتايە ، ئەمەلەكاتىكدايە كە

کوری مه حموی یار وه یسی هاوری ی به گولله ی ویل نه کوژری ، له چهند شیعردا شین و شه پوری بو نه گیری .

ئهمانه نیشانهی ئهوهن کهئاسوی بیر کردنهوهی هاوچهرخیانهی مهولهوی زوربهر تهنگ بووه، به لام هی خانی و نالی و سالم و حاجی فراوان بووه وکوستی گهورهی نیشتمانیان ههست پنکردووهو بهدل وگیانلهگهلیدا ژیاون.

وه ته گهر بی پهیوه ندیی بوونی له گهل نالی وسالم دا له سهر تهوه بووه که به شیوهی عهروض شیعریان و توه . ههروه کو کاکه حهمه لهم بارهوه ثاماژه یه کی کردووه ـ ئهی خوسهرجهم شیعره کانی شیخی بهاءالدین بهههمان شیوهن و به فارسييش وتراون ، ئەي بۆ لەگەل ئەمدا دلىي گەرد نەيگرتوه ؟ يا لەگەل شىخى (ضیاءالدین) دا که چهند دانهیه ک شیعری کوردی ههیه و ئیتر ههموو دیوانه کهی عهرهبي و فارسي يهو بهههمان وهزنن كهمهولهوي دلي پسي يان نــاكــريتهوه . خـــق ئەمشىخەو سالمىسنە جووتە دەست يىشكەرى ئەوەن كە لەسنورى جوگرافياي ئەردەلاندا بەرنامەكەي مەولەويان شيواندو شيعرى كوردىيان بە شينوەي عەروض وت. ئەي بۆ لەبەرامبەرشىخى (ضياءالدين) دا دلى گەرد نەيگرت ؟ بەلكو بە پېچەوانەۋە تا دوا رۆژەكانى تەمەنى ھەر دلبەندى ئەم شېخە بوۋە . ئەگەر. مەولەوى ئەو بەرنامەيەى خۆى ئەوەندە بەلاوە گرنگ بووە ئەبوايـە دلـى لە شیخی (ضیاءالدین) ههلکهندایه ، با ههزار جار پیرزادهشی بووبی ، چونکهبه په ير اوى كردنله قوتابخانه كهى نالى بناغهى قوتابخانه كهى ئهم تيك ئهدات و شۆرش به سهر بهرنامه كهيدا ئه كات . ئهمه شيعر يكى شيخى ناوبراوه ، لهبهرئهوه چونکه تائیسته روشنایی نهدیوه به پیویستمزانی لیرهدا بلاوی بکهمهوه.

> شەرعى ئەنوەر رەھبەرمبى، پشتيوانم بۆچىيە؟ شىخى جاھىل، پىرى غافل، قەلتەبانم بۆچىيە؟

مه حفه ل ئارایی سه فای شاهیدی زیکری خه فی های و هوویی سه رسه ری و زیکری زهبانم بوچییه ؟

(ریشه کهی ههوساری تهمهع)بی ، سوبحهدانهی فاقه بی ههردوو ئهسپابی ریان من ئهین و ئانم بۆچییه ؟

عیززهت و زیللهت پهرستن سفله یی و بی عاری یه من که بی قهیدو شهره ف مام خان و مانم بوچی یه ؟

تی گه پیشتن دوورنیه ، فهزل و هونهر مه ندوونیه سهرف و نه حوو مهنتق و شهرح و به یانم بۆ چی یه ؟

بانگی نۆشانۆشی ئەحبابان لەگولشەندانەبى چەھچەھەى كەبكان و نەغمەى بولبولانم بۆچىيە ؟

سهبزه پوشانی چهمهن ئهمروو سبهی روو زهرد دهبن بهرگی عاری و فاخری و روتبهو نیشانم بوچی یه ؟

> خاکپایی عالیمان و عامیلانی مهدرهسهم واعیزی پرگۆ لهقهندو نان و خوانم بۆچییه؟

لاله یی نوعمانی دنیا داغی باغی باغی یه (فهوزیا) بی یاری سادق، گولستانم بۆچی یه؟ ئایا مەولەوى لە بەرامبەر شیعریکیوادا كە ئەتوانین ناوى بنین كۆدیتایه ك بە سەر ریبازه كەیدا چ ھەلویستیکی ھەبووه ؟ .. لەوەلامدا ئەبى بلیین ھیچ دیار نیەو تاھاتوویشە شیخ بەلایەوه خۆشەویست تر بووه ، ئایا ئەمە لەگەل بۆ چوونه كەی كاكە حەمەدا جووت ئەبى ؟ .

شهشهم : کاکه حهمه لهوتاره که یدا سنوور یکی جوگرافیای کیشاوه له (چهمی زه لم) هوه تا (قوللهی وهیس) که گوایه کوماری مهولهوی یه و خهیالی مهولهوی شورهی به دهوردا چنیوه.

به لام نهم کاره زووتر به رله مه وله وی کراوه . بیسارانیش له هه مان جوگرافیادا قه تیس بووه و نه گه رواژه گه لی (سوّسه ن خال ، ریخانه ، چنوور ، به ره زا ، وه نه و شه کوسالان ، که له ده ر ، عه والان ، سه ره واله ، کاوان ، تافی دیزه زناو ، نسار ، ره ز ، به فراو ، قه لوه زه ، بیساران ، چه مه ری ، یوسف یوسف یاسکه ، ده ردین = مه ولانا ده ردین ، باباشیخ ، شنو و شه مال) له دیوانه که ی ده ربها و یژین ، شتیکی وه های پی نامینی ته وه .

وهلی دیوانهش که ههر بهر لهمهولهوی ژیاوه به ههمان شیوه یه و تهگهر شهم واژانهی لی بسهنینهوه نهوا ههگبهکهی خالی شهبینتهوه (شهم ،خهسره و ، پرهنجوری، عیلی مرادی ، جاف ، سارال ، گهرمیان ، ئیلاخ ،لهیلاخ ، سیامال ، ههوار ، تهلمیت ، سهرکلاوان ، کوچ و کوچبار ، شهتاو ، کاوان ، بهرهزا ، چنوور ، سوسهن .. هتد) .

که واته نابی نه و کاره هه ربه هی مه وله وی بزانین و نه بی ناگامان له شیعری شاعیرانی تری نیوسنووری جاف و نه رده لآن بی که زور به ی هه ره زوریان له هه مان جوگرافیادا نه خولینه وه .

حهوتهم : کاکه حهمه لهوتاره که یدا وای دیاری نه کات که (باس و خواسی

پهیوهندی کومه لایه تی و داب ونه ریتی خومالیانه) لای مه وله وی کور دانه ترن تالای خانی من پنم خوش بووله م باره وه کاکه حه مه چه ند نمونه یه کسی به پنایه ته وه که دیوانه که ی مه وله وی پریه تی . هه روه کو (۱۲) نمونه ی له سه ر (با) و (۲۴) ی له سه ر ناوی شوینه کان هیناوه ته وه . به مه ش با خچه ی لنکو لینه وه که ی پازاوه تر ته بوو ، به لکو پنویسته له گه ل پارازاوه تر ته بود و ، به لکو پنویسته له گه ل باسی مه وله ویدا بایه خی تایبه تی به م بابه ته بدری ، چونکه مه وله وی وه ستایانه دیواری نه م لایه نه ی هه لچنیوه . بو نمونه با چاوی به م به به یتانه دا بگیرین

ئاخ قووهی زهمین دهروونم کهم بی بووله کهی سفتهم سهره رای خهم بی (له ۸۷ دیوان)

وه شاندنی خوله میش به سه رویگادا نه ریتیکی ناوکورده و بو شهوه ش ئه یوه شینن چونکه ئیتر ئه و ریگایه گیای تیا سه و زنابی و بو ها تو چوکردن ئاسانه. له دی دا دیومانه زور تر ئه مکاره له سه ره ری ی نیوان دی و کانی دا ئه کری.

۰ -

بالاکهردهوه مهیل ئهو لای پهست*یی* وردیکلانهن دهروازهی ههست*یی* (ل ۱۰۶ دیوان).

دەرگاى نزم و بچوكدانان لەمالاندا نەرىتى ھەورامانە بە تايبەتى ، چونكە مەلبەندىكى ساردەدەرگاى مالان بچوك دروست ئەكرى ، بىز ئەوەى لەكساتى كردنەوەدا ھەواكەم بچىتەۋوورەوە ، رەنگە ئىستە بە ھۆى يىشكەوتىن و زۆر بوونى ئامرازى گەرم كردنەوە لەھەندى گونددا بەمشىوە نەمابى . بەلام ئەوساو ئىستەش لەھەندى دىدا باوبووەو باوە .

يا :

ههرچی بوینوون شنوهی تو پیشهن دل وههه تیتهی حهسره ت داکیشه ن (ل ۲۳۵ دیوان).

هه تیته = به و ته خته داره ی که شالی لیره به پینچن بین شهوه ی ده ق بگریت، نهمه ش تایبه تی هه و رامانه و مه وله وی هونه رمه ندانه نه و واژه یه ی به کار هیناوه. تای چینی چنوور پای تافی به فراو هه روه تن مه که فت نه ده و ره ی کلاو (ل ۳۵۵ دیوان)

ئهم به یته ش هه رنه ریتیکه و له سنووری جافه تی و هه و راماندا زور باوه، پیاوان و ته نانه ت ژنانیش چلّی چنوور یا ریحانه یا پونگه له سه رلاجانگ ئه که ن به نیوان سه ریان و کلاو یا پوشینه که یاندا بو ئه وه ی به ده م ریکا برینه وه بونی خوشیان پی بگات ، ئه مه جگه له وه ی که دیمه نیکی جوانی هه یه . یا بروانه شیعری (شنه فتم دو و رباله یل زوکامشه ن) ل ۳۲۲ دیوان .

ئەمانەو ھەرۋەھا نمونەى تریش كەئەگەر دیوانەكەى بگەرئیت زۆرى تیدایە و بابەتیكى بە پیزیشە بۆلە سەر نوسینى .

هه شته م ، نوسراوه : نیشتمان به ههموو که ژو کویستان و گهرمیان و رووب ارو قه نوسروه و سروه و دره خت و مرزقیه وه ، له ههموو شیعریکی مهوله ویدا ، له ههمو و به یتیکی مهوله ویدا ، بانگمان ئه که ن و ، هاممان ئه ده ن ، خوشمان بویت .

له خویندنهوه ی مهولهویدا ئه توانین بلّین: گهلی (نه ک ههموو) شیعریکی مهولهوی ، گهلی به بنتی) مهولهوی بانگمان نه که ن بو نه و مههسته

چونکه مهولهوی گهلی شیعر و به یت و واژه ی تری هه یه که نیشتمانیان تیا دیار نیه و بابه تینکی گشتین و نه گهر به زمانی تریش وه ربگیزرین نه وا هه ست به و مه به سته ناکری که جه نابی کاکه حه مه فه رموویه. بو نمونه بروانه شیعری (۱) پیتی (بی) نه گهر له به کوردی نوسراوه کهی ده ری بینین له م (۲۷) به یته دا یه ک واژه ی تیا نیه که بونی خاکینکی دیاری کراوبدات . (نمونه ی شیعری تری له م بابه ته هه یه).

یا ئەمبەیتانە بخوینینەوە بۆماندەرئەكەوى كە مەولەوى لە جىوگرافىياكىدى دەرچووە وشتیكى گشتیمان ئەدات بە دەستەوە.

ههرماهي نهو بۆ حالم پهشيوهن

چون هیلال شنوهی ئهبروی توش پنوهن (ل ۲۳۵ دیوان)

سوله یمان جاهنی ، جام جهم نیگاهنی سکه نده رشاهنی ، دارا ده رگاهنی (ل ۵۰۷ دیوان)

ئۆساى بلوور بەند پەنجەرەى كاوان ئاينە سازيش وست ئەو شەتاوان (۵۳۸ دىوان)

ئهم دیمهنه ش له هه موو سه رزه مینیکی وه کو لای خوّماندا هه یه (نمونه ی تر زوّره). یا ئه مواژانه چهند دوورن له نیشتمانی مهوله وی یه وه :

ههر رو جه يحووني مهريزو نه چهم (له ۲۶۷ ديوان)

ره فیقی سه رحه د ئه قلیمی ده ردان ناخودای که شتی ی به حره که ی هیجران (ل ۲۳۷ دیوان) لەت لەتى جەرگم <u>عومان ع</u>ەينەين پركەردەن ، بريان بوخارى بەحرەين

(نمونهي تر زوره)

نوههم، نوسراوه: مهوله وی ئه و قوتابخانه شیعرییه (عروز ئامیزه عهره بییه)ی نالی ، به کودیتایه کی ناموو ناوه خت زانیوه، بوسه ر شیوه زمانی گورانی ..

دیسانه وه له گه ڵ ریزم دا بو کاکه حه مه ، زور ده مینک به رله نالی ، هه رله سنوری گوران و به زمانی گورانی (سه یدی یه که م) و (شیخ شه هابی لونی) به وه زنی عه روز شیعریان و توه . له باره ی سه یدی یه وه هیچ نالیم ، چونکه بریک له شیعره کسانی چاپ بووه . برواننه دیوانی سه یدی ـ ئاماده کردنی محه مه د ئه مین کاردوخی . هه رچه نده له گه ڵ سه یدی یه که م تیکه ڵ کراوه .

دەربارەى شىخ شەھابىش (۱۱۱۲ ـ ۱۱۸۵) ئەوەى كە دىبىتىم قەسىدەيەكى (مەيخى)ى ھەيەكەبەمشىنوە دەست پىدەكات.

نەوبەھارا ،دلبەرا ،وەش بۆ بەئابى دلبەريى فەسلى گول گەشتى چەمەنھا، سەيرى سەحراي ئەخزەريى

بای شهمال شهق شهق شکاوا ته ختی یه خ به ندی چهمه ن چون امیرالمؤمنین که رد ، فه تحی ده ربی خه یبه ربی

تا ئەلىٰ :

لایهقهن یاران بگیران مهجلیسی شاهیی چهنهش تهکیهدان بهرمهسنهدی گول چون مهلهک، حوورو پهری بۆ (شەھاب)ت بۆ سەراپایش فیدات ئەی گول بەدەن فەسلى سەيرى تۆوەھارەن،تۆ جەگولھاخاس تەرى..

شیعریکی تری (۹) به یتی هه یه که به م شنوه ده ست پیده کات : جه تن عه فوه ن ، جه من تاوان ، جه تن فیشته ر به کن نازم فیدات بام شن خی شیرین وه ش ، ئه نیسی مه حره می رازم تا له کوتایی دا ئه لی :

(شههاب)ت پر خهمو خهسته ن، زهعیف و زارونا جهسته ن سیاحه ی تاری تو گهسته ن ، نهری هه ی شای شه که ر رازم شیعریکی تری (۷) به یتی هه یه که سه ره تا وکوتایی یه که ی به م شیوه یه : جه مالیّوه م دیه ن یاران ، ته عالا سنعی ره ببانی مه لا یک یا په ریزاده ن ، به وینه ی شکلی ئینسانی

تائەلى:

دوو موشکین قهوسی ئهبر ن شهن ، ره وایی دلبه ریش دو شه ن (شه هاب)ش پهی سیا پوشه ن ، خودا و یننوش به ناسانی

وهههروهها بهنده شیعری شاعیریکی ترم له لایه بهناوی (محهمهد) که بهداخهوه نهمشاعیره تا نیسته نه ناسراوه ولای کاک سه یید باقری هاشمیش له کرماشان نمونه ی شیعری ههیه ، شیعره کانیشی ده هه جایی نیه ، لیّره دا به هه لی نه زانم که نهم شیعره ی بلاوب که مهوه ، ههم بو نمونه ی باسه که و ههم بو نهوه شیعره ی تا به لکو نهمه خوایه له شوینیکه وه بناسری .

دەبۆ لادى وەلام ئەى بەرگوزىدەم قەدەم بنيەر وەسۆماى ھەردوودىدەم

دەبۆ عەيشم، نىشاتم، شادمانىم دەبۆرۆحم، حەياتم،زىندەگانىم

دهبو مایهی مه تای دنیاو و دینم دهبو شادی و وهشی رووی سهرزهمینم دهبو ئارامی دلچهی بی قهرارم دهبو دهرمانی جهستهی دهرده دارم

> دەبۆ ھامرازى بێداريى شەوانم دەبۆ نامت رەواى ويردى زەبانم

دەبۆ مەحبوبى دلچەسپ وظەريفم فريشتەى (جنةالماوى)ى شەرىفم

دەبۆ خەم خوارو دۆستم ،نازەنىئم دەبۆ فىكرم ، رەفىقم ، ھام نشىنم

دەبۆ شىرىن زووانى ويل ولاتم دەبۆ خاوم ،خەيالم ،خەم خەلاتم

دەبۆ شاى شەككەرىن رازم ،دەبۆبۆ دەبۆ جاى نازى دلوازم ،دەبۆبۆ دەبۆ ياگەى خەمانم تۆنى ئەى دۆست دەبۆ سۆماى چەمانم تۆنى ئەى دۆست

شهفا پهی ئیشی زامم تۆنی ئهی دۆست كەلىمەی سوبح و شامم تۆنی ئهی دۆست

بینایی نوری دیده م تونی ئهی دوست عهزیزم ، بهرگوزیده م تونی ئهی دوست

خودا زان گییانم تۆنى ئەى دۆست وەشىم ، شادىم ، ژيانم ، تۆنى ئەى دۆست

ئەگەر لادى نەوينوت ئەلوەدامەن چمان رۆمەلخەزاى رۆى كەربەلامەن

چمان په یکانی کارییم هانه دل دا چمان جهرگم مده ی لهت لهت و هچل دا

شهوان تک تک مه تکین هوون جه جهرگم رۆوان گوڵ گوڵ مهبن بهو هوونه بهرگم

> به مهرگی تۆ ئەوەن دل بېقەرارەن ژيان تالەن ، مەواچى ژارى مارەن

زوان لال بۆبە مەرگوتۆ قەسەموەرد بە مەرگو ويمگييانىمھا جە دلا مەرد دەبۆ بارە شەفا پەئىيىشى زامەت وەگەرنە دىدەنت كەوتەن قيامەت

ئه گهر مهرگهن خهلات ، ئهر زینده گانی ژیانم دهستو تون و ویت مهزانی

> بینایی گول جهمین و ههردوو دینم به تون گرد ئیختیاری مهرگ و ژینم

چەنى زوخاوى ويم زامم خەتەرناك تۆ وەشبى دىدەنت ھا،بەردم ئەوخاك

که واته نابی له نالیه وه ده ست پی بکه ین و زوو تر کراوه ، بن نه م شاعیری سی یه مه ناتوانم بریار بده م، به لام دلنیام مه وله وی شیعری به و شیوه ی (سه یدی) و (شه هاب) دیتوه ، بزیه ناکری به و شیوه تی ی بروانین کاکه حه مه فه رموویه .

ـ مەولەوى و رەخنەي ئەدەبى ـ

رٍه خنه یا لینکولینه و هو هه گسه نگاندن ههر وه کو له میژووی ئه ده بیاتی جیهان دا ته مه نینکی دریژی نیه و یه کینکه له تازه نه مامه کانی باخی ئه ده بیات . له ئه ده بی کور دییشدا ئه وه نده ی که دیاری کرابی ته مه نی دریژی ئه گه پیته وه بی ده ست پیشکه ریه که ی ئه دیبی گه وره (شیخ نووری شیخ سالح) و به دوای ئه م دا مامؤستایان (ره فیق حیلمی) و (گوران)ها توونه ته مه یدانه و هور یه که و له ریکه ی خویانه و ههریه که گولینکیان خستو ته سه رئه میزه.

به لام به و پسی یه ی که شیعر تاقانه بلندگوی شهده بی بووه و له سهرده میکی

دوورودریژدا ههرخوی تاکه سواری مهیدان بووه و بهشه کانی تری ئه ده ب چاویان ههه نانه هیناوه ، واته هه رچی مهرام و مهیه ست و بسیروبوچوون بسووه ههربه شیعر ده ربرراوه ، پیویسته ههموو گهلانی جیهان بچنه وه سهرخوانی شیعر وبزانن له تهمه نی شیعری گهله کهیاندا پهیامی په خنه هه یه یان نه. نه گهر نیه ئه وه هیچ و ئه گهر ههیشه ئه وه ئه بی ئه و شیعرانه کهباس له په خنه نه کهن و بون و بهرامه ی په خنه و پون و بهرامه ی په خنه و په دایک بوونی په خنه یان لی دیت بیکهن به میژووی له دایک بوونی په خنه یان دیت بیکهن به میژووی له دایک بوونی په خنه یان دیت بیکه نابه میژووی له دایک بوونی په خنه یان دیت بیکه نابه میژووی له دایک بوونی په خنه یان دیت بیکه نابه میژووی له دایک بوونی په خنه یان دیت بیکه نابه میژووی له دایک بوونی په خنه یان دیت بیکه نابه میژووی له دایک بوونی په خانه یان دیت بیکه نابه که یان دی در خانه که یان در خانه که یان دی در خانه که یان در خانه که در خانه که یان در خانه که در خان که در خانه که در خانه

ثا به م پیّوانه میژووی کاری ره خنه یی له ناو زوّر گهله کانی جیهان دا وه کو ئیسته ی خوّی نامیّنی و میژوویه کی تر ئه چه سپی . یانی ئیسته که گهله زیندوه کانی دنیا ئه ده بیاتی خویان نوسیوه ته وه و هه ریه که و میژوویه کیان بوّ ره خنه ی ئه ده بی خویان داناوه. وه له و هه ی که له شیعری ئه و گهلانه شدا شیعری ره خنه یی هه بینت ،که واته ئه و میژووه ی که دایان ناوه ئه گوری . ئه گوری به میژووی ئه و شیعره ره خنه یبانه .

ههروه کو له نه ده بی کوردیداکاره که به م شیّوه ی لی هاتووه . واته نه و میژووه ی که دیاریمانکرد نه گوری بوزیاتر له سه د سال به ر له نیّسته و نه گهریّته و ه بو ته مه نی شیعری مه وله وی تاوگوزی .

یانی به پیوانه یه کی ئه ده بی مه وله وی ئه بیته یه که مین ره خنه گرو هه لسه نگینه ر له دنیای ئه ده به که ماندا.

لهم رووه وه ئه گهر له سهر شیعری (نه وباوه ی خهیال دیوان ۴۴۱) هه نوه سته یه ک بکه ین نه وه راسته و خو به و نه نجامه نه گهین .

ئهم شیعره له ناوه رو کدا بریتیه له هه لسه نگاندنیکی ئه ده بی له نیوان دووشیعری دو و شاعیری تردا (خانای قوبادی) و (مه حروم).

خانا ئەلى :

بەرقى سەيفى ناز ئەبرۆ خەمينان عەكسى ماوى خال ، خورشىد جەمينان

ئەربگنۆ وەكۆى قولەى قەزالە مەكەرۆش وەبوول سفتەى سەد سالە

واته : تیشکی شمشیری نازی ئهبرق کهوانیه کان و وینه ی خالی شینی ئهوانه ی که پروخساریان له خور ئه چین ، ئه گهر بکهویته سهر کیوی قهزاله ، ئهوه ئه یسو تینی و وه کو خوله میشی سه دسال لهمه و به ری لی ئه که ن .

مه حروم که شاعیریکی هاو چه رخی مه وله وی بووه له به رامبه رئه م شیعره ی خانادا چوار به یتی داناوه و داویه ته ده ستی مه وله وی که به راور دیان بکات و هه لسه نگاندنیان له سه ربکات .

ئەلى :

بەرقى بەرقەي ناز عيشوە فرۇشان چەخماخەي لەنجەي تەلانەگۇشان

بزیسکهی نیگای دیده شابازان بریقهی غهمزهی شهکهرین رازان

ئەربگنۆ وەسەنگ جاى تەجەللاى نوور مەكەرۆش وەگەرد چون سورمەى كۆى توور

(مهعدوم) راس (خانا) سوزانی عهشق بی کهی ویّنهی (مهحرووم) ههر عهشقش مهشق بی؟ واته: تیشکی چارشیوی نازی نازفرزشه کان و بروسکه ی له نجه ولاری ثالتون له گویکان و بزیسکه ی نیگای ثه وانه ی چاویان له چاوی شاباز ثه چی و پرشنگی خه مزه ی ثه وانه ی قسه یان شیرینه . ثه گهر بکه و یته سهر ثه و به رده ی که نووری تیا هه لکرا وه کو سورمه ی کیوی توور ثه یکاته گهرد و تیزز . مه عدوم پاسته که خانا سوو تاوی عدشتی بووه ، به لامکه ی وه کو مه حروم هه میشه مه شقی عه شقی بووه ؟.

له دوا به یتی نهم شیعره دا به ناشکرا ده نگی مه حرووم دیاره که داوا له مه وله وی نه کات شیعره که ی خانادا هـ مُنِسه نگینی . مـه وله ویش بـه م شیوه قسه یان له سه ر نه کات .

نهوباوهی خهیال (مهحرووم)ی دانا رهدیفی له تیف زهریفی (خانا)

> یاوا وهدیدهی کهم بینام ساوا جه نهوبینایی پهی دیدهم یاوا

په یرهویپی (خانا)ت یاد ئاوهردهبی ئهو ئهسل و ویّت فهرع حهساو کهردهبی

لاكين زادهى تەبع بۆ عەنبەرينت دەس رىسەكەى فىكر بىكر شىرىنت

پهسهندیدهی فام عهقل دانابی خاستهر جهخهیال خاسهی (خانا)بی

زیاده پهی فهرع وهسهر ئهسلهدا خاسهی واتهی تۆن جهی سهرفهسلهدا.

واته : ئه و شیعرانه ی که به رهه می نوی ی خه یالی مه حروو می زانان که هاو چه شنیکی ناسک و جوانی خانای قوبادی یه ، پیم گه شتن و سویمن به چاوه کزه کانم دا . چاوه کزه کانم سه رله نوی رو شنایی یان تی که و ته وه . وات هینابو وه خه یالی خو ته وه که شوین خانای قوبادی که و توویی ، ئه و ت داناوه به ته نه ی دره خت و خوت کر دووه به لقی ، به لام ئه و شیعرانه ی که له زه و قی بون خوشی تو که و تبوونه وه و به ده ستی بیری به خه یالی که سدانه ها تووی تو ریسرابوون ، لای عه قلی ئینسانی زانا په سه ند و دلگیر بوون و له خه یالله تایبه تیه که ی خانا جوان ترو ده لال تر بوون . سه رکه و تنی لقی دره خت به سه رته نه دا له م چه رخه دا به ته نیا بو تو هه لکه و توه و بو که سی تر نه لواوه .

ئەمەوى لە دواى لىخدانەوەى ئەم شىعران بىلىم: مەولەوى ھىۆشياران مەلسەنگاندنىكى ئەدەبى لە سەر ھەردوو شىعرەكەككردووه. كەواتە شىعرەكەي مەولەوى بابەتىكى رەخنەيىيە.

لهم روه وه ئه توانین بلّین که ئه گهر له سهرده می ژیانی مه وله ویدا ئه ده بی کوردی وه کو ئیسته بازاری گهرم بوایه ، ئه وا مه وله وی ئه و شیعره ی نه ئه نه نووسی و له باتی ئه وه سه رنج و تیبینیه کانی خوی له سهر هه ردو و شیعره که به شیوه ی و تاریکی ره خنه یی ئه نووسی . به لام چونکه له و سه رده مه دا ئه ده ب بریتی بووه له شیعر و هیچی تر مه وله ویش نا چار بو وه سه رنجه کانی بدات له قالبی شیعر .

دیاره نه گهر له سهردهمی خه یامیشدا نه ده بی فارسی ههر شیعر نه بوایه و و تار نوسینیش باوی هه بوایه ، نه وا خه یامیش بیرو پراکانی به په خشان نه نوسی، وه کو ههر کتیبینکی تری فه لسه فی که نه یبینین . به لام خه یام ناچار بووه له گه ل نه و ههمو و

فیکر کردنه وه دا زه حمه تی شیعر نوسینیش بداته به رخوی ، چونکه شیعر تاقانه بلندگوی را گهیاندن بووه .

وهههروهها ئه گهر ههر شیعر نهبوایه ئهوا پیم وایه نیظامی یش خهمسه کهی به پینج رومان ئهنوسی .

شیعره کهی مهولهوی نه گهر بکریت به په خشان نه واکور ته و تاریک ده رئه چینت . که واته شیعره که چهند له سه رشیعر ماله نه وه نده ش په خینه ی تیدایه و نه چینه خانه ی ره خنه وه .

بهم پینیه هه قی خومانه که له سهیر کردنه وه و چاوگیرانه وه به نه ده به که ماندا له سهر نهم شیعره راوه ستین و بلینین مه وله وی یه که مین هه نگاوی ره خنه ی له نه ده بی کوردیدا ناوه .

وه نه بی نه وه شه بیرنه که ین که هاوزه مان له گه ل مه و له وی دا (نالی)یش سه ره تایه کی له ره خنه خستوینه ته به رده ست. له شیعر یکی حاجی قادری کویی دا وا ده رئه که وی که حاجی چه ند شیعر یکی داوه ته لای نالی تا سه رنج و تیبینی خوی له سه ریان دیاری بکات. نالیش شه ن و که و یکی شیعره کانی کر دووه و وای داوه ته قه له م که کالایه کن و کریاریان نیه.

(ئیتیفاقهن ئیتیفاقم بوو لهگهل نالی وه کو تاجرو گهوههر لهگهل گهوههر فروش و موشتهری

چهند غهزهل بوون تازه بافتی کارگاهی موشتهری تاجرو گهوههر مهتاع و شامی غوربهت تاجری

یه کیه کی هینایه دهر گهردی که سادیی لنی ته کاند دایه من فه رمووی در یغا که س نیه سه و داگه ری

دەست بەدەستى خستم و ھەم دايە بەربا مەجمەعم (ئاصەف)ى من باى لەباتى تۆكە حاجى قادرى)

به لام چونکه نالی خوّی نه ینوسیوه ئه وه نابیته به لْگه که قسه ی له سه ر بکه ین . به سه د لنیام ئه گه ر له و سه رده مه دا ئه ده ب وه ک ئیسته بوایه ئه وا نالی یش و تاریکی ره خنه یی له سه ر ئه و چه پکه شیعره ئه نووسی .

که واته هه ر ئه توانین شیعره که ی مه وله وی بکه ینه دامه زرینه ر و قسه ی له سه ر بکه ین .

ئەو ھەولانەي كە بۆخزمەتى بەرھەمەكانى مەولەوي دراوە .

مهولهوی شیعره کانی نهوهنده بهرز و هونهرین و نهوهنده پر زهوقن ، له سهرده می ژیانی خزیدا و تا نهوده مهش که چاپ ها تزته کایه ، شاعیران و شیعر دزستان له پرووی به یاز و نوسخه کانی خؤیاندا به شانازی یه وه نوسیویانه ته وه . که نه وانه نه مرز له به رده ستماندا سه رچاوه یه کی باشن بز ساخ کردنه وه ی شیعره کانی و ته واو داپشتنی به رهه مه کانی ، هه رکه کوردیش ده ستی به چاپخانه گهشتوه ، مه وله وی له پیزی پیشه وه ی نه و شاعیرانه یه که به رهه می چاپ کراوه . نیسته ش نه و هه ول و ته قه للا دیارانه ده ست نیشان نه که ین که له م مهیدانه دا دراوه .

۱ ـ چاپکردنی (عمقیده ممرضیه) و (فوائح) هکمی له یمکتیبدا به تیکوشانی (فرج اللهزه کی) و (محی الدین صبری نعیمی کانیمشکانی) له سالّی ۱۳۵۲ هـ، ۱۹۳۴ ز دا . لمولاتی میسر و کمسی دووه م بوته بلاوکه ره وه ی .

۲ ـ رِوْحی مەولەوی لەدوو بەرگ دا. كە وەرگیْرانی شیعره كانی مەولوی يە لە هەورامی يەو، مادو، بۇ شیْوه یە سلیمانی. بەرگی يەكەم ۱۹۳۵. بەرگی دووەم ۱۹۴۰. لەلايەن پیرەمیردەوه.

۳ مهولهوی و شیعری موناسه به ت : و تاریکی به نرخ و پربایه خی ماموستا گورانه که له ژماره کانی (۸-۹-۹)ی گوفاری (ههولیّر) دا بلاوی کردو ته وه . سالّی ۱۹۵۰ ز.

۴ ـ میزووی ئهده بی کوردی ، شاکاری خوالیخو شبو علاء الدین سه جادی که له چهند پهره یه کدا باسینکی شایانی له سهر مهوله وی کردووه . سالی ۱۹۵۲ ز -

۵ ـ دیوانی مهولهوی : تاماده کردنی به پیز مامؤستا مه لا عهبدولکه ریمی مـوده ریس له سالی ۱۹۶۱ دا که تُهمه گهوره ترین ده روازه بوو له رووی گیانی مهوله و یدا کرایه وه.

٤ ـ ئەدەبى كوردى ولنكۆلىنەوەى ئەدەبى كوردى خوالنىخۇشبو عالاءالديان

سهجادی . سالمی ۱۹۶۸ ز . لهم بهرههمهشدا لیکولینهوه یه کی باش له سهرمهولهوی کراوه .

۷ ـ الفضیلة : بهرههمیّکی مهولهوییه به زمانی عهرهبی . به پیزماموّستا مه لا عهبدولکه ریم به زمانی عهره بی لیّکوّلینه وه یه کی شایانی له سهر ثهم شاکاره کردووه و سالّی ۱۹۷۷ چاپ بوه.

۸ ـ عهقیدهمهرزیه : بهرههمیّکی تری مهولهوی یه به شیّوه ی تاخافتنی جاف له لایه ن ماموّستا مه لا عهبدولکه ریم و خوالبّخوّشبو مه لا فاتیحی کوریهوه شی کراوه ته وه.

۹ مهولهوی و سروشت : نوسینی به ریز عهلی شیخ عومه رقه ره داخی .

۱۲ ـ میهره جانی مهولهوی : کومهلنک و تاری میهره جانه که یهو به شیوه ی کتیبی چاپ بوه .

۱۳ - ریسالهی عیشق: لیکولینهوه یه که لهلایه ن خوالیخوشبوو دکتور سدیق موفتی زاده وه کراوه لهسهر نیوه ی دیوانی مهوله وی.

۱۴ ـ مولوی فی و ثائق قدیمة : و تاریکه به زمانی عهره بی له لایه نکاک ره ئوف عوسمانه وه که گوشه یه کی پرشنگداری ژیانی مه وله وی ئه خاته روو. کاروان ژمان ۱۳ ـ ۱۹۸۳.

۱۵ ـ یادی مهردان : دانراوی به ریز مامؤستا مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس . به رگی دووه م . له م کتیبه دا یادیکی باش له مهوله وی کراوه ته وه و چه یکی نامه یشی

چاپ کراوه که به فارسی بز دوست و هاور یکانی نوسیووه.

۱۶ ـ دوو وتاری خوالیخوشبو ماموستا سهید تاهیری هاشمی که له دووژماره ی گوثاری (سروه)دا بلاو کراونه تهوه. به داخهوه ژماره کانم نهزانی بهلام ئهزانم دوو و تاری به کهلکن.

۱۷ ـ کۆنگرهی مهولهوی : له سالّی ۱۳۷۱ ، ۱۹۹۲ دا کۆنگرهیه ک له سی پۆژدا لهسهر ژیان و شیعری مهولهوی بهستراو پاشانیش له سالّی ۱۹۹۵ دا به شیّوهی کتیّب چاپ بوو.

ـ ئەو سەرچاوانەي كە سووديان لى وەرگيراوە ـ

۱ ـ نوسخه ی (شه هاب) واته سه یید شه هابی سه نه نده جی : نّه م نوسخه نایا به به خه تیکی جوان نوسراوه ته وه ، نوسه ره که ی زوّر به زه وق بووه و جگه له مه وله وی هم ندی شیعری له شاعیرانی تریشی نوسیوه ته وه و (بیّسارانی ، کوّماسی ، کوردی ، نالی و چه ند شاعیر یکی فارس). که له به شه که ی مه وله ویدا زوّر وه ستایانه ده ستی پیّکردووه و پیشه کی پیّرستیکی شیعره کانی کردووه و ژماره یه کی زوّرله شیعره کانی نوسیوه ته وه .

شایانی باسه له گوشه یه کی ناوه راستی نوسخه که شدا میژوویه کی لی داوه (۱۲۷۹) ئه مه ش ئه وه مان بو دیاری ئه کات که کاتی ئه م نوسخه نوسراوه ته وه مه وله وی له ژیاندا بو وه و (۲۱) سال دوای ئه وه کوچی دوایی کردوه.

۲ ـ نوسخه ی (سیروس): نهم نوسخه یه گهلی شیعری مهولهوی تیایه له گه ل شیعری چه ند شاعیر یکی تردا. کاک سیروس مهعروفی دایه لام و سوودملی وه رگرت، نوسه ری نهم نوسخه ناوی دیار نیه، به لام که تهواوی کردووه لهسه ری نوسیوه (غزلیات کردی حضرت سید رحیم مولوی علیه الرحمه تا اینجابدست آمد تحریر گردید حسب الفرمایش حضرت صاحب کار آغای اعزازالملک ادام الله اقباله و طول عمره بجاه محمد واله فی ۲ محرم ۱۳۲۴).

واته : غەزەلياتى كوردى هير اسەييد رەحيمى مەولەوى رەحمەتى خواى لىن بى تا ئىستە كە بەدەست ھاتوە نوسرايەوە بە پى فەرمانى ھيراى خاوەنكار ئاغاى ئىعزاز ولمولك خوا درير بدا بە بەختى و تەمەن دريرى بكات بىز خاترى مىحەممەد وبنەمالەكەى ...)

۳ ـ نوسخه ی (شهوکه ت یاریان) ئه منوسخه ش به خه تیک که باش ئه خوینریته وه نوسراوه ته وه . له گه ل ژماره یه کی زور له شیعره کانی مه وله ویدا هه ندی شیعری

(كۆماسى ، فانى ، شيخ رەضا ، طاهير به گى جاف ، فخرالعلما ، وەفايى ، ميرزا عديدوالقادرى پاوەيى له گەل چەند شيعريكى فارسيدا) نوسيوە تەوە .

ئهم نوسخه میژووی ۱۳۳۷ ی پیوه یه و به ده ستی حاجی میرزا ئه حمه دی شه وکه ت یاریان نوسراوه ته وه. که ئهم زاته له سالی ۱۲۸۴ له دایکبوه و له ۲۹ی مرداد ۱۳۶۶ دا له شاری سنه کوچی دوایی کردووه.

شایانی باسه خوالیخوشبو میرزا ته حمه د خویشی ههندی شیعر ویاداشته کانی روزانی ژبانی به یادگار بو به جن هیشتووین.

۴ ـ نوسخهی (میراث) ئهم نوسخه یه له نارشیفی ئیداره ی میراث فهرهه نگدا بوو ،
 برای به پیزکاکسیروسی مه عروفی بؤماوه یه ک دایه لام و سوودم لی وه رگرت .

۵ - نوسخه ی (مهحزون) واتهمیرزا سدیقی مهحزوون. ثهم نوسخه یه گهلی شیعری فارسی له (حافظ، سعدی، خیام.. هتد) تیدایه له گه ل ژماره یه کی زورشیعری کوردی (کوردی، نالی، وه فایی، کوماسی، شه هاب) و زوربه ی شیعره کانی مه وله وی. نوسخه که له روژی دووشه ممه ۷۲ی ذی الحجة ی سالی ۱۳۲۷ دهست کیراوه به نوسینه وه ی و جه نابی میرزا سدیق ته لی :یادگاری باوکمه. « به ره حمه ت بی ».

نوسخه یه کی چاکه و پاک هه لگیراوه وله نوسخه کانی تری لای تیمه زیاتر شیعری بلاو نه کراوه ی مه وله وی تیا بوو.

۶ - نوسخه ی (باینچو)واته سهییده کانی باینچو کهبه داخه وه ناوی نوسه ره که ی دیار نیه. من نهم نوسخه یهم له پنگه ی برای شاعیرم کاک په حیمی لوقمانیه وه ده ست که و ت (به شیوه ی فتوکویی) . به پاستی نوسخه یه کی گهلی ده و له مهنده و له (۲۲۵)

لاپه رددا به خدتیکی جوان نوسراوه ته وه . بیجگه له به شی هه ره زوری که ته رخان کراوه بو مه ردد این به بو مه وله وی ، له به شیکی تریدا شیعری (بیسارانی ، وه لی دیوانه ، سادق ، کوهزاد به گی خور خوره . میرزا شه فیع ، ناری ، سیف الشافعی ، حاجی محممه دی تیله کو)ی تندایه .

لموه ئدچي يادگاري (امين السادات) بي .

۸ نوسخدی (خدسردو روانسدری) ندم نوسخدیدش به داخدوه ناوی نوسدرو میژوی دیار نیه ، به لام نوسخدیدکی عدنتیکدیدو زوربدی هدرهزوری شیعره کانی مدولدوی به خوود گرتود. به خدتیکی جوان نوسراوه تدود و باش هدلگیراود.

۹ _ نوسخه ی کاک شیخ محهمه دی نه قشبه ندی : که نوسخه یه کی بسه داخسه وه پهرپوت بو و ، ته نیا چوارینه یه کی مه وله وی تیدا بو و که نه ویش بلا و نه کرابویه وه ، هم و وه کو له شوینی خویدا ناماژه ی پی نه که ین .

۱۰ ـ نوسخه ی (دو لاوی) واته مه لا مسته فای دو لاوی . ئه م نوسخه یه شه خه تیکی باش نوسراوه ته وه ، له گه ل به شیکی زور له شیعره کانی مه وله ویدا . هه ندی شیعری خویشی له گه ل چه ند پارچه یه کی (مه لاعه بدولخالقی کو له ساری _ حه زین) دا بلاو کردو ته وه . به پی ی میژوویه ک که به سه ریه وه یه تی (۶۵) سال به رله ئیسته ده س که اوه به نوسینه وه ی و همویشی به خه تی (مه حزون)ه.

۱۱ - نوسخهی (زیائه دینی) «ض». واته نوسخهی بنه مالهی هه ردوو هونه رمه ند کاک هادی و کاک مه هدی (زیائه دینی)ی. ئه م نوسخه ده و له مه نده من ته نیا بو به راور د و پشکنین سوودم لی و درگر توه، چونکه به ر له من که و تبوه ده ست به ریزکاک محممه دی حدمه باقی و ئه زانم ئه وان سود له شیعر د بلا و نه کراوه کانی و در ئه گرن.

شایانی باسه که جاریکی تر کتیبخانهی نهم بنهماله یهم دیهوه شیعری (شهوق شادی نق)م لهدهست کهوت که به جیا نوسرابویهوه ولهنوسخه کهش دا نیه.

۱۲-نوسخه ی جه نابی عبدالغفاری وارستگان (وا) نهم نوسخه یه ش می ترووی پیوه دیار نیه و ناوی نوسه ریشی له سه ر نه نوسراوه ، ناغای وارستگان کاتی خوی له همه و رامان ده ستی که و توه و چه ندین ساله لای خوی پاراستویه. کومه لی شیعری مهوله وی تیایه له گه ل تاک و ته راشیعری (صه رعی ، هیجرانی ، برورگ ، خهسته ، فانی ، مه جذوب ، مه حروم ، عبدالله ، عولام ، شه هاب ، حه یده ر ، غه مناکی) .

۱۳ ـ نوسخه ی مه لا حه یده ری تاویهه نگی . ته م نوسخه ش نوسه رو میژووی دیار نیه ، خه ته که شی زور جوان نیه ، هه ندی شیعری مه وله وی تیدا بلاو کراوه ته وه له گه ل چه ند شیعر یکی (بیسارانی ، کوماسی ، شه هاب). ره نگی کونی ی پیوه دیاره و پوژگار ده ستی خوی لی وه شاندوه. ته م نوسخه یه م له ریگه ی کاک مه لائه حمه دی نه زیریه وه ده ست که و ت سویاسی ته که م .

۱۴ - نوسخه ی مه لا عه لی : ئه م نوسخه کراوه به دوو به شهوه ، به شی یه که می شیعری کوردی یه که زوربه ی شیعره کانی مه وله وی تیدا نوسراوه ته وه له گه ل چه ند شیعری کی بیسارانیدا .

به شی دووه می شیعری جوّراوجوّری شاعیره فارسه کانه وه کو (جامی ، ظهیر ، ابوعلی سینا ، خاقانی ، نظامی .. هتد) له گه ڵ چهند شیعرینکی فارسی مهولانا خالید و مهستووره وکوردی .

تُهم نوسخه به جه تنكى جوان نوسراوه ته وه وميژووى (١٣٢٥ و ١٣٢٨ و ١٣٣٠، ١٣٣٥) بيوه يه و ١٣٢٨ و ١٣٣٠ و ١٣٣٥) بيوه يه و له هه ندى له لا په ره كانيدا چوار جور سورى لى داوه ، (على ابن على ابن على) . (يا على) .

بینجگه لهدووبهش کردنی نوسخه که ، له هه ندی لاپه دهی تریدا شیعری دوو

شاعیری تری کوردی بلاوکردو ته وه کو (میرزا شه فیعی کولیایی و محه مه د ناویک).

(کاتب این کتاب ملا علی خلف مرحوم ملا عبدالرحمن پسرملا محمد ابن ملارشید ابن ملانصیرابن ملا غفورابن مولانا حسین ابن مولانا یوسف علیه الرحمة، و مقبره مرحوم مولانا یوسف در مزرعه دویشان در قریه مامق علیا زیار تگاه اهالی آن حوالی میباشد و مرحوم مولانا یوسف عالمی بی نظیر و ولی کامل صاحب خوارق و شخصی فاضل بوده وازاو پشت بسرپشت ایشان بحضرت ابوبکر صدیق رضی الله تعالی عنه میرسد والله اعلم بحقایق الامور).

واته: نوسهری ئه مکتیبه مه لا عه لی کوری مه لا عه بدولره حمانی کوری مه لامحه مه دی کوری مه لا به بیری کوری مه لا نه بیری کوری مه لا نه بیری کوری مه لا نه بیری کوری مه لانا حسه ینی کوری مه ولانا یوسفه په حمه تی خوای لی بی گوری خوالیخو شبو مه ولانا یوسف له کیلگه ی (دویشانه = دووشان) له گوندی ماموغی سه روو که زیاره تگای خه لکی ئه و ناوه یه. وه خوالیخو شبو مه ولانا یوسف زانایه کی بی و ینه و وه لی یه کی ته واوی خاوه ن خه واریق و که سیکی هیژا بووه ، له وه وه پشت به پشت ئه چینته وه سه رحه زره تی ئه بو به کری سدیق (ر-خ) براستی ی کاره کان خوائه یزانی .

١٥ - كتيبي ميهره جاني مهولهوي.

۱۶ - گوهاری کوری زانیاری کورد بهرگی (۶).

۱۷ ـ كەشكۆلى كەلەپورى ئەدەبى كوردى ـ ئامادەكردنى موحەممەد عەلى قەرەداغى .

۔ پشکنین ۔

دیوانی مهولهوی بو یه که مجار له لایه ن به ریز و خوشه ویست ماموستا مه لا عه بدولکه ریمی موده ریسه وه چاپ و بلاو کرایه وه و چاوی خوینه رانی پی روشن بوویه وه . نهمه هه نگاویکی گهوره بوو بو ژیانه وه ی گیانی مه وله وی . چونکه جگه له وه ی که شیعره کانی خستو ته روو ، شهر حیشی لی کردووه . که نه گهروانه بوایه هینده نه نه ناسرا ، چونکه شیعره کان هه و رامین و خه لکی ناوچه جورا و جوره کانی کورده و اری به ناسانی تی ی نه نه گه شتن .

من بو خوم وه ک عاشقیکی شیعری مهولهوی دهست خوشانه به جهنابی ماموستای هیژا ئه نیم و له گه ل ئهوه شدا داوای لیبوردنی لی ئه کهم که دیوانه که ههندی هه نه و کهم و کوری و ناته واوی تیدایه ، منیش به پی ی ئه و نوسخانه ی که له شاری سنه و ده و روبه ریدا دهستم که و تو ون هه و نی پیاچونه وه ی دیوانه کهم داوه ، هیوادارم ئهمه شه ههنگاو یکی تر بی بو باشتر ئاشنا بوون به گیانی به رزه ف و مهوله وی . وا به پی ی ته رتیبی دیوانه که دهست به کاره کهم ئه کهم .

١ ـ شيعرى (١) پيتى (ئەلف).

له دوای به یتی (شِیعر ویم ته نخوای ...) به پی نوسخه ی (باینچو) ئه م به یته هه یه :

سانه یچی ده خیل بی دیر و درهنگ مو تریب فیدات بام دهس بده رئه و چهنگ وه لهدوای به یتی (سا ده رویش که فی ...) نهم سی به یته هه یه :

کهف بدهر ئه و دهف ، پهنجهت نه رووی نهی به و یندی باربود جه به زم ئارای کهی

نکیسا ئاسا دەس دەر وەسەمتوور دەف ونەی و چەنگ باوەر وەحوزور

چلچهنگ و سهرچهنگ لیدهر دهرقهرار وهههزار دهستان بنوازم ئهمجار

وه لهدوای به یتی (ساقی ساده خیل ...) نُهم چهند به یته هه یه :

ویّت به حهقیقهت مهست بکهر جهمهی سازان بسازه پهی واوهیلاو وهی

کهف بدهر وهدهف ، چنگ بدهر وهنهی هیچ مهواچه کهی تو خوودا سادهی

بهو ئاوازی بهرز خاس بکهر رازان به عهشقی ئازیز نازک ئهندازان

جوش دهر وهنالهم ، کول دهر وهدهردم هوش دهر وه خهمان ، گوش دهر وهفهردم

> ئازيز بنى خەبەر، مەينەت با خەبەر چەنى رۆ مەبۆ اللەاكبر

وهله باري واژهوه به پئي نوسخه کهي (شدهاب) له بهيتي:

به لکه خهمانم تو دهری وهباد ههی های جوانم، فریم ههن موراد

له باتي (همي هاي) نوسراوه (هيماي) كهئهمه يان دروسته ، واته هيشتا لاوم.

وە لەبەيتى :

وەختەن سەرتاپام ببۆ وەزوخال بۆى سفتەكەم ھۆرگێرۆ شەماڵ

لەباتى(بُوى سفتەكەم)نوسراوە(بولى سفتەكەم)كە ئەمەيان دروســتە . واتــه · خۆلەميّشى لاشە سوتاوەكەم .

۲ ـ شيعري (۲) پيتي (ئەلف)

واژهی (دەولەتەكەی) لە سەرەتای بەيتى دوودا ھەجايەكى زيادەو دروستەكــەی . ئەوەيە بگوترى (دەولەتكەی) واتە : دەولەتە بچكۆلەكەي ..

وه له دوای به یتی (سادلم وهش کهر) به پیّی نوسخه کهی (مه حزون) نُهم به یته هه یه :

با به یو وهش وهش سوزی سه داکه ت له ره ی نه وای ته رز شیرین نه داکه ت

وە بەيتى :

کێ زانو چون بو ئهی دنیای فانی باببو نه به ین گهردن ئازادی

(فانی) و (ئازادی) نابنه قافیه . به پیی نوسخه کانی (شههاب) ، (مهحزون) ، (ض) ،

(دۆلاوى)، (سیروس)، له باتی (فانی) نوسراوه (بادی) واته :بایههوا .که ئهمه دروسته . ۳ ـ شیعری (۴) پیتی (ئەلف)

مامۆستا نوسیویه :مەولەوى ئەم غەزەلەى لەوەلامى دۆستیکیا نووسیوە کە نامەى بۆ ناردوە و گلەیى لى کردووە لە نامەکەیدا.

سەرچاوەكانى لاى ئىمەيش ناوى ئەو دۆستەيان ديارى نەكردووە، بەلام ھەركەسى بى بەيتى شەشەمى ئەم شىعرە ھى ئەوە و مەولەوى تىھەلكىنشى نامە شىعر يەكەى خۆى كردووە.

> نه وه خت هیجران ویداعت فاما نه وه شهمالدا پهیامت ئاما

چاكتر وابووئاماژهى پئ بكرايه . چونكه مەولەوى خۆى له پيشەوه ئەلى :

(فەرمابىت بەق لەفز شەكەر رازەۋە).

وە بەيتى :

زوان چون تاقهت هیممهت وازیشهن دیده چون تاقهت شون دیاییشهن

له نـوسخهی (دوّلاوی)دا له بـاتی (وازیشـهن) نـوسراوه (خـوایـیشهن) کـه ئهمهیاندروسته و له نوسخهی (شههاب) و (باینچو)شدا له باتی(تاقهت)ی میسرهعی دووهم نوسراوه (تامل) که ههر ئهم دروسته ، چونکه دووباره کردنهوهی تاقهت له دوو میسراعدا مهولهویانه نیه.

۴ ـ شيعري (ه) ييتي (ئەلف) :

ئەمشىعرە بۇ كۆماسى نوسراوە و بەيتەكانى (۱۴ ، ۱۵ ، ۱۶) ھىكۆماسىن و لە شىعرى

(پهي چيش نهشوجيش) وهرگيراون و تيههلکيش کراون.

بهنده دوای کوکردنهوهی دیوانی کوماسی تهمهم بو دهرکهوت وشیعری دوای تهمهی دیوانه که مهی دیوانه که مهی دیوانه که دیوانه که ماسی به که دیوانه که که ماسی به و لهوه لامی شیعره کهی مهولهویدا نوسراوه . بو بهراووردیش ته توانین وههای دیاری بکهین.

كۆماسى

مەولەوي

نه کهری خهیال گلهیی کهردهن (میسرهعی ۲۷)

گلهم ههن جه تو خهبلی فراوان (میسردعی ۱۸) مهرباددت نهجام بی شهرتی ودرددن(میسردعی ۲۰)

نەواچى بادەي بى شەرتىش وەردەن(مېسرەعى٢٨)

یانی چیّش مەبلت فەراموش كەردەن (مېسرەعی١٩)

كەي مەبۆ مەيلت قەرامۆش كەروون (دواميسرەع)

وهله شیعره کهی کوّماسیدا به یتی چوارهم لهبـاتی (گـهردوون ئـازادی) بـنوسرێ (گـهردهن ئازادی) رِاست و دروسته .

ئەمە يەكىكە لەو شىعرانەي كە بە ھەلە پەريوەتە ديوانى مەولەوي يەوە.

۵ ـ شیعری (۱۱) پیتی (ئەلف) . بەپتی يەكەم :

ئازيزم ، ئاماى ، ئاى بنى قەرار ويم

ئای ئای چەمەرا، ئای ئینتینرار ويم

له نوسخهی (وا)دا لهباتی (ئامای) نوسراوه (نامای) ئهمه دروسته. واته نههاتی.

۶۔ شیعری (۱۲) پیتی (ئەلف)

له نوسخهي (دۆلاوي)دا بهمبهيته كۆتايى دي.

دل وهتهنگ ئامان هانا هامفهردان

به یان وه سه ر مه شق گردین هامده ردان .

٧ ـ شيعرى (١٥) ييتى (ئەلف) :

به پیّی نوسخهی (شههاب) له نیّوان دوا بهیت و بهر لهودا نّهم بهیته ههیه.

نەقدى گيان شاباش بالاى ئالاش كەر موژە بۆ جاروب گەردى پالاش كەر

۸ ـ شیعری (۱۷) پیتی (ئەلف).

بەيتى شەش: سروور نەشئەى بادەى وەسل تۆن. تەئسىر بۆى عەتر موشك زولف تۆن

به پیٔی نوسخهی، (خهسرهو) لهباتی (وهسل) نوسراوه (لوتف) که تُهمه دروسـته . چونکه .له به یته که دا ههر دوو (توّن) په دیفن ، کهواته (وهسل) و (زولْف) نابنه قافیه . ۹ ـ شیعری (۱۸) پیتی (تُهلف)

به یتی سی یه م: سا، ده رویش : وه عیشق مه و لای ده رویشان وه یتاهوی وه سوز ریازه ت کیشان

لەم بەيتەدا (مەولاى دەرويشان) ئاماژەيە بۇ مەولانا خالىدى نەقشبەندى . ١٠ ـ شيعرى (١٩) يېتى (ئەلف) .

به یتی سی یه م : بینایی و ه راست دله ی پر ده ردم نای چه ند سه رسه خت بیم لوای نه مه ردم

لەنوسخە كانى (شەھاب) ، (مەحزون) ، (دۆلاوى)دا لەباتى (دلەي) نوسراوە (ديدەي) كەئەمە راستەو واتە بينايى راستەقىنەي چاوى پر دەردم . بينايى پەيوەندى بە چاوەوە

هەيەنەك دل.

وه لهدوابهیت دا

سائیسه، ها دەرد دەرويش ئاوەرد جۆش سەبرت ئەر ئازان بمانۇشنۇش

له نوسخهی (شههاب) و (دولاوی)دا لهباتی (شنوّش) نوسراوه (وههوّش) که نهمه دروسته. واته نهگیمر نارامت نازایه به هوشهوه بیمیّنی. پهیوهندی نیّوان هیوّش وسهبرنزیکتروگونجاوتره تا نهو .

۱۱ ـ شيعري (۲۳) پيتي (ئەلف)

دوابهیت: جامیّمان جهدهس تو ههم سهندهبوّ فرسهتهن ، نسیو نه ک نهماندهبوّ

له نوسخهی (دوّلاوی) دا له باتی (نهمانده) نوسراوه (نهمهنده) ههر چهنده همر دووکیان یهک واتا ئهدهن ، بهلام (نهمهنده) لهگهل (سهنده) قافیه که رهساتر ئه کا. ۲ ـ شیعری (۲۴) پیتی (ئهلف)

بهیتی (پینجهم) نهوای مهرحهبا نامان نه گوشم چهنی ئهلوهداش ههر نه خروشم

لهنوسخهی (خهسرهو) دا له باتی (نهوا) نوسراوه (سهلا) که نهمه دروسته . له پانزه پروژی یه کهمی پرهمهزاندا (مهرحهبا .. مهرحهبا) نه کریت و له پانزهی دووهمدا (الوداع .. الوداع) نه کری ، که نهمهش پی ی نه گوتری سه لا نه کنهوا .

۱۳ ـ شیعری (۲۶) پیتی (ئەلف)

به یتی چواره م: کهی ته و انای سه بر دیار انمه ن

یا پهروای تاقهت بنی یارانمهن؟

نازانم چۆن سەبريان لە بەيتەكەدا داناوە ؟

۱۴ ـ شیعری (۲۷) پیتی (ئەلف)

میسره عی یه که می دوابه پتیش هه ربه حسابی جومه ل ئه کاته (۱۲۹۶) وه کومیسره عی دووه م

۱۵ ـ شیعری (۳۲) پیتی (ئەلف)

وەلامى ئەم دوو بەيتەي كۆماسىيەكە ئەلى:

ئەر بۆپروزى وەمەلالەوە

بەيۆ وەلاى تۆ جەشەمالەرە

ئانە بۆپروز سفتەى جەرگمەن

مه علوم بو مه عدوم واده ی مهرگمه ن

۱۶ ـ تاک بەيتى (۳۶) پيتى (ئەلف)

له نوسخهی (باینچو) دا ئەبیته شـیعریّکی (۱۵) بـهیتی کـه له شـویّنی خــوّیدا بــلّاوی ئەکەبنەوە.

١ ـ شيعرى (۴) پيتى (بني).

بهیتی نوههم: نه مجاریاد که رعوم عهبه سویه رده ت باوه روه خاتر ناپاکی که رده ت

لهنوسخهی (سیروس) و (شههاب) دا له باتی (ئهمجار) نیوسراوه (جیا) کیه ئیهمه دروسته، چونکه به و شیّوه ههجایه کی زیاده .

۲ ـ شيعري (ه) پيتي (بي).

يەكەم بەيت:

بولبول گولْشەن بى نام و نەنگى تەزەرو سەرسەرو باغچەى بىي رەنگى

له نوسخهی (شههاب) دا له باتی (بی رهنگی) نوسراوه (یهک رهنگیی) که ئهمه دروسته . چونکه واتای وحدانیت ئهدات . مانای بهیته که بهم شیّوهی لی دی : بولبولی . گولزاری بی ناوی و بی باکی و ئهی تهزهروی سهردار سهروی نیّو باخچهی یه کتا پهرستی .

وه له ههمان نوسخه دا به سهر شیعره که وه نوسراوه (وقتی خانزاد خانم دختر محمد پاشا مجنونه شده به سر مرقد شیخ حسن مولان آبادی اش برده اند . مرحوم معدوم این کلام را خدمت شیخ مرقوم فرموده است).

واته : کاتی که خانزاد خانمی کچی محهمهد پاشای جاف شیّت بووه بردوویانه بوّ سهرگوّری شیّخ حهسهنی مهولاناوایی . خوالیّخوّشبو مهعدوم نُهم شیعرهی بوّ خزمهتی شیّخ نوسیوه .

بەيتى سىٰيەم :

یانهی دل وهفهیز رای مهولا ناوا تهوار تهرلان لان (مهولان ئاوا) ٣ ـ شيعري (۶) پيتي (بي).

بەيتى يەكەم :

بنچینهی شادیت جه دل بهر ئاوهرد جهرای مولهت دوور ههرچیّوت کهرد، کهرد

له نوسخهی (مهحزون)دا له باتی (مؤلهت) نوسراوه (مؤبهت = موحیبهت) کـه ئـهمه دروسته و مانای به پته که وای لئ دی:

بنچینهی شادیت له دلم دهرهیّنا ، ئهی یاری دوور له خوّشهویستی ههرچیه کت کرد ، کردت .

بەيتى دووەم :

ئیسه ئهی تالٰی و قین گرتهت پهی چێش ئهی تۆ بهستهی زام لابهردهت پهی چێش

له نوسخهی (شههاب) دا له باتی (گرتهت) نوسراوه (کهردهت) که ئهمه دروسته . واتا کهی ئهبیته : ئیسته ئهم رووگرژ کردن و قین کردنهت له چییه ؟

له بهیته که دا ههر دوو (پهی چیّش) رِه دیفن ، ئه و کاته (کهر دهت) و (بهر دهت) ئهبنه قافیه که جوانترو مهوله و یانه تره .

پىيى ئەگەين

وههدروهها ئهم شیعره بۆ (بولبول) نوسراوه له وهلامی وهلامه کهی دا که بۆ مهولهوی نوسیوهو مامۆستای بهړیز له لاپهړه (۱۷۷ ـ ۱۷۸)دا بلاوی کردۆتهوه .

۴ ـ شیعری (۱۰) پیتی (بی).

مامؤستا فهرمویه: مهولهوی ئهم پارچه شیعرهی لهوهلامی دوستیکیا نووسیوه.. هتد. له ههندی نوسخهی لای ئیمهدا ناوی ئهو دوسته دیاری کراوه به (مهجذوب) واته کاک ئه حمه دی پریسی. ماموستا گورانیش له گزفاری ههولیّردا ژماره (۷) ۱۹۵۱ هـ مروای دیاری کردووه. به لام له باتی (عابا) نوسیویه (مل پیچ) که عاباکه راسته و مانای (به تیه) ئهدات. ههروه ها مهوله وی له شیعره که دا ئه لی (چون لونگ مهجنوون بده وش وه کولّدا) که دیاره عابا ئه دری به کولّدا نه ک مل پیچ.

۵ ـ شیعری (۱۲) پیتی (بی)

وشهی (پارانهوه) له میسرهعی یهکهمدا (بهیارانهوه)**یه ،**

بكيانه پهيكئي به يارانهوه

پهي کني ؟ پهي مه جنوون بيارانهوه

واته ؛ نامەيەك و چەندكەسى بنيّرە . بۆكى ؟ بۆمەجنوون كە بيھيّننەوە .

پهیوهندی هونهریی نیّوان (به یارانهوه) و (بـیارانـهوه) وه کــو پــهیوهندی نــیّوان (بشارانهوه) و (به شارانهوه)ی بهیتی دووهم وایه .

١ ـ شيعري (١) پيتي (پێ).

بهیتی بهر له دوا بهیت

چون رەنگ كەرۆ زام تازە زامانم ئاومزۇ ئەودەم كۆنە زامانم لهم به یته دا هه ر دوو (زامانم) ره دیفن و (تازه) و (کوّنه)ش نابنه قافیه.

له نوسخهی (شههاب) ، (باینچو) ، (دو لاوی)دا (زامانم)ی یه کهم به (دامانم) پراست کراوه تهوه ، مانای به یته کهش وای لی دی : چونکهزامه تازه کانی داوینم پرهنگ ئه کات ، ئهو کاته زامه کونه کانم ئاویان تی ئهزی .

٢ - شيعري (٣) پيتي (يي).

بەيتى ھەشتەم :

خان ومان خامۆش بىي تۆ ، رۆلەرۆ ئەتفالان مەدھۆش بىي تۆ ، رۆلەرۆ

لهم به يته داواژه ى (خان و مان) (خانمان) ه. واته ژنان . به رامبه ر به واژه ى (ئه طفالان) ... جوت ئهبى . واته ژنان خامۇش و منالان مه دهۇش ...

بەيتى دوانزەھەم:

پهى ئەو عەقل و فام ھۆشىيارىت ، داد

پهی خوش نیگاری و خوش رهفتاریت ، داد

له میسرهعی دووهمی نُهم به یته دا (نیگاری) نُهبی (گوفتاری) بی که لهگه ُل واژهی (په فتار) دا جوت نُهبن . گوفتار و رهفتار واته قسه و کرده وه .

٣ ـ شيعري (۴) پيتي (پي) .

دوا بەيتى ئەم شىعرە ھى (داخى)يەو مەولەوى تىنھەلكىنشى كىردووە . پىنويستە ئاماژەي پى بكرى .

۴ ـ شيعري (ه) ييتي (يني).

بەيتى نۆيەم :

موتریب ، بۆ وەداد دلگیریمەوە پیری ها ئاما وە پیریمەوە

مەولەوى سوژیتى ئەم بەیتەي لە خاناي قوبادى وەرگرتوە كە ئەلى:

پیری ها ئاما وه پیریمهوه.

ئىتر نىم وەتەنگ زويرىمەوە (شىعرى پەي سەنەو سالم ...)

خاناش له به يتيّكي فۆلكلورى لەكى وەرگر توه كه ئەلى :

پیری هاتیه وهپیریمهوه

وهى دلهى خهمين دلگيريمهوه.

۵۔شیعری (۶) پیتی (پێ).

به پێی نوسخهی (باینچو) بهیتی یه کهمی ئهم شیعره پهڕیوه. وهها دهست پیّده کات.

خالۆ ويەردەن

هيجرانت يه كجار جه حهد ويهردهن.

بەيتى يەكەمى ديوانەكە

پەژارەت شادىم جەبىخ ئاوەردەن دوورىت رىشەى دل خەيمەكەن كەردەن

ميسرەعى دووەمى ئەبيتە :

دووریت خهیمهی دلّ ریشه کهن کهردهن.

واته : دووریت خیمهی دلی له ریشه دهرهینا.

بەيتى سىيەمى دىوانەكە :

وهسواسهت وهی تهور ئیش دان وهجهرگم وهمهرگت قهسهم رازیم وهمهرگم

به پێی نوسخهی (میم) له باتی (ئێش) نوسراوه (نێش) که ئهمه گونجاوتره . واته : وهسواسهت به جورێ چزی داله جهرگم .

بەيتى چوارەمى ديوانەكە :

وێت بدەر ئىنساف نەونەمام نۆ مەردەن خاستەرەن ياخۆ دوورىي تۆ

له نوسخهی (میم)دا له باتی (نهونهمام نق) نوسراوه (خالق کهی خوّش خوّ) . که نُهمه دروسته چونکه شیعره که بو خالقی کوّماسی نوسراوه ، نهویش به شیعری (چراغم جهی رق) وه لامی داوه ته وه که پاشان شیعره کهی خالوّ بلاو نه که ینهوه .

دوابەيت :

دهک ره حمهت ئهو قهبر گشت وهفاداران خسوسهن ئهو کهس شای وهفاداران

له نوسخهی (باینچو)دا بهم شیّوهیه :

ده ک ره حمه ت نه و قه و رگر د سینه سافان خسو سه ن یه عقوب میره که ی جافان.

(میرزا یهعقوبی جاف شاعیریکی باش نهناسراوی ئهو دمورهیه ، لهوه ئهچی

مەولەوى بەيتى لى ھىنابى بۇ تىھەلكىنشى شىعرەكەي). پاشان ھەربە پىي ئەم نوسخەيەو نوسخەي (شەوكەت ياريان) شىعرەكە بەم شىوە درىژەي ھەيە :

> چەرخى چەپ چەنىم راس بەستەن كەلەك مەرمن سەنگم دان وەمىناى فەلەك

> > دایم پهرین من هاجه بههانه گاهي (ئهصفههان) گاهي جه (بانه)

نمه دوّم فرسهت ساتي وه بيّ خهم گهرد پالاكهت بمالّوون وه چهم

یا شهوی شین کهم جه شهو نالینت یارویی روکهم وهزاری و شینت

يانالهم چەنى نالەت بخيزۆ يادىدەم ئەسرىن پەرىت برىزۆ

یا شهمهی جه شهرح دووریی دووباره داخ هیجرو وهسل دلهی سهدپاره

عیشوهو گریشمهی حووری جهمین گول عهرز کهم وهپابۆس پهی تهسکین دل چه پگهرد نماز وم ده من فهراقه ت . (۱) ساخوا یا وه سل ، یا مه رگ ، یا تاقه ت . (۱)

شیعره کهی کوماسی:

چراغم جهي رۆ ...

من جه رۆي ئەزەل مەتەرسام جەي رۆ

مەزانام گەردش ئەى چەرخ بىي پۆ مە كەرۆم مەحروم جەدىدارى تۆ

رۆی وەسلت ھەربىم ئەی رو، پىم بى جەو بۆنە ھەر رۆ رۆرۆ خدىم بى

هافهڵهک ئهورِوٚ نیشان دادهن پێم دهک وهتهرساکهی گیرئاوهردهوێم

ئىسەكى تاقەت دوورىي تۆ دارۆ دەك بەرقى غەزەب وەبەختم وارۆ

۱ - کاک محهمهد عهلی قهرهداغیش له گوقاری کوری زماره (۶) بلاوی کردوتهوه. ههندی جیاوازی له گهل نیمهدا ههیه.

چیشهن ئهی عومرهی تال تهر جهژاره نهی ئهی ئهی این سهرف مهینه تان باره

چونکه کۆچمەن جەدىدارى تۆ ھەريەک وەدەردى باگرفتار بۆ

دىدەى نەوپنۆ ھەر سەحەر دىدەت نەدىۆ وەخالان قودرەت رەۋىدەت

> ئەو دىدە وەنىش نەشتەر كىيابۇ دىانش وينەى زولفى سيابۇ

زووانی چەنىت ھەرشەو نەبۆباس فەرەق فەرەق بۆ چون سفتەى پەلاس

دەستىۆ جەم نەجىنىت جەيىر ئاسات نەبۆ گاگا شانەي زولف تاوەتات نەبۆ

ئەو دەستە گەستەى مارى پر ژار بۆ وەگازى ماران لەتار لەتار بۆ

گۆشىن نەشىنەوۆ رۆزەى رازەكەت ئەو چفەى وەنەرم دلنەوازەكەت ھەرپەى ئىد خاسەن ئەترەش بۆ دەربەس بادانەشنەوۆ ھەرگىز دەنگى كەس

> وەلحاسل ژیان بی دیداری تۆ بەدتەرەن جەمەرگ نەونەمامى نۆ

(ئەحمەد) ئومىدش بەداناى داوەر يا تاقەت، يامەرگ، يا وەسلى دلبەر

١ ـ شيعرى (١) بيتي (تێ).

بەيتى شانزەھەم :

شيّوه ئەر ئىدەن من كەردەنم سەير فام، خوداحافيز، دين، بنيش وەخەير

شێوه وهرگێرانێکی ئهم بهیتهی (خجندی) شاعیری فارسهکه نُهلّی:

گر که چشم اینست و ابرو این و ناز این و عیشوه این الوداع ای زهد و تقوی الفراق ای عقل و دین

مەولەوى خۇيشى ھەر بە وەرگرتن لەم بەيتە فارسيەى دانــاوە بــۆيە كــردويەتى بــە . پەراويزى قەسىدەكەي وئەلى :

> جەو بۆنۆ فەردم ئىستىفا بىزەن دامەنەش لايق ئەى پەراويىزەن

۲ ـ شیعری (۴) پیتی (تێ).

بەيتى دووەم:

سەنگىى سەنگى بار تاوان زۆر كەردەن پىرى بەد نامەن قامەت خەم كەردەن

قافیهی ئهم بهیته تهواو نیه. ههردوو (کهردهن) پرهدیفن. (زوّر) و (خهم)یش نابنه قافیه . به پیی نوسخهی (میراث) ، (کهردهن)ی دووهم بوّته (وهردهن) واته : بالا خهم وپیّچی خواردووه . نُهمه دروسته .

دوو بەيتى كۆتايى ئەم قەسىدەيە ، مەولەوى لە قەسىدەى (٨)ى پــيتى (دال) مىناويەتى وتىھەلكىشى كردووە.

١ ـ شيعري (١) پيتي (جيم).

به پیٔی نوسخهی (شههاب) ، (باینچو) ، (میراث) له نیّوان بهیتی یانزهو دوانزهدا ئهم بهیته ههیه :

> ئەو تەنياى غەربو قامەت وەخەم خەم تۆ وەسەير ماردوم ھام دەمى كەلرەم.

> > ١ ـ شيعرى (١) پيتى (چيم).

بەيتى سىٰيەم:

بێ دەس بێ چنار زیز خاتر رێش بەل خاکێش کەرۆ وەسەردا پەی وێش

له نوسخهي (شههاب) ، (باينچو) ، (مهحزون) ، (سيروس) ، (ميراث) له باتي (كهرۆ)

نوسراوه (کهردا) که ئهمهیان دروستهو مهولهویانهیه ، چونکه له نیّوان (کهردا) و (سهردا) شیّوه جیناسیّ دروست ئهبیّ .

بەيتى يانزەھەم :

قازان چون ياران ئاواته خوازان

قەتارە بەستەن مەكەران رازان

له نوسخهی (میم) ، (شهوکهت یاریان) دا له باتی (یاران) نـوسراوه (بـازان) . کهبازیش کینایه یه لهیار ، به لام جوانی ی به یته که لهوه دایه که جوّری جـیناس و هـهم موسیقایه ک له نیّوان (قازان) و (بازان) و (خوازان) و (رازان) دا دروست تُهبی ، که تُهمه مهوله و یانه یه .

بەيتى دوانزەھەم :

بيّ له يل ، ئاخ ، ئاميّ جه ئيّلاخهوه ... هتد

له نوسخهی (شههاب) ، (مهحزون) ، (سیروس) ، (میراث) دا نوسراوه : ئامای جه له یلاخهوه. که ئهمهیان دروسته چونکه (لهیلاخ) واته کویستان . ههرچی شیعره کهشه وا دیاری کراوه که مهولهوی بؤ دوّستیکی جافی ناردووه که له کویستان ماوه تهوه . ئهمه گونجاو تره چونکه (ئیلاخ) واته گهرمه سیّر .

وهلهنیْوان بهیتی (۲۶) و (۲۷)دا به پیٰی نوسخهی (شههاب) و (شهوکهت یاریان) ، (. سیروس) ، (دوٚلاوی) ئهم بهیته ههیه :

> زوسان پای ههردان ئیلاخان سهردهن لازمهن ههوای گهرمهسیر کهردهن

وهبه پیی نوسخهی (شههاب)، (شهوکهت یاریان)، (مهحزون) شیعره که بهم بهیته

كۆتايى دى :

بازه له یلاخان ئامان سهد ئامان و هخه بر ته شریفت باو هر و ه لامان.

٢ ـ شيعري (٢) پيتي (چيم) .

بەيتى سى يەم:

ئێش هام فهردم ئێش وێم زانان دەرد هام دەردم دەرد وێم زانان .

ئهم به یته قافیهی دروست نیه . ههر دوو (ویّم زانان) ئهبنه ر هدیف . کهواته (ئیْش) و (دهرد) نابنه قافیه . دروسته کهی ئهوه یه بگوتری :

فهرد هام فهردم فهرد ويم زانان.

واته : شیعری هاو شیعره کهم به شیعری خوّم زانی .

نمونهی ئهمهش ههر له شیعری خودی مهولهویدا ههیه . بروانه قهسیدهییه کی پیتی . دال . که له بهیتی دوانزهدا ئهلی :

> گا تیکهل مهکهرد چهنی دهرد ویش فهرد هام فهردش چهنی فهرد ویش

> > بهم شیّوه (فهرد) و (دهرد) نُهبنه قافیه .

پەيتى ھەشتەم :

من رۆی مامه لهی گردین خاص و کهس جهوراسه بازار شاره کهی ئهلهس. به پنی نوسخهی (خهسرهو)، (دوّلاوی) له باتی (خهاص و کهس) نهوسراوه (خاسوگهس) به واتای چاک و خراپ. نهک بهواتای نُهوهی که ماموّستای بهریّز لیّکی داوه تهوه.

بهيتى يانزهههم

ئەرھەرسات دەردى دەر يو تەرچەنى

به يۆ ماچوو ئاخ پهى دەردى ھەنى .

دووباره کردنهوهی به یتی ههشتهمی قهسیدهی شهشهمی پیتی (ب) ه

بەيتى سيانزە :

مەرچون تۆ ھەلواى مەحەبەت خامى قەباى عەشق دل پشت ناتەمامى

له نوسخهی (خهسرهو) و (دولاوی)دا له باتی (ههلوای) نوسراوه (ههوای) که ئهمه دروسته به واتای ئارهزوو ...

٣ ـ شيعري (ه) پيتي (چيم) .

موناسهبه تی نهم شیعره لای ماموستای به ریز وا دیاری کراوه: مهولهوی به م قهسیده یه تعمریفی نازاریکی جاف نه کا که له و دیوی دهواره وه خوی ده رخستووه.

له ههندی نوسخهی لای ئیمه دا وادیاری کراوه که شیعره که بو مههـ چهره خانمی ژنی والی سنه نوسراوه مهولهوی شیعری (۵) پیتی (حال) پیتی (دال) پشی ههر بو نهم نافره ته نوسیوه .

بەيتى :

باوه شنن مه کهرد ئه و سه فحه ی بنگهرد

نازكيش جهباد ئيحتيات مهكهرد

له همردوو شيعرهكهدا بلاوكراوهتموه.

۴ ـ شيعري (۶) پيتي (چيم) .

بەيتى يەكەم:

چەمان ھەم قامەت كەيڧم خەمبارەن زەردى نەرووى دڵ زەوقم ديارەن

وه ک ماموستا خویشی ناماژه ی پی کردووه ، له نوسخه کانی لای نیمه ش دا له باتی (چهمان) ، (چمان) نوسراوه ، ههرچهنده به نیملای عـهرهبی هـهردووکیان وه ک یـه ک نهنوسرین ، به لام نوسخه ی (خهسره و) له پالیا نوسیویه (کأنه) . نوسخه ی (دوّلاوی) ش سکـونیکی لـهسـهر داناوه بـو ئـهوه ی بـه (چـامان) بـخوینریته وه. وهنـوسخه ی (شهوکه تی یاریان) له میسره عی دووه م دا له باتی (دلّ) (وه لگی) داناوه که نهمه دروسته .

بەيتى دووەم :

تهوق خهٔ م گهردهن شهوقه کهم بهستهن کهف پای شادیم خار تی شکستهن

لهم به یته دا بو جوانتر بوونی قافیه که (شکه ستهن) دروسته . واته به ئیملای کور دی به

شيّوه فارسيه کهی بنوسرێ . ئهم واژهو واژهی (نهم) که به (نم) نـوسراوه له تـهواوی به يته کاندا قافيه کان ناړهسا ئه کهن . پيّويسته بهو شيّوهيان ليّ بکريّ که ئيّمه نوسيماني . ١ ـ شيعري (٢) پيتي (خيّ) .

مامۇستا نوسيويە : مەولەوى ئەم غەزەلەى بۇ برادەريكىي نىووسيوە . لاى ئىيمە روون بويەوە كە ئەو برادەرە (صەرعى)يەو ئەمىش بە شىعرى (دلم جە ئىوف ئىوق رامىمتان شەيدان) وەلامى داوەتەوە . ئەمەش شىعرەكەيە :

دلم جه ئۆف ئۆف زامەتان شەيدان دەردم دەرد يوەن دەواش ناپەيدان

ئه و جاره كهسني مهوات ئاى دهردم تانه مهدام ليش، مهناش مهكهردم

ئیسه ئەوەند دەرد جە لام بيەن جەم خودا تەوبە بۆ مەناى كەس نەكەم

های چیشهن یاران دل تهم کهردهوه ئاسمانهی چهم هۆر ئاوەردەوه ؟

شاخەو شريخەي لاسامەو تۆڧە خالق سارەحمى دىسان ئۆڧ ئۆڧە

شاخه و شریخه ی لاسامه ی باره به رق و بزیسکه ی شوّله ی شهراره کای دلم نهبهین گیجی فهنادا مۆلەقەن نه بهین خەوف و رەجادا^(۱)

داخوم ههم وهغهم قامهت هیلال بو ؟ یا نهغمهی ناجهی دووریی جهلال بو

نهى تەشويش ناگاه قاسىد جە لاوه چون پەيكى نەسىم جە سوب سەلاوه

خهرامیاو ئاما نه سهردا مهس مهس نامهی وهش مهزمون توّم سپهرد وهدهس چون ئاوات وازان خهیلی بوسیام تهنخوای بینایی وه چهمان نیام

> نامهی سهد شکهن شکیابی وه ههم خامه دوی سیاش سهرماما نهدهم

دەوات دەرونش نەتەلاتومدا لىقەرىش كىشان وەلىتەي خوم دا

مەعلوم بى ھەردوو دەلالەت مەكەرد ئىد جە خەستەگىت، ئەو جە ئاھى سەرد

۱ - نهم به یته نیمه لکیش کراوی مه وله وی یه کای دلم نه گینج مه و چ فه نادا
 مؤله قه ن نه به ین خه و ف و چه جادا (ل ۲۶)

زانام گشت داغدار داخی دهردی توّن من ههم بهرگ سیای ئاهی سهردی توّن

> مهزمونش تهمام وهفام ئاوهردم زامين تهر خه تهر گران كهرد دهردم

جەبىٰ تاويى ويْت ھاوارت كەردەن فەريادت وەلاى (صەرعى) ئاوەردەن

> دهک بی به لا بای هیّمای نهیاوای کیّشای باری خهم یاران نهتاوای

پەلە پەل وەلاى من ھانات كەردەن ھالا مەيمەنەت دووريت نەوەردەن

وهشلهم وهی تاقهت ، وهی گشت دهردهوه وهی گشت هیجرانان ئاهی سهردهوه

> پهی ویم نیشته بیم خهمبارو خجلٌ دلّ وه دهردهوه ، دهس وهبانی دلّ

براکهم چه بکهم ، کام دهرد دهوا کهم ؟ مهرخاکی سهرو یّم وهسهر توّدا کهم ئەر كەچەل مەبى وە تەبىبى دەرد چارە وەئەحوال سەرى ويش مەكەرد

ئینه گرد کردار چهرخی چهپگهردهن سهدچون من و تۆی وهی دهرده بهردهن

ئەردەردانى ويم گرد ھۆرشماروون تا وەرۆى ئاخر ئاخر نەداروون

> به لام دەردى تۆ جە گردىن بەتر جە گۆشەى نامە ياوان وەخاتر

یانی شهو نهوروز خور بیهن وه شهم گرایان وگریان تاوهسوبحدهم

ئەر مەلەك بيا نە ئەوجى فەلەك مەشيا بوەستاش نەگ<u>ى</u>جى كەلەك

تەن دەر وەقەزا ھىچ مەبەر دلگىر الحكمللە ھەرچى بۆ تەقدىر

۲ ـ شیعری (۸) پیتی (خی)

خەيلێوەن خەرىک زاكەى زەحمەتم بەلكو وەرابۆ بەرشۆ عوسرەتم فه له ک وهبه ختم مه گهس مکیانق وه راکه ی ره حمه ت ههم دیس مریانق

ئەمە وەرگیْرانی چوارینیْکی (انوری) شاعیری فارسە کە ئەلی :

اگر انوری خواهد از روزگار که یک لحظه بی زای زحمت زید

مگس را پدید آورد روزگار که تا برسر رای رحمت رید (۱)

واته : ئەگەر (ئەنوەرى) لە رۆژگارى بوێ كە تاوێ بێ (زا)ى زەحمەت بژى ، ئەوا رۆژگار مەگەزێ دینێ تا پیسایی بکات بە سەر (را)ى رەحمەتدا.

٣ ـ شيعري (١٥) پيتي (خي).

خاک وهدهس زۆر زنجيرم کهردهن ياد ههمرإزان جه يادم بهردهن

هاو قهد خاک و سهنگ وهجهسهم بارهن نهرِاگهی جواب ، نه جای گوفتارهن

ئەمەش 'شیعری مەولەوی نیە ، بەلكو دوو بەیتی شیعری (گلُکوّی تازەی لەیــل)ی كوّماسى يەِو بەكەمىٰ دەست كارىيەوە پەريوەتە ئەم ديوانە . كوّماسى ئەلْىٰ :

۱ - پروانه دیوانی انوری جلد ۲ ل ۶۴۶، محمد تقی مدرس رضوی

خانی خاک به و ته ور مه حبوسم کهرده ن نازدارانی و یم جه یادم بهرده ن

رای جهواب نیهن ، دل بیّقهرارهن فره سهنگ و خاک وه جهستهم بارهن

۱ ـ شيعري (۳) ييتي (دال) .

بەيتى يەكەم:

دله راگه کهت خهیلی تاریکهن پرده که سهختهن ، خهیلی باریکهن

له نوسخهی (شههاب) ، (شهوکهت یاریان) ، (باینچو) ، (دوّلاوی) ، (سیروس) دا له باتی (خهیلی)ی دووهم نوسراوه (یه کجار) کنه تُنهمه دروست تیره . چیونکه دووبیاره کردنهوهی (خهیلی) مهولهویانه نیه .

بەيتى دووەم :

سارای هیدایهت تاریک مهوینوون رای نهجات یهکجار باریک مهوینوون.

ئهم هه یته له شیعری (۶)ی پیتی (واو)دا دووباره کراوه تهوه و بؤته به یتی (۳) .

۲ ـ شيعري (۶) پيتي (دال) .

بەيتى يانزەھەم:

شنوش نهی دهمدا ، نهی دلهی تهنگ دا ریشهی ویرغهیر بدو وههمدا. لهم به یته دا (تهنگ) و (ههم) نابنه قافیه . له نوسخهی (دۆلاوی) دا له باتی (تهنگ دا) نوسراوه (تهمدا) که ههم قافیه که دروست ئه کات ، ههم مؤسیقایه کیش له نیوان وشه گهلی (دهم ، تهم ، ههم) دا دروست ئهبی که ئهمه مهولهویانه یه .

٣ ـ شيعري (٧) پيتي (دال) .

بەيتى پينجەم:

وهس وه تهمای وه سل مهزاقت شاد بۆ ژارمار دەرد دووریت وهیاد بۆ.

له نوسخهی (شههاب) و (دوّلاوی)دا له باتی (تهمای) نوسراوه (تام) کـهٔ ئـهمه دروسته ، جگه لهوهی ماناکه جوانتر ئهکات ، تهناسوبیش له نیّوان (تام) و (مهزاق)دا دروست ئهبی

۴ ـ شيعري (۱۰) پيتي (دال) .

له نوسخهی (شههاب)دا موناسهبهتی ئهم شیعره وا دیاری کراوه .

(جواب كاغذ پريزاد خانم است كه التماس دعا كرده . پريزاد خانم دختر محمد پادشاه جاف است).

واته : وهلامی نامهی پهریزاد خانمه که داوای دوعای کردووه . پهریزاد خیانم کیچی محهمهد پاشای جافه).

وه له تەنىشت بەيتى نۆھەمدا:

سه فات خه جالهت دان وه جام جهم دیده ی به د مه رعه کس ویش بدین و ه چهم

نوسراوه (مثل جانوری که در جامسکندر بوجود آمد و عکس خود را دید و مرد) . واته : وه کو جانهوه ری که که و ته سه ر ناوینه که ی نه سکه نده رو وینه ی خوی بینی و مرد. وه له خواریشیهوه ئهم بهیتهی حافظ نوسراوه :

مردم دیده ز لطف رخ او در رخ او عکس خود دید گمان برد که مشکین خالیست.

۵ ـ شیعری (۱۷) پیتی (دال) .

به پیٔی نوسخهی (میم) له سهر ئهم شیعره نوسراوه (معما باسم محمود) = مهتهل به ناوی مهحمودهوه .

مەتەلەكەش من بەم شيوە ھەلم ھيناوە:

(محمود) به حیسابی جومهل ئهکاته (۹۸).

له بەيتى چوارەمداكە ئەلى :

لەت لەت جەرگم (عومان) عەينەين پر كەردەن ، بريان بوخار (بەحرەين) .

(عمان) لهت بكهيت نُهبيْته (عم +ان). (عم) نُهكاته (١١٠).

(بحرین) بوخاره کهی لابهی واته پیته نوختهداره کانی که (ب) و (ی) و (ن) ئه کات (حر) ی ئهمینیتهوه، ئهمیش ئه کاته (۲۰۸ – ۲۰۸ = ۹۸ .که ژمارهی (محمود) ئه کات. ۶ ـ شیعری (۲۱) پیتی (دال).

بەيتى چوارەم :

یهند تۆز مەینەت جە دل جاكەردەن بینایى خەيال بالاش گوم كەردەن

 جائهو کاته بوّ رهساتر بوونی قافیه که نهبیّ (گوم) به شیّـوه جافیه کهی بنوسری ، که ثهبیّته (گم) . ۷ ـ شیعری (۲۴) پیتی (دال) .

بهیتی دووهم و سی یهمی نهم شیعره چوارینهیه کی سهر به خون له لاپه په (۴۷۹)دا.

بهیتی یه کهمی نهمینیته وه به شیوهی تاک بهیتیکی سه ربه حوّ . وه هیچ په یوهندی یه که نیوان نهم به یته و دوو به یتی پاشه وه ی دانیه . به یتی یه که م قسه کر دنه له گه ل که سینک ،

به لام دوو به یتی دوایی یادی رابر دوو هاور یکانی نه کاته وه .

٨ ـ تاک به يتي (٣٥) پيتي (دال) .

ئهم به یته مهولهوی له (العقیده المرضیه ـ مبحث الایمان بـالقدر خـیره وشـره) هیّناویه تی که لهوی باش جیّی گر توهو پیّویسته لهم دیوانه دهربـهاویّژریّ . لهویّ بـهم شیّوه هاتوه :

دەفتەرى عيلم ولەوحت لەبەربوو غەمت ھەرجەھلى ساحيب دەفتەر بوو

١ ـ شيعري (١) پيتي (زال) .

بەيتى دووەم:

یهقینهن سهرخیّلْ نازک نهمامان نهکهردهن ههوای ههوارگهی دامان

له نوسخهی (شههاب) دا له باتی (نهمامان) نوسراوه (ئهندامان) که قافیهو مؤسیقای شیعره که جوانتر ئه کات و هیچ لهواتاکهش ناگوْری .

وه به پیٰی ههمان نوسخه لهنیْوان بهیتی (۱۲) و (۱۳) دا نُهم بهیته ههیه .

تاقهت بی وههوون جه سهختی زامان تک تک چهنی ههرس ریزا وهدامان

بەيتى يانزەھەم :

جه ته نخوای نهی به زم خهم وه یلانه وه هور ده رئهی چه ند فه رد وه دیلانه وه

میسره عی یه کهم هه جایه کی زیاده ، نه گهر (جه) لاببری هیچ له ماناکه ناگوری و کیشه که ش راست نه بینته وه . وه له نوسخه ی (شهوکه ت یاریان) دا له به رامیه ر ئه م شیعره دا شیعره دا شیعری شیخ عه بدولره حمانی تاله بانی بلاوکراوه ته وه که له سه ری نوسراوه . (حضرت شیخ عبدالرحمن در جنگ معدومی) . نه مه ش شیعره که یه .

دیسان سهرکاوان جهنهو کهردهن تهم خهیمهی گولالان مهریزو وههم

> شنوی بای پایز وه یشوم ستیزا وه لگی دره ختان بنی واده ریزا

بی وه گهردهلول کهللهی کلاوان ماتهم بی صهدای هاژهی وهفراوان

گەرمىيش كەم كەردەن ، سەردىي سەرھۆردان وەگەرمىي مۆبەت شاى گەردەن زەردان

> سهوزیی چهمهنان تهبدیل بوو وهزهرد خهزان جه بهرزان ریزا ههرداو ههرد

كۆچ كەرد سيامال ، چۆل بى وەرزاخان پەشنىو بى زىنەت شەوقى لەيلاخان

رەم رەم ئاھوان ، گەل گەل كەڭرەمان مەيل كەردەن وەزيد خاكى گەرمىيان

نەوھالان وێنەى غەزالانى بەر گەرمەسێرى خەير ھەم ئاوەرد وەڧەر

> دیده مهسه کهی جهیران ئاساکه ئاوات وازه کهی وهناز دیاکه

هیّمای چون ئیّلاخ هانه پهرداخ دا بای پایز نهدان بوّش وه دهماخدا

شهمال شۆھۆرگێر چون وێت کهيل ئاسا تهم وزۆ ڕووى ڕەنگ ھەرد دووجەيل ئاسا

تهم بدهر وهرووی تاشی زاخاندا زهردیی رهنگ نهوهلّگ داری باخان دا

سەيلى چەم نەرووى چەمەى شەتاوان تا زانۇ وادەى نەوپايز ئامان مەپەرسۆ وەرووى گەرم*ىي* مەيلەوە چۆنەن قەيسەكەي وە دووجەيلەوە

واچه سهرتاپاش سوزانی نهوتهن ههردهوههردشهن ، ساتی نهسرهوتهن

ئەوەند خەيال تۆش ھانە دەرووندا كەوتەن نەرووى ئ<u>ىش دەردى مەجنوون</u>دا

> جه زایفیی ویش ههردهم مهدا پیچ شنوی بای خهزان وهنهش مهدا گیج

> گنج مهوهرد مهوات وهدهم دهردهوه وسنوزی ته ئسیر ئی چهند فهردهوه

فیدات بام نازیز شنوه شیرین رهنگ چهم سیای بووم زهرد، شهیدای شوخ و شهنگ

۱ ـ شیعری (۱) پیتی (شین).

مهولهوی ههندی لهم قهسیده یهی وهرگیّراوه ته سـهر زاراوه کـهی خـوّی وله (العـقیده المرضیه)دا هیّناویه تی . بروانه لاپهره (۵۷۳)ی العقیده المرضیه . ئاماده کردنی ماموّستا مهلا عهبدولکه ریم و خوالیّخوّشبو مهلا فاتیحی کوری .

بهیتی سیانزه و چوارده:

ياكاغەز بريان، يا مەلا مەردەن يا خۆ عارتەن دۆس وەيادكەردەن

غەمگىن مەنىشە غەم بدەر وەباد فەلەك نمازۆ كەس وەخاتر شاد

ئەم دوو بەيتە ھى بيْسارانين و پيۆيستە ئاماۋەيان پى بكرى . من دلنيام مىەولەوى زانيويەتى كە شىعرى بيْسارانين بەلام لە ئاستى رِيْزو گەورەيى شىخدا دەمىلى نوقاندوە.

> بەيتى (١٧) و (١٨) دووەم ، چون كەسىنى گەدايى كىش بۆ ياد تەوازوع خەسلەت وىش بۆ

ئەربارۆنەدل تەوازوع كەردەن ھەرعادەت ويش وەجا ئاوەردەن

ناوەرۆكى ئەم دووبەيتە لەم بەيتەشىغرەفارسىيە وەرگيراوە

تواضع زگردن فرازان نکواست گداگر تواضع کندخوی اواست

۲ ـ شیعری (۶) پیتی (شین).

بەيتى يەكەم:

شی ئهو سهفاو سهیر دیدهن یاران لوا ئهو دووری و ئهو وهسل یاران ئهم به یته قافیدی ته واو نیه . ههر دوو (یاران) ره دیفن . (دیدهن) و (وه سل) یش نابنه قافیه ی به ینی نوسخه ی (شه هاب) و (دوّلاوی) له باتی (یاران)ی یه کهم نوسراوه (جاران) که نهمه دروسته .

٣ ـ شيعري (٧) پيتي (شين) .

مەولەويش لە ميسرەعى دووەمى بەيتى سىيەمى شيعرەكەدا ئەلى:

عەشقەكەي قەدىم تازەكەردەوه.

لەوە ئەچى مەولەوى لە سەردەمى فەقئيەتىدا حەزى لە (وەنەوشە) ناوێ كردېي ، ناردنى ئەم چەپكە وەنەوشە ئەوى بىر خستېيتەوە .

بەيتى شەشەم:

کەرۆ مەشق عەشق وينىەى منالان گاسەير كاوان ،گابۆي گولالان

له نوسخهی (باینچو) و (مهحزون) دا له باتی (منالان) نوسراوه (مهلالان) واته غهمگین و دلتهنگه کان . که من ئهمهم بهلاوه دروسته .

بەيتى حەوتەم:

نه ک چون من سهرعی سادار مهرده لافاو دهردان دل و پران کهرده

ئەمەدروستە .

دوا به یت:

کوورهی عهشق دل ههر یهند جوش و هرده ن گو لانه م چون و نیم فهراموش کهردهن

له نوسخهي (مهحزوون)دا له باتي (گولالهم) نوسراوه (كهلامم) واته قسهم .

له نوسخهی (میم)دا نوسراوه (وهنهوشهم) کنه وائهزانیم ئهمه له ههردووکیان دروست تره . چونکه شیعره که به موناسهبه تی چه پکی وهنهوشهوه و تراوه .

وه ههر له نوسخهي (ميم) دا شيعره که بهم بهيته دوايي دي:

دُلُ وهمهودای تیر دووریت بیهن ریش

ههی خاکم وهسهر وهنهوشهم پهی چیش ؟

واته : دل به نوکی تیری دووریت بریندار بووه ، ئهی خاکم به سهر وهنهوشهم بۆچییه ؟ ۴ ـ شیعری (۱۰) پیتی (شین) .

له دوای به یتی دووه می ئه م شیعره له نوسخه ی (شه هاب) دا دوو به یتی تر هه یه و له نوسخه ی (دوّلاوی) شداله گه ل دوو به یته که ی لای (شه هاب) دا دوو به یتی تریش هه یه ، به م شیّوه .

> دانا وه ئهسرار عیجزو نیازم مهجلیس ئارای بهزم ، شای شه کهر رازم

> > دەلىلى ويْلْى، بيابانەكەم قاسىدى پەيام دىدەو گيانەكەم

ئاوییاره کهی سهوزهی ئارهزووم دانا وه گردین رازی کۆنهو نوم تۆ وینهی بولبول مهستی ههوای گوڵ من چون باده مهس چهنی سهودای دڵ

وەلەنوسخەي (دۆلاوي)دا لە دواي بەيتى سىيەم ، ئەم بەيتە ھەيە .

ئەنىسى مەجلىس عەيش و نىشاتم . دەسگىرى راگەي ھات و نەھاتم .

لاي (شههاب)یش شیعره که سی به پتی تری له دوای دوا به پتهوه هه یه . به م شیّوه :

نيەن حەكىمى دەوايى كەرۆ يا وەنەوايى خەمان لابەرۆ

ئومێدم به تۆن فەرياد رەسىم كەر بۆ نەگێجى غەم باوەرم وەبەر

ئەرنارى تەشرىف ئىنە ھا مەردم داخى بالاى تۆ وەگلكۆ بەردم.

۵ ـ شیعری (۱۱) پیتی (شین) .

له نوسخُهي (شهوكهت ياريان) دا لهدواي بهيتي په كهمهوه ئهم بهيته ههيه :

لهیل زوکامشهن ئیدهن عیلاجش چونکه وههوونم نهستهن میزاجش

۱ ـ شیعری (۱) پیتی (صاد) بهیتی یه کهم :

سەد پەرىم دايم خەم بەستەن كەلەك ئاخ ھەر يەكجار داخ تۆ سەوزەن فەلەك

له نوسخهی (شههاب) لهباتی (سهوزهن) نوسراوه (سووزهن) به واتای سوتێنهر . ههرچهنده ههردووکیان له ئیملای کوٚندا به یهک شیّوه ئهنوسریّن ، بـهلّام (شـههاب) سکونیّکی له سهردا ناوه بو ئهوهی جیا بکریّتهوه .

مامؤستا له لیّکدانهوهیدا نوسیویه (به لام فه له ک داخی تق یه کجار سهوزه). نازانم سهوز چوّن جیّی نهبیّتهوه ؟ . (فه له ک داخی تق یه کجار سوتیّنه ره) دروسته .

بەينى پىنجەم :

مهعدووم ، ئەرزەرەي شێوەى فاماتەن بە فام قەرىنەي لوآت ئاماتەن

۲ ـ شعری (۴) پیتی (صاد) .

بەيتى سىٰ يەم:

به لام ، تاقه تن ، های ههوره ئامان هانه سهفهردا شای نهونهمامان

. ئەم بەيتە ھى بيسازانىيە و مەولەوى تيھەلكيشى كردووە .

١ ـ شيعري (۵) ييتي (في) .

له نوسخهی (باینچو)دا له سهر ئهم شیعره نوسراوه (درمرثیهٔ ملامحمود) واته : له لاواندنهوهی مهلا مهحموددا. وه میسرهعی دووهمی دوابهیت ههر به حسابی جـومهل (۱۲۵۸) ئهکات .

۱ - شیعری (۳) پیتی (قاف)

بهیتی پینجهم: راستش ههرئیدهن ئیزهارم کهردهن قهسهم بهوکهسه نهزاونهمهرگهن

قافیهی ئهم بهیته (کهردهن) و (مهرگهن) دروست نیه ، لهباتی (مهرگهن) به نوسری (مهردهن) پاینوسری (مهردهن) پاسته و ا (مهردهن) پاسته و اته سویندم به وکه سه ی کهنه هیچی لی نه بی ونه نه شمری = خوا. ۲ ـ شیعری (۲) پیتی (کاف) .

دوا بەيت :

یا خەلیل ، دەخیل كنى عادەت كەردەن تۆشە وە دەرگاي كەرىمان بەردەن ؟

بیری ئهم بهیته له بهیتیْکی مهولانا خالیدی نهقشبهندی وهرگیراوه که ئهلی:

زاد راه بردن به درگاه کریمان ناسزاست شادم ار رو بردرت بی زاد راه آوردهام

واته: تویشه بردن بو بهرده رگای که ریمان ناره وایه ، من شادم که به بی تویشه رووم کردو ته ده رگانه که ت. نه گهر (ته واردی خه واطر) نه بی مه و لاناش بیره که ی له مه لای جزیری وه رگر توه که نه لی:

> گۆسوختەمورادا خوە ژ من تەلەب كە ئىرۆ من گۆژكەرىم تەلەب و داخواز چ حاجەت

٣ ـ شيعرى (۴) پيتى (كاف) .

دوابه يت :

ئەر رەقىب چون خەس نەيى وەدىدەم پىم وەشەن گىنجاو دەرياى خەم.

وەزنى مىسرەعى دووەمى شكاوه . بەم شيوە راست ئەبيتەوە :

پیم وهشهن گیجاو دهریای خومی خهم.

۱ ـ شیعری (۲) بیتی (گاف) .

بەيتى چوارەم :

فهلهک کهی بهرشوون بی خهم نهدهستت چیشم کهرد، کهی بیم وهباوه کوشتت

له نوسخهی (دوّلاوی)دا له باتی (بهرشوون بی خهم نهدهستت) نوسراوه (پهنجهم بهرشوّ جهموشتت) که نُهمه جوانتره وقافیه کهش رهساتر نُهکات .

۲ ـ چوارينهي (۵) پيتي (گاف) .

دوبەيتى غەزەلىكى (٧) بەيتىي خالۇي كۆماسىيە بەم شيوە :

گەرمىى كوورەى مەيل قەيسى چۆل گەردەن تەئسىر نەتۆى دڵ لەيلىن ئاوەردەن

> به آن نه تاو ره قیب وه دهرد مه شهووره ن وه رنه دهرد و له یل ههی نه یه ک دووره ن

به لام بی زه حمهت نهی جیایی دا گومانم کهفتهن وه تهنیایی دا

زرهی لهرزانهی دُلْ ئاوهرد وهلهرز کلانهی پێچ پێچ بالا عهر عهر تهرز

قههقهههی شیشهی لهیل ستیزاوه دیسان دود نهفهرق مهجلیس خیزاوه

لەب وەخەندەوە ، چەم وەنىگاوە وەختى وەرووى ناز دىا وەلاوە

قهزا وات وهبانگ بلندی بی حهد غهزای یوم البدر العود (ته حمه د).

مهولهوی له وه لامیدا ئهو دوو به پتهی و توه که جهنابی مامؤستا به ناوی کاک ئه حمه دی پریسییه وه له پهراویزدا دایناوه ^(۱) وه کو بیستومه (مه لا فه تاحی کاگرده ل) بیش ههر ئهم دوو به پتهی به شیعری مهوله وی داناوه . نه ک ئه حمه د پریسی.

۳ ـ چوارينهي (۶) پيتي (گاف).

بەيتى يەكەم:

گۆشەى سىامال ھۆرداو دىاو، چون مانگ نەگۆشەى ھەورسياو،

۱ – بروانه پهراويزي لاپهره (۳۶۸)ي. ديوانه که .

ئەم بەيتە ھى بيْسارانىيەو مەولەوى بە بەيتىّكى خۇى پىشوازى لى كردووە .

١ ـ شيعري (١) پيتي (لام).

بەيتى دووەم :

خەم ، خەفەت ، مەينەت ، ھەناسان سەرد ھەركام مەيۆ ، بۆ ، سەفاييش ئاوەرد

له نوسخهی (شههاب) ، (باینچو) ، (دۆلاوی) دا له باتی (ههناسان سهرد) نوسراوه (ههناسهی سهرد، دهرد) که ئهمه جوانتره ، چونکه (دهرد) ئهبیته هاودهنگی واژه کانی تر (خهم ، خهفهت ، مهینهت ، ههناسهی سهرد) .

بەيتى چوارەم :

ناپەيداى تەوەن دوور بى سەفەرەن سەفەر بى لەشكر، لەشكر بى سەرەن

له باتی (تهوهن) ، (وهطهن) ، دروسته . واته نیشتمانی (که مهبهستی دنیایه) به جی هیّشتوهو رِیّی سهفهری گر توّته بهر . بهم شیّوه وا تاکه رهساتره .

بەيتى حەوتەم:

تا فەلەك مەوداي نەي تۆ شاردەوه.

داوودي رهواج پهيدا کهردهوه.

(شاردهوه) و (کهردهوه) قافیه یه کی ره سانین ؛ له نـوسخه ی (وا) و (دولاوی)دا نوسراوه (شهردهوه) که ئهمه ههمان مانا نهدات و قافیه کهش جوّر نه کات .

وه لهدوای بهیتی پانزه ههمهوه (شیّویایانهی ... هـتد) له نـوسخهی (شـههاب) ، . (باینچو) ، (وا) ، (دوّلاوی) دا ئهم دووبهیته ههیه : کۆرپەي ئەگرىجان نازدارانى چىن فىروزە خالان روى سەفحەي جەمىن

ئهو پاچان وه پاچ مهودای دوو دهم تیخ ئید به تیخی ساف بهر ئامان جه بیخ.

دوابهیت: ئەرئیمه مەحروم دینت بیم یەكسەر تۆشادبى وەدین خوداو پەيغەمبەر

واژهی (شاد) لهم بهیته دا به حسابی جومه ل ئه کاته ۵۰۵ (قادر)یش ههمان ژمار مئه کات . ۱ ـ شیعری (۳) پیتی (میم) .

به پێی نوسخهی (باینچو) له دوای بهیتی حموتهمهوه (ئاخر پهی ئهغیار .. هتد) ئهم دوو بهیته ههیه :

جهفای فراوان من بهردم یا ئهو ؟ نالهی بیّ سامان من کهردم یا ئهو ؟

من جهرگم پهرينت لهت لهت بي يا ئهو ؟ من هوون نه ديدهم چون شهت بي يا ئهو ؟

وههدروهها به پێی ههمان نوسخه له دوای دوابه یتهوه نُهم به یتانه هه یهو شیعره کهی پێ تهواو نُمبێ .

> گۆيا جەلاى ويىت ئىنە خاست كەرد جيايىت چەنى من وەبەين ئاوەرد

ههی پهی وینت نهبو شوخی دیده مهست یاریو تهر وینهی من بگنوت وهدهست

> بكیشو نه رای جهورو جه فای تو بزانو وه حال غهمزه ی ئیمای تو

ساچونکه وهی تهور قیبلهم پیّم کهردی وهفای عههدو شهرت وهسهر نهبهردی

مهسپارووت وه دهس بنی وه فایی و نیت تویچ سهرگهردانی من به ین نهر نیت .

میسره عی یه که می به یتی پینجه م: باعیسی گهرمی ی بازارت من بیم اهشاعیری فارس (وه حشی بافقی) وه رگیراوه که نه لی باعث گرمی بازارش من بودم استعری (۱) پیتی (نون).

بەيتى دوانزەھەم :

من دلم وه تير تن ئيشا ، يا ئهو من جه فاو مه ينهت تن كيشام ، يا ئه و

قافیهی ئهم به یته تهواو نیه. ههر دوو (یا ئهو) ره دیفن . (ئیشا) و (کیشام) نابنه قافیه. له نوسخهی (شههاب) و (میراث) دا بؤته (ئیشان ،کیشان) که ئهمه دروسته و ماناش له جیگهی خویدایه تی .

بەيتى ھەژدەھەم:

ناوهش پێ حهرام ، وهش حهرامهوێم شادي پێ نوقسان ، غهم تهمامه وێم

له نوسخهی (شههاب) ، (مهحزون) ، (میراث)دا له باتی (نـاوهش پــی حــهرام) . . نوسراوه : ناوهش پی حهلال .

واته : ناخوّشيم پي حهلال بي و خوّشيم لي حمرام بي .

جەنابى مامۇستاكە (حەرام)ى داناوە ، لە لىكدانەوەكەدا نوسيويە : شتى ناخۇشم بۇ. . . حەلالە .

٢ ـ شيعري (٣) پيتي (نون) .

له نوسخهی (میم) ، (شههاب) ، (دوّلاوی)دا له نیّوان بهیتی سیّیهم و چوارمدا نُهم به بته هه به :

> زیلّهی زایهلّهی زرنگهی لولهی ههی کهوانهی دانهی زنگلّهی لهرهی بهی .

له نوسخهی (دو لاوی) ، (میراث) دا دوای به یتی حهوتهم (سهمای دهسمالان ... هتد) ئهم به بته هه یه :

> ئیشارهی دیدهی نیگای پر ههیبهت دهنگ دهنگ سا دهور دهر تاوادهی فرسهت

> > له نوسخهي (ميراث)دا به دوايدا ئهم بهيته دي .

بهو گرد چاوه چاو دۆست شناسهوه بهو لیباسی عهیش مودبیرماسهوه

له نوسخهي (شههاب) و (دولاوي)دا له دواي بهيتي نويهم (لارمي قه تارهي .. هند)

ئەم بەيتە ھەيە:

چفهی بنی وادهی نازهنین نازان بن دهسیو دادهنگ بازان یا نازان

له نوسخهی (میم) و (دولاوی) دا به یتی سیانزههم خهمیاو چهمیای ناز نیمچه کناچان دهنگ ههی شاباش نه و جوان و اچان

بهم شيّوه نوسراوه :

چهقهی چهقانهی راست و چهپ پاچان چهمیای چهم و خهم نیمچه کناچان

وەبە دوايدا ئەم بەيتە ھەيە :

لەرزەى بالاى توول، لەرەى لىمۆ رەنگ خرەى دوگمەى سىم پانە گولەنگ چەنگ

ئەحمەدبەگى كۆماسى لەوەلامى ئەم شىعرەدا نوسيويە : شابازه كەى ئەوج بورجە كەى (بانە) شاھينە كەى ھەرد (ئەربەبا) لانە

موباره کت بن به زمی شادی و شهوق عیشوه و گریشمه و عهیش و کهیف و زهوق تو خوا تەنخواى من خاس تەماشا كەر بەوسىم ئەندامان بالانەى عەر عەر

ئیماو ئیشارهی نیگاو غهمزهی شهرم نمانای بالای ئاموشوی وه گهرم

لەرزەي بالاي نەي، لەرەي دانەي بەي تكەي قەترەي خوەي، نۆشاي جامى مەي

دیای نیهانی وهنیم نیگای چهم شوّلهو ورشهی شهوق روخسارهی چون شهم

شنوی بای دهسمال ، دهورهی سهمای خاس سوزی کهمانچهو چریکهی رهققاس

نالهی که ره ناو نه غمه ی خوشخوانان سه دای (لاوهه ی لاو) نه و رهس جهوانان

> زرهی بازوبهند ، خرهی خرخالان فرهی چین شهروال نازک نهوهالان

لهنجهو لارهی خاس نیمچه کناچان ئاماو لوای گهرم راس و چهپ پاچان کزهی سازی تار ، سۆزی سهدای نهی چزهی قرچهی جهرگ ، چۆقهی دلهی پهی

> ههرپهی تو خاسهن سهیری مههروان پهری من دهرد و داخ و رو روان

تۆ سەير بەزم شيرين نەوھالان پەي من تاسەي سەرد چەنى بەدحالان

باری جهو بهزمه باوهرم وهیاد شادیت تا سهر بق، غهمت شق وهباد

ئهم شیعره کاک محهممه دعهلی قهره داغی له که شکوّلی که له پوری بهرگی (۱) لاپه په را به را به را به را به را به ناوی مه لا وه نه و خانی گورانه وه بناوی کر دوّته وه . به نام شیعره که هی کوّماسیه. به نده له کوّ کر دنه وه ی دیوانی کوّماسیدا ئه مهم بوّ ده رکه وت . پاشان به پیّی ناوبر دنی (بانه) دیاره ئه و ده مانه بووه که مه وله وی به فه قیّیه تی ماوه یه ک له ویّ گیرساوه ته وه.

هەرچى مەلا وەلەوخانىشە لە سالى (۱۲۲۷)دا كۆچى دوايى كر دووە كە مەولەوى لە . سالى (۱۳۲۱)دا لە دايكبوە. ئەم دوو ميژووە بە يەك ناخۇن ؟كاكە .

وه شایانی باسه مهولهوی ههر ئهم قهسیده یه شی نار دووه بۆ (مه لا رهسولی) خالۆی که نازناوی شیعری (فانی) بووهو ئهویش ئهم شیعرهی له سهر داناوه. ئهمه به پهی نوسخهی (شههاب) ، (شهوکهت یاریان)

نامهی مهرگ ئارات یهک رِوّ دیم وه چهم مهنسوباتی تهن سوچنا وه ههم مهطلهب نه ئهو شهو شهوق و شادیی بی مهستی بادهنوش دنیای بادیی بی

ترنگهی تیتهی گوش ، زرنگهی زیلهی زهر لهرزهی نهونهمام ، لهرهی لیموّی ته پ

چیقهی چهقانهی راست و چهپ پاچان چهمیای چهم و خهم نیمچه کناچان

> چفه کردن کچ مهرگ من چێش واچ خاين خهفه کهر ، نهزان جگهر پاچ

ر ه قس رهوان بهر ، رهمهی په نجهی رهم ناری دل خیزهن وهنیم نیگای ههم

شاخهی شوخ خشل سهر سینهی سیم وهنگ فرهی فوتهی شور ، پاژنهو گولهنگ جهنگ

سهودای سهروهرخیّز روی سیمین سنجاخ عه تری گوڵ میٚخهک، بهر موورهو چهناخ

> دهنگی دیلانه ، دل نه دل دیلان مهستی چهم وه خهم ، فتوای دهلیلان

ئیشارهی ئهبرۆی كهشیدهی مۆبهت دهنگ دهنگ دهدا سهور تا وادهی فرسهت

قواقوی شاباش توحفهی دلپهسهند زهرئه فشان وهسهر تورکی دوسی رهند

پهخش تاوس پهر ، مهی وه شهونم تهر شوّلهی شیّوهی شهم ، شهوقی کلاوزهر

وشارای پهنجهی رازی و نارازیی تاقی نومای دۆس وهفتوای قازیی

لارهولهنجهی بهژن نازهنین نازان چون کوورهی گهرم گرهی گیانبازان

خرنگهی خرخالان ، خهمیای خال خاسان یهک شهو نه فورقان دل پهی ههراسان

> دوودی سهردوکهم دۆزەخ دەروونان زەمزەمەی شادان ، سۆزی زەبوونان

نهی نهزم بهزم شادیی جاهیّلان ههی نهی شهوق پر زهوق کهمهندو پیّلان نهی گرد چاوه چاو دوّس شناسهوه وهی لیباسی عهیش مودبیر ماسهوه

ئاوات بەو ياوەر شاد بۆ بە ياوەر مەبريۆش ئاوات نە ئاوات دلبەر

خویشان ، عهزیزان ، دلسوزان ، یاران سایهبان وه سهنگ سیام هورداران

یه گشت جه شوومیی بهد ئیقبالی یه ن ههرکو فرسه تهن جاگهم خالی یهن

قابیز گیرۆدەی دامی ئەجەل بای نەكەندەی گیانان نە مەرگ غافل بای

مەردەنىم فەرزەن بىن بكەن قەستم گردىن جەغەم رەس، من جەى نەرەستم

> بدیه ههر شوری سهودا نه دل بو به مهقسوودی ویش موراد حاسلٌ بو

سهوای من فیشته رسهودام باتلهن نه ههرکو ئاو بو ناپهیدا گولهن دیدهم سهرگروی شیرین ئهندامان پهی تو نه جابو پهی (فانی) ئامان .

وه له کو کردنهوهی شیعره کانی مهلا محهمه د سالحی فخرالعلمادا نهم شیعرهم دهست که و توه که له سهری نوسراوه (من کلام شیخ محمد ولدشیخ امام الدین متخلص بحیران در ردیف بهاریات معدوم)

مەبەست ئەوەيە لە رىزى ئەم شىعرە بە ھــاريەى مــەولەوىدا نــوسيويە ، ئــەمەش شىعرەكەيە لێرەدا بلاوى ئەكەمەو كە بۆلێكۆلىنەوەى ئەدەبى سوودى لى وەرئەگيرى .

> هانا های رهفیق زریا نه گۆشم دهنگی جاگیر بی نه کهللهی هۆشم

زاهیر زهمزهمهی رای زهواری یهن زایهلهی قهتار ئیشتیهارییهن

ههی تیجارباشی خهیر بۆ ئامانت خاس خاس مهلوولم دەسم دامانت

نەراگەى ئىحسان حسەينى مەزلوم تو سەرمايەى عيشق ئىمامى مەعسوم

بووشه ساکن بۆ ساتنى قەتارت وازكەن قوفلى مىشك دىيارى بارت تهنوورهی گهرما وهدل خروشیان سهرچهشمهی سیروان ههرسم جوشییان

> سەرزەمىن جە ئاو تۆفانم ماتەن خەوفىٰ كەر راگەت ھات و نەھاتەن

بازه باکوورهی سینهم گیرو تاو به یو وه ئاخهر ، وهش کا وههووناو

بنیشن نهجوش به حری دیده ی ته پر سارای ژاوه روّت یه کسه ر بو و ه به پر

ئینجا وه موژهی سوزهن مهودای من وه تای بهندی کرژ ئاهی سیای من

> به عه زمی گروی ئه هلی یارانت بورازانه و ه تاتای (بار) انت

ره گی جوّش وهردهی جهستهم باوهران رهسن به هوونان باران بارکهران

کوژه کهی پێشهی ئهعزای زهبوونم کڵانهی عوقدهی داخی دهروونم بەران بەى كۆپان سەرقەتارەكەت باوەش گوزەركا كاروان بارەكەت

وه نه رهی ریزهی په راسوی خهسته سهر دهستهی قه تار و زان و ه دهسته

وه چریکهی ساز نه غمهی یاعهلی دل بهستهی هیمهت ئهمیری وهلی

وەشەوقى (صەفەر) وەسەد سۆزى مەيل راى سەفەر تەى كەن تاوەشارى لەيل

> بدیه ههر قهسری جهو شاره تاکهن گولناری رِهنگهن ، خاکش نهمناکهن

نه پاش ههر تهرهف لافاوهن ، سهیلهن بزانه مهعلوم مهنز لگای لهیلهن

> بهو ناره باران وهقه تارهوه بگیره مهنزل وه کهنارهوه

ساجیّت مه پرسو شای سهر تیجاران کوون سهرقافله کهی گروّی خهمباران ؟ واچه هیجرانت زور ئاوهرده بی دوکانچهی ههستیش تالان کهرده بی

یهک پارچه گیانی جهلاش مهنده بی ناچار بی و ه دل ته ماش کهنده بی

مهگیّلا وهناو کوچهی شارهدا (ههی گیان)ش مهکهرد جه بازارهدا

> زارزار بازارش مەدا وەپاوە تا موشتەرىي مەرگ ئاما جەلاوە

مه تای ناره واش ده رلاد نمانا وهههرزان پیشدا، غهنیمهت زانا

وهدهستی خالی تۆبای سلامهت رووش کهرد وهبازار سارای قیامهت

(لهژیر ئهم شیعرهدا نوسراوه : تمت شد از ۲۵ شهر صفرالمظفر در سنه ۱۲۷۲).

٣ ـ شيعري (۵) پيتي (نون) .

بەيتى پينجەم:

گا وهسهر رهفهی زهرین تاقهوه گا وهدهس ساق*یی* سیمین ساقهوه لهم به یته دا عیباره تی (ساقی ی سیمین ساق) مهوله وی له سعدی شیرازی وهرگر توه . که ئه لی :

> رشتهٔ تسبیح اگر بگسست معذورم بدار دستم اندر دامن ساقی سیمین ساق بود

> > ۴ ـ شيعري (۶) پيتي (نون) .

به پنی نوسخهی (دۆلاوی) له دوای به یتی ٽوههمهوه (ئهلوهدای تهئریخ ... هتد) ئهم دوو به یته هه یه :

> دائیرهی ههوهس بادهی حهقیقی بداش وه خاتر جیلوهی ته حقیقی

ته نخوای وه جهی مهی مه یخانهی باقی ی نهی دانه مه دا شاواش و هساقی ی .

بەيتى پانزەھەم :

تافوارهی وشک لوولهی پیشهی ریش ههریهک پرشهی زووخ هورشانو پهی ویش

وائهزانم له باتي (وشك) (ئەشك) دروسته.

۵ ـ شيعري (۹) پيتي (نون) .

دوا بەيت :

كەوسەوزەي ئىمەيچ نەكام ھەردى بۆ؟ وەفەرش مەجلىس كام ھام فەردى بۆ؟ ئەم بەيتە وەرگېرانى بەيتېكى خەيامەو ت**ېھەلكېشى شىعرەكەي خۇي كـردووە كــە** . ئەلئ:

> این سبزه که امروز تماشاگه ماست؟ تا سیزهٔ خاک ما تماشاگه کست؟

> > واته:

ئەم سەوزەلانەى كە ئەم_رۆ جێگەى سەيرانى ئىێمەيە ، ئـاخۇ سـ<mark>ﻪوزەى خـاكـ</mark>ـى ئـێمە سەيرانگاى كى ئەبى ؟

۶ ـ شیعری (۱۲) پیتی (نون) ـ

بەيتى شەشەم :

وهیشوومهی مهینهت تهم ئهنگیزاوه وهلگه کهی شادی سهرتهل ریزاوه

له نوسخهی (دوّلاوی) ، (سیروس) ، (میراث) دا نوسراوه :

وەڭگەكەي سەرتەڭ شادىم ر<u>ێ</u>زاوە.

ئەمەيان دروستە و مامۇستايش لە ليْكدانەوەيدا نوسيويە:

(بای سەختی مەينەت تەمى ھەلكردو گەلای سەرچلی خۆشيم داوەری) لە شيوەی ئەمەدا لە بەيتى سىيەمى شيعرى (١٩)ى پيتى (ن)دا ئەلى :

> دیت شنوی غیرهت دیده کهم خیزا وه لگه کهی سهرشاخ زینده گیم ریزا

۷ ـ شیعری (۱۳) پیتی (نون) .

بەيتى پينجەم:

به لام جه دووریت شای ساحیب شهرتان دود دل وه چه رخ هه فته مین یاوان

> خەيال شادىي رۆى بەزم رەمەزان بوومى روخسارم كەردەن وەخەزان.

> > ۸ ـ شیعری (۱۹) پیتی (نون) .

له نوسخهی (شههاب) دا شیعره که بهم به پته دوایی دی .

وه له نوسخهي شههابدا له دواي نُهم بهيتهوه نُهم بهيته ههيه :

ههر یه ند دل لهب ریز خه یالی خالهن جه خه یالی خال ماچی خالخالهن

۱ ـ شيعري (۲) پيتي (واو).

دوا بەيت :

های غهفلهت تاکهی هام سهفهر و یهرد بیّدار بهر جهخاو کاروان و یهرد

ئهم به یته وهزن و قافیهی تهواو نیه . هـهردوو (ویـهرد) رِهدیـفن . (سـهفهر) و (کاروان) یش نابنه قافیه .

وائهزانم بکری به (کاروان کهردهن رِهد) دروست تُهبیٰ ... ؟

۲ ـ شیعری (۳) پیتی (واو) .

بەيتى چوارەم:

های وهفهرق دین زامداران تاج دای شهریعهت مهیل لهیلی رهواج دای

لهم بهیته دا هینانی واژهی (دین) و (تاج) ئاماژهیشه بۆ ناوی (تــاج الدیـــن) کــه شیعرهکهی بۆ نوسراوه . مهولهوی ئهم هونهرهی له ههندی شیعریدا به کار هیّناوه .

بەيتى حەوتەم:

بهلی چون لهزهت تیر نازاران نام نهدان ئهو دل بازیت شوماران

له نوسخه کانی لای ئیمه دا له باتی (نام) نوسراوه (تام) که ئهمه دروسته ، ماموّستاش به تام مانای لیّکداوه ته وه دیار ههله ی چاپه .

٣ ـ شيعري (٨) پيتي (واو) .

له نوسخهی (شههاب)دا له سهر ئهم شیعره نیوسراوه (صیرعی در ردییف) . له نوسخهی (باینچو)ش دا له سهری نوسراوه (لاادری) . واته : نازانم

۴ ـ چوارينهي (۱۵) پيتي (واو) .

له نوسخهی (باینچو) دا له تهنیشت ئهم شیعر هوه نوسراوه (بلبل در ردیف) و ئهم دوو بهیتهی نوسیوه :

> ئەردەستەى ئاير وەرداى جەگيانم ئازىز ئامانەن سەبەب جە چىشەن

دُلْ هابی وهگهرد شهمال بهردیهی ههرد ریزهی مهیلی تو هیمای ههرتیشهن.

١ ـ شيعري (٢) پيتي (هي) .

بەيتى دووەم:

وههار ههوای بهرد جه سهرزهمین بهرد تۆمهی گوُلاُلان وهچێو بهراوهرد

له نوسخهی (باینچو) ، (شههاب) ، (دۆلاوی) ، (سیروس) له باتی (وهچیّو بهراوهرد).

نوسراوه : (وهجوّی دهرد ئاوهرد) . واته توّوی گولاله کانی خسته ناو جوّگه لهی دهردهوه.
ئهمه جوانتره .

بەيتى يانزەھەم:

سوب نهجاسووسگهی ملان سهرههردان چون سۆمای خورشید شۆله کهرد ههرزان

له نوسخهی (شههاب) ، (باینچو) ، (سیروس)دا له باتی (سهرههردان) نوسراوه (سهربهرزان) که ئهمه جوانتره چونکه قافیهی (بهرزان) و (ههرزان) پهساتره .

بەيتى دوانزەھەم :

مشانای وهپیْلْ لوولهی دوورمهنزلْ مووسهویی سهرتهلْ کارخانهی مووسلْ

له نوسخهی (شههاب) ، (باینچو) ، (دۆلاوی) ، (سیروس) له بــاتی (لوولهی) ، (سیروس) له بــاتی (لوولهی) . نوسراوه (لوله له نوسخه ی (شههاب)دا به تهنیشتیه وه نوسراوه (کنایه از تفنگ) .

بەيتى ھەژدەھەم :

تۆكەل گەل ،گەل گەل وەچەم مەكەردى پاريز وەپاى ريز ئەستەم مەبەردى

ئەم بەيتە لە شىعرى (پەي سەنەو سالم)ى خاناي قوبادىدا بەم شيوە ھەيە :

تۆ گەل گەل كەل گەل جە من رەم كەردى پاريز پاى ريز ھەستى من بەردى

۲ ـ شیعری (۴) پیتی (هن) .

له پهراویزی ئهم شیعرهدا ماموّستا وای دیاری کردووه که مهولهوی ئهم شیعرهی ناردووه بهِ شیخ عهزیزی جانهوهره یی . به لام بهنده له کوّ کردنهوهی دیوانی کوّماسی دا بوّم دهرکهوت کهناردویه تی بو کوّماسی و ئهویش به شیعری (هانا هامسهران) وه لاّمی داوه تهوه . وابوّ لیّکوّلینهوه ی ئهده بی شیعره کهی کوّماسی لیّره دا بلاو نه کهمهوه .

هانا هامسهران نهمهندهن فامم شیرین سهدایی بهردهن نارامم

چمان زیلهی زهنگ پیش ئاههنگ مهین چون دلم نالهش وهسهد رهنگ مهین

هانا قافله چی پیش باش تیجاران سال و در دهی دهوران ، گهریدهی شاران

سهیلی ههرسی من نیماو نیم وههوون سارای (مهریوان) کهردهن وه (جهیحوون) بازهبای شهمال ههناسهی شهوان جهو سوب سهحهردا به یو وهدهوان

قافلەت نەوينۆ رەنجى گۆلاوان بى خوف بۆ نەتاف قەلوەزەي ئاوان

چون خەوفى مەينەت رات بەرشى نە سەر بيدار بەر نەخەو وەختى سوب سەحەر

سوزهن کهر موژهی سۆراخ کهردهی ئاخ ئاوگیر وهچهشمهی زوخاوانی داخ

> وهبهندی ریشهی دلهی دیوانه کرژی لین نهدهی جهفای زهمانه

پیشهی چه لهمهی شکهستهی سه درهنگ حه لقه کهر پیش دهر زهنگی پیش ناههنگ

جهو ئهساسهی و نیت چون یاوای وه کام بفهرما باران بارکهران تهمام

> جهو دما وهعیشق بنی نهندازهوه وهمه یلی وه تهن ، شادیی تازهوه

مەنزلاو مەنزل راگەى ناھەموار تەى كەر وەخەجلەت تا دەورانى شار

جەو دەم مەكىشى قافلەي شىرىن بار وەپايەي قەلاي شاھى بىي شومار

خاس باوهر وهدهنگ زهنگی پیش ئاههنگ چون نالهی دلهی من وه ههزار رهنگ

باجه تی کوورهی گری مهیلی من بهو نالهی زگار پای دووجهیلی من

به شهرافه تی گهرمی دل وهمه یل لهرزه که رنه رای کووچهی قهسری له یل

> سائەلبەت بەو مەيل بى سامانەوە نەتۆى پەنجەرەي بالاخانەوە

مه په رسن قیبله ی دنیاو دینی من سه رمایه ی وهشی ی رووی زهمینی من

کوون تیجار باشی تیجاراتی خهم؟ نهتۆی قافلهدا نمهیۆ وەچەم واچه ئەول نوهى سەرگەردانى تۆ مەجنوونى پاى كاو سەرھەردانى تۆ

ویارای والا وهنالهی سهد تهرز مهگیّلاو مهوات وهزایهلّهی بهرز

مەتام كەساسەن ، مايەم نارەواج خەجالەت مەندان نەدەروون عيلاج

ئەشرەفىى پاكتاو شەو رەنگى روخسار قال كەردەى بۆتەى جەفاى رۆزگار

٣ ـ شيعري (۶) پيتي (هي) .

ئەم شیعرە بۆ كۆماسى نوسراوە و ئەویش لە وەلامیدا ئەم شیعرەي وتوه :

نامه کهت یاوا هام فهردی فهردم ههر حهرفیّش دوعان پهی دهوای دهردم

دلهی تاریکی رهوشهن کهردهوه پهی خانهی سیاش خهفهت بهردهوه

ساکه دیارهن تۆ پر مەيلەنى جەمەي سەرچەمەي وەفاكەيلەنى ئینه چهن ماههن غهم وهنهم بارهن هیلالی شادیی لیّم نادیارهن

عاجزو زگار ، زیزو رِهنجوورم رِهقیبی زهوق و ههمدهمی موورم

ناگا بای شهمال ئاما وهسهروه خت نامهی توش پنی بی ، وهش مهزمون ، وهش خهت

> حروفی نامه قشونی زهوق بی بسمالله سهردار ، درهفشش شهوق بی

نەفەس_، ھەر سەرباز بۆى عەبير مەدۆ دەواى ھەزار دەرد وەزەمير مەدۆ

خاست فەرماوان ئەربابەكەي خەم ساكن نەگۆشەي بالەخانەي چەم

ئینه چهند وه ختهن هیجران بارهنان تهنیاو بی ههمدهم ، دوور نه یارهنان

جه چهم مهرێزوون هوناو چون سێڵاو دڵ بيهن وهنار ، جگهر وهکهواو

وەلاكىن دلى پر نەسەودا بۆ ھىچ باكش نيەن مودام تەنھا بۆ

دلنى مەحمەلى حەزرەت لەيلا بۆ سەما تا زەمىن با پربەلا بۆ

(ئەحمەد) تىشنەلەب چەمەراى جامە تەمەنناى ئاماى ويىتەن،نەك نامە

چون چەرخى چەپگەرد وەنەم كەردەن قەست بازارى وەمس مەسانام جە دەست

> وهههرکهس گهوههر شهوچرای ئهنوهر مهنمانن ماچو یه چهند موهره خهر

> > صەراف ئى شارە خەرموھرە ناسە نەى بازارەدا گەوھەر كەساسە

> > > ۴ ـ شیعری (۱۵) پیتی (هن) .

له نوسخهی (خهسرهو) دا له سهر ئهم شیعره نوسراوه (خطاب به سید محمد شریف سید محمد شریف سید محمد مراد آرنانی) ــ ئارهنان گوندیکه نزیک به شاری سنه له رووی باشورهوه . وه شیعره که بهم شیوه دریژهی ههیه .

ئه و مه جنو و نه که ی شیّت و شه یدای تو سه لام کیانا و ه خاکپای تو ویش جه تاوی دهرد داد وه خهمان بهرد جادهی مهینهت گهرد ویّلّبی ههرداو ههرد

> دل ئەسىرشەن جەلات ئەسىرەن چون تاوانكاران بەندى زنجيرەن

ئامان سهد ئامان خاس نیگاش داره وهرنه ئهو رهفتهن زوو مبن پاره

۵ ـ چوارينهي (۲۰) پيتي (هي).

ههرچی دیت وهچهم شی وه سهفهردا ههرچی موینی ها نه گوزهردا

کهس حالی نهبی وه هیچ نهفاما ئهو پهی چیش ویهرد، ئید پهی چیش ئاما

ئەم چوارىنە شيوە وەرگيرانيكى چوارىنەيەكى خەيامەكە ئەلى:

زآمدنم تبود گردون را سود وز رفتن من جلال وجاهش نفزود

وز هیچ کسی هم دو گوشم نشنود کاین آمدن و رفتنم از بهر چه بو

۵ ـ چوارينهي (۱۷) پيتي (هي) .

ئهم دوو به یته خانای قوبادی له (خوسرهوو شیرین)ه که یدا به م شیوه هیّناویه تی : چوّ ن دلّت ئاما به بی ئه ندیشه

سوره تی شیرین تاشای به تیشه

ده یسه ریزه بای و ه رجه گیان که نده ن (ل ۳۷۵ ـ ۳۷۶). کن تیشه ش نه رووی یار ویش شه نده ن (ل ۳۷۵ ـ ۳۷۶).

وه کاکه حهمه له پهراویزدا به پیی نوسخه یه کی تر بهم شیّوه بلاوی کردوّ تهوه.

ههنی نهواچان به فهرهاد رهندهن نهقش شیرینش نه رووی سهنگ کهندهن

دهک دهستهشهل بای وهر جه رِوّی مهردهن کێ ئهلّماس نه رووی دیدهی وێش کهندهن

شایانی باسه خانای قوبادی له (شیرین و فهرهاد)ه کهشیدا هینناویهتی ، کهواته شیعری مهولهوی نیهو پیویسته له دیوانه کهی دهربهاویژریّ .

۱ ـ چوارينهي (۵) بيتي (ي) .

له نوسخهی (شهوکهت یاریان)دا له سهری نوسراوه (رباعی معما بأسـم احـمد) .
مه ته له که لهمیسره عی چواره مدایه له واژهی (چـهمدا) کـه بـه ئـیملای کـؤن (چـمدا)
ئه نوسری که ئه لی : ئه سرین وه چهم ریزا . واته چمدا نوخته کانی لاچو . نوخته کانی داناوه
به فرمیسک . ئه و کاته ئه بینته (حمدا) . که ئه لی: په شیو بی . واته گورانی به سهر داهات ،

گوړانه که شنهوه په که نه لفه کهي ديته پيشهوهو نهبيت به (احمد.)

ئهم مه ته له خوالیخو شبو ماموستا سه ید تاهیری هاشمی له گواری سروه دا لیکی داوه ته وه که به داخه وه ژماره که م له بهرده ستدانیه. ئاخ فەلەك جە دەس كەچ رەفتارىي تۆ داد نە چەپگەردىي و دل ئازارىي تۆ

ههرسات ئهساسهی دهردی مهسازی ههر روّ به رهنگی نهردی مهبازی

من خو تاله شووم خهستهی زام خهتهر زهدهی خهدهنگان هیجرانی دلبهر

دیده پر ئەسرین ، دەروون پر جە تەم كەفتەن نە روى تەوق بەندىخانەي خەم

دل ئالودهی هوون ، تهن بارکێشی دهرد زوان لهنگ و لاڵ ، رهنگ خهزانی زهرد

واته : ئاخ فەلەک لە دەست كردارى چەوتى تۆو داد لە سوړانەوەى چەوت و چەوي**ن**لت كە ئازار بە دڵ ئەگەيەنى_{ق .}

ههر ساتی بنچینهی دهردو نازاری ساز نه که یت و ههر رِوْژی به شیّوه یه ک یاری به ندردی به ختم نه که یت .

من تالع و بهختم خراپهو بیماری زامی خه تهرم ، پینکراوی تسیره کسانی دووریسی

دلبه رم. چاوم پر له فرمیسکه و ده روونم پر له تهمه و که و توومه ته نییو به ندیخانه ی خدمه و ه در د ، زمانم له نگ و لاله و پره نگم وه کو خدمه و ، در د ، زمانم له نگ و لاله و پره نگم وه کو خدزانی زه رد و ایه .

تۆ بەو بىن رەحمى، ئازىزىچ وەى مەيل دلەى كۆس كەفتەى منىچ جە ھوون كەيل

سابا رەحمت بۆ چەواشەي بەدخۆ تويچ چەرخت چون وەسل ئازىز كۆتا بۆ ^(١)

تو به و بن ردحمیه و نازیزیش به ودها مه یلیکه وه ، دله ی کوس که و ته ی منیش پــ پـ له خوین و زوخاود.

ده ی سابار همینکت بین نه ی سه رگه ردانی پر هفتار ناشیرین ، با هه لسو پر انی تؤیش وه کو ماودی به یه ک گهشتنی نازیز کورت بی .

> ئاخ ماری زامدار پێچياگه وێم دروٚزنه کهی ماڵ سوچياگه وێم ^(۲)

پێچياگه = پێچراوه ، پێچ خواردو. وێم = خوٚم. سوچياگه = سووتاوه.

- Y -

ئازيز بني مەيلىت زيندەگيم تاڵ كەرد بنى مۆبەتىت حوكم شاديم بەتاڵ كەرد

۱ - ثهم شیعره له نوسخهی (مهجزوون) وهرگیراوه . شایانی باسه ههموه ثهو شیعرانهی که لهم نوسخهیهم وهرگرتوه له گهل کاک خالید
 وهرگرتوه له گهل کاک خالیدی مهنصوری دا پیّباندا چووینه ته وه گهلی سوودم له ورده سه رنجه کانی کاک خالید
 وهرگرت . سویاسی ثه کهم .

٣ - ثهم به يته له نوسخهى (ميم) ودرگيراوه و لهسهرى نوسراوه (ولهفرد)

هیچ ئیلتیفاتی نهدیم پیّتهوه هیچ نهدیای وهلای کوشتهی ویّتهوه

دوی ئاخم جه داخ بنی موبالاتیت قرچهی دل نهدهرد کهم ئیلتیفاتیت

ئهو سهروهسای چهرخ ههفتهمین ساوا ئید سهداش وه گۆش مهله کان یاوا

> ههرکاتی زانای جه گشت و پهردم تۆماری پاریت نهدل تهی کهردم

واته : ئازیز بن مەیلىي تۆ ژیانى تال كردم ونەبوونى ھەستى خۆشەويستیت فەرمانى شادىي بەتال كردمەوە

هیچ کاتی نه مدی پیته وه له رووی سیوزه وه سه بریکی مین بکه یت و هه رگیز سه رنجیکت نه دا به لای منی کوژراوی ده ستی خوته وه .

دووکه لی ناخم له داخی کهمتهر خهمیت و قرچهی دلم له بهر دهردی روانینت.

ئهو (واته دوکه لی ناخم) سهری گهشته حهوت تهبهقهی ئاسمان وئهمیش (واته قرچهی دلم) دهنگی به گویزی فریشته کان گه یی

ههر کاتیکت زانی له ههموو ئهمانه تیپهریم و تیزماری خیزشهویستیتم لهدلدا پیچایهوه.

> یاها بیناییم ، ئاواته وهستهم جه سهردیی مهیلت گر کهفت وه جهستهم

ئايرم نيا وه كۆى وهفاوه دام وه بنى ئەندىش تەن وه جەفاوه

یه ک جهسته ی خهسته ی عهلیلم مهنده ن پارچه ی ئیستیخوان زهلیلم مهنده ن (۱)

نهوه تا چاوه کهم، ناواته خوازم.. له ساردو سریی مه یلی تو گر بهر بووه گیانم. ناگرم نا به چیای و دفاوه و بی ترس له شم دا به ده ستی جه فاوه، ته نیاله ش و لار یکسی نه خوش و پارچه نیسقانیکی داماوم ماود.

– **۲** –

ئازیز فیراقت دل کهردهن وههوون سهرکهردهن نه چهم ئهسرم چون جه یحوون

> که شتی ی و جو دم ته و فانی که رده ن ته خته ی پاره ی روّح وه عه ده م به رده ن

خول مهدو نه گنج مهوجی فهنادا ئهجهل مهکیشوّم وهی لاووهی لادا

زینده گیم پهی مهرگ هانه تهدارهک ئومیدی حهیات قه تعهن ، وهبی شهک

^{1 -} ثهم شیعره له نوسخه کهی (شههاب) ودرگیراوه .

دەروازەى فەرەح يەكجار مەسدودەن ماتىم وەش دەماخ، ئومىد نابودەن

واته: ئازیز دوورکه و تنه وه ت دلی کردم به خوین و فرمیسک له چاوم وه کو (جه یحوون) هه لچو. که شتی ی بوونمی خسته ناو توفانه وه و پارچه ته خته ی گیانمی به ره و مه رگ برد. له گیژاوی شه پولی تیاچو و ندا خول ئه ده م و ئه جه ل به م لاولادا رام ئه کیشی ژیانم بومردن خوی ئاماده کردووه و به هیچ جوری هیوام به ژیان نه ماوه. ده رگای شادیی به یه کجاری داخراوه و ماتیم ده ماخی به رزدو هیوام له تیاچو و ندایه

هام وهسهرقوللهی خهوف و رِجاوه نمهز رِایلای توم یاخو ئهولاوه

نەسىب بى نەسىب جە بەھرەو شەوقەن خەفەت نەبەزمەن ، شادىي بىي زەوقەن

> لیّم تاقی نیهن ئان جهوره جه کوّن موغهننی دهوام لهرهی کزهی توّن

بهی نالهی حهزین لیّوی بهرهوه چون ئامای خهیال مهحوم کهرهوه

«غهمهن رهفیقم ،غهمهن هام دهمم » غهمهن هام مهجلیس عهزاو ماتهمم »

وام به سهر لوتکهي ترس و هيواوه ، نازانم بهرهو لاي تؤدييم يابهرهو ئــهو لاوه .

به ختم له به هردو شادیی بی به شه ، خه فه ت له خو شیدایه و شادیی زموقی نیه . لیم روون نیه نیه ایم روون نیه نه و جه و رو جه فایه له کویوه یه ، گورانی بین : ته نیا ده رمانی ده رده ده نگی به سوزی تویه به ناله ی حه زینه وه لیوی بجو لینه ، و دک ها تنی خه یال له ناوم به ره . «خه م هاو ری و هاو ده مه ، خه م هاو کوری پر سه و ما ته مینمه » بینسارانی .

غهم زۆرش گێرتەن بەوێش مەنازو ساقى بۆ وەعيشق ئايەى (وامتازوا)

پر که جامه کهت پهیاپهی جهمهی بهل وه جامی مهی دیسان ببون حهی

نهزانای وه حال دلهی پر دهردم ئای چهند سهرسه خت بیم لوایت نهمهردم (۱)

واته : خهم ددسته لاتی په یدا کر دووه و به خویدا ئه نازی ، مه یگیر و هره به عه شقی ئایه تی (وامتازوا) و دوه . ئاماژه یه به ئایه ی (وامتازوا الیوم ایهاالمجرمون) که له پوژی دوایی دا به گوناحکاران ئه و تری : جوی بینه وه . جامه که ت پر بکه په یا په ی له مهی ، به لکو به جامی مهی دیسان زیندوو بیمه وه . نه تزانی به حالی دله ی پر ده ردم ، ئای چه ند سه رسه خت بووم و تؤر و شتیت و من نه مردم .

-4-

ئامان هامسهران دهردم کاری یهن دهرمانی دهردم نادیاری یهن

۱ - ثهم شیعره له ههردوو نوسخهی (خهسردو) و (مهجزوون) ودرگیراود .

دەردم مەزانى يا بواچون پيت وەر نمەزانى ئيزھار كەرو ليت

وەتىرى مەوداى فەلەك پێكىيام وەدەردى دووريى ئازىز دڵ بريام

فهناش کهردهوه دهست وهعهدهمدا فانی زانوی دهرد وهروی ماتهمدا

ئەو جەعەشق بەشق سەرزەدەى دەردان ئىد جەتاش وستەى سەيرى سەرھەردان

زریاو پیکیای دەرد چەنى ئەغیاران منیچ نەجولمەی مەظەننەی ياران (۱)

واته : ئامان هاوسهران دهردم کاری یه ، دهرمانی دهردم نادیاری یه دهردم نهزانی یا خو بلیم پیت ، نه گهر نایزانی دهری ئه خهم بوت . به تیری تیژی فه له ک پینکرام و به دهردی دوورکه و تنهود له ئازیز دلم برا . له ناوی بردو دهستی له تیاچوون گیربوو ، له ناو بهر ئه ژنوی دهردی دا به رووی ما ته م دا . نه و له عهشقدا به ری و شوینی ئه وانه دا چوو که دهردسه ری لی داون و ئه میشی به ست به تاشه به ردی سه رهه رده کانه وه . ناوی زیاو له گه ل بیگانه دا ده رد پیکای ، منیش له ده سته جه معی جیگای گومانی یاران دا ما مه وه

۱ – ثهم شیعره له نوسخهی (دوّلاوی) ودرگیراوه .

ئاینهی زهور سیفاتی غهیبی مهکانی تلوع سیری (لاریب)ی

بورهانی قاطع ئیسباتی ههستیی دارویی دهماغ خودبینی و مهستیی

وهی دیمهی حوسن ، وهی نماناوه تۆری دل دیسان ئایر ساناوه

یهند بلّیسهی شهوق لیّم کهردهن ئه ثهر جهلولهی پیشهم گر مهیوّ وهبهر

تەمامى ئەعزام نەرووى پەردەى پۆس مەشغوڭەن وەزىكر ئىسباتى يا دۆس

واته : ناوینهی نیشانده ری سیفاتی غه یبی و شوینی ده رکه و تنی نهینی (بینگومانی) به لگهی براوه ی سه لماندنی هه ستی وه ده رمانی لوتی خو په سه ندی و مه ستی ی به و پوخساره جوانه و ، به و شیوه خونواند نه وه که خوی نواند دیسانه وه توری دل ناگری گرته وه . نه وه نند بلیسه ی شه وق کاری تی کردم ، له لوله ی نیسقانم داگر دیته ده ره وه . هم موو نه ندامه کانی له شم له سه ر په رده ی پیست ، سه رگه رمن به یادی سسه لماندنی دوسته و ه .

غەير جە جاھىلى ھىچ نيەن باقى وادەي دەورەتەن ھانا ھەي ساقى

مهستم کهر وه جام باده کهی سهرشار تا کهس نهزان و منهنان یا یار (۱)

بینجگه له نهزانی هیچ نامینیتهوه ، که واته هانام به تو نهی مهیگیر وه ختی نهوه یه دهوری بدهی به پیاله ی پر له شهرابه کهت مهستم که ، تاکهس نهزانی نهم بهدهنه منم یا یاره .

- 9 -

ئهو دانه بابام جهرهوزهی بهههشت به فتوای ئیبلیس چهشتی یا نه چهشت

مه حروم بی نه راز حوورانی به هه شت به ته قازای نه فس هه وادان نه ده شت

چون من سەرتا پام ئالوودەى غەمەن ئىمسال ئەودانە جەلامان كەمەن (٢)

واته : ئه و دهنکه ی که با وام واته (ئادهم) له باخی به هه شندا به فتوای شه یتان خواردی یا نه یخوارد . بو و به مایه ی ئه و دی که بی به ش بو و له رازی حوّریه کانی به هه شت و به

۱ – ثهم شیعره له نوسخهی (مهجزوون) ودرگیراوه .

۲ – تهم شیعره له نوسخهی (دولاوی) وهرگیراوه ،

خواستى نەفس دەريان كردە دەرەوە . چونكە مىن سىەرتاپام لە خىمەموە پىيچراوە ، ئىمسال ئەو دانەيە لە لامان كەمە .

- V -

ئهی هو چهن سهر چهنگ چهرخی چهپ وهردم چهرخ چهن چهرخیا من مام نه مهردم

> یه گهردون مودام گهردهلولشهن دلداران ، دلان ، های چهند تولشهن

ئالهم بهرکهنار ، وێم به حاڵی وێم ئای چهن گیان سهخت بیم چهن چهرخش دا پێم

> ئەوەل بارخانەى بەدبەختىش ئاوەرد ھەرويم مەزانو چۆن بار بەندىيش كەرد

مهجراو مهحفهرش کهیل نه شادیی پر وهباری ئیبلیس پهردهی حهیا در

واته : ئهی هوو .. چهند چه پۆکی دهستی چهرخی چه پگهردم خوارد و چهرخ چهند سورایه وه من ههر مامه وه و نهمردم . ئهمه گهردوونه ههمیشه گهرده لولیه تی ، دلداره کان، دله کان چاو تان لئی یه چهند دریژه ئه کیشن . ههموو کهس به ولاوه ته نیا خوّم نه بن که وام له بیری حالی خوّ مدا ، ئای چهند گیان سه خت بووم ، چهند ده ورو خولی پسیدام .

یه که مین کاری ئهوه بوو که بارخانهی به وبه ختی هیّنا ، که ئهوهش هه رخوّم ئـهزانــم چوّن باربه ندیی کردوه . جوّ گه له و چالّی پریه تی له شادی و بهباری شهیتان دا په رده ی ناموسی دری .

ئاوەرد پارچەى بەد پۆشا نەوەرم رووسيا، رەنگ زەرد سەرتاكەمەرم

نزول کیّشا دەست بەختم ئەو راى بەد پاى ئەدەب نەئەرگ عادەت كەردم رەد

> ریزه کهرد شیشهی بهزمی بیساتم زرنگییا زهنگ نهردی نههاتم

پارهپاره کهرد مهنیام وهمهینهت بادا له تهرهی مهینهت وه بهینهت

ئهی سهرتا ئهو سهرخول ئاوهردهوه ههودای ههم و غهم مهحکهم کهردهوه

پارچه و قوماشی بهدیی هیناو به بالای بریم ، سهرهه تاکو که مهرم به روو و هشی و ره نگ زهردیی ماوه ته و دهستی به ختم بو سهره ری ی خرا په کاریی شور بویه و و پی که ده بم له کوشکی عاده ت ره ت کرد . شوشه ی به زمی شادیی شکاندم و زیره ی نه ددی نه ها تم زرنگایه و ه.

لهت له تى كردو به مه ينه تهوه مامهوه ، تهشى مه ينه تى به په يمان بادايــهوه . ئــهم

سه رتا ئه وسه رخولی خواردو هه و دای خهم و خه فه تی توند کرده وه. ئیسه نه عه یشه ن ، نه سرور ، نه راز نه دائیره ی ده ف ، نه چلچه نگ ، نه ساز

> یه کسه ر پهرده ی چه رخ چی ئه هلی کاره ن مالاو به رد هه رعه کس تا پوم دیاره ن

بازههم کلافهم چون بهدلهی دهرویش ههرچهرخم مهدو چهنی چهرخ ویش

ههی چهرخ وهبهدیی ویّت گرفتار بی ههرچهرخ بدهری ههرتا دیار بی

شەرط بو چون چەنى (يوسف) بەدكارىي تو ئەو چەپ گەردىي ، من ئەو بى عاريى (١)

ئیسته نه ژیانم هدیدو نه شادی و نه راز ، نه دایره ی ده ف ، نه چلچه نگ ، نه ساز یه کسه ره پهرده ی چه رخی هه رچی ئه هلی کاره ، دایمالی و بردی و به ته نیا هه رشیوه ی تا پوم دیاره . دیسان کلافه م وه کو جله شره ی ده رویشی لی هات و له گه ل هه لسو رانی خویدا هه ره هه لم ئه سورینینی . ئه ی چه رخ به خرایه ی خوت گرفتار بی و تاماوی هه رسوور بخوی . مه رج بی چونکه له گه ل یوسفدا خرایه کاری ، ئیتر تو هه ربه ریگه ی خوت و منیش ریگه ی بی عاری بگرمه به ر

دياره بۆ (يوسف) ناوێ و تراوه که به داخهوه نهمانزاني کێ يه .

^{1 -} ثهم شیعره نوسخهی (باینچو) وهرگیراوه

ئیمشه و دیارهن دهردم کاری یهن هوناو جه زامم چون سهیل جاری یهن

ئاوازهی مهینهت نه دهروون سهدتهرز چون چلچهنگه وهچهنگ خهمان بیهن بهرز

بنی هو شی که هو ش ، که م فامی که فام فامی که فام وه هام وه هام ده و شده و شد

واته : دیاره ئیمشه و دهردم کاری یه و خویناو له زامم وه کو لافاو ئهچنی . ئاوازهی مهینه ت به سه د شیّوه له ناخ دا هه لئه سن و وه کو چلچه نگ به چنگی خهمان ده نگی به رز ئه بیّته وه . بی هوش بوون له هوش و بی فامی له فام و عه قل ، به هه زار مه قام جه فام ئه دات .

- 9 -

ئیمشهو وه کهردهش دل بنی پهردهبی مهفهوم جه نالهش ئهی دوو فهردهبی

« ئەى خامى بى مەغز ، ھەرپۆسەكەويىم كۆسى بەد نامىي كۆس كۆسەكە ويم

^{1 -} ثهم شیعره له نوسخهی (باینچو) وهرگیراوه .

جه جهردهی ههوهس نه رهسته که ویم نه ههردهی عهبه س دهست بهسته که ویم»

هانام ههروه تۆن ساقى جه مين جام ئەحيا كەروەناز، جەمەى، مەردەى خام

چهنی خهفنای چهم بدهر و دهستش وهی وهی وه نهو مهی یه کسهر کهرمهستش

شیّوهی دانهی خال نه توّی جامی مهی نه شنهی مهزهی توّم بدوّش پهیاپهی

> مهست بوون تا مهحشهر وهی ئارهزووی یار جه نهفخهی هاوار دلان بو بیدار

بهل خامی و عهبهث ، بهدنامی و ههوهس ههنی نه ئالهم نهزرناش جهرهس (۱)

تا روزی مهحشهر بهو ئارەزوی يارەوه مهست بم و له دهنگی شه يپوری هاوار، دله كان به خهبهربينهوه. بهلكو كالفامي و بيهوده يي و ناوبانگ خراپي و ههواو ههوهس .. ئيتر له دنيادا زهنگيان نهزرنگينهوه.

- 10 -

با (قُلتُ) نەوى لەكەلامتا نەك نەدامەتىي بىي وەشانتا

سهد سال بیوری و کلکی ههلپاچی له دهست ساحیّو مال ههرگیز دهرناچی ^(۲)

- 11 -

به هه شتی باقی دیه ن دلبه ره ن جه قیسمه ت خانه ی نه من نه و ده ره ن

۱ - ئەم شىعرە لە نوسخەى (مەلا غەلى) وەرگىراوە .

ساکه وهی دینهن بهههشتی باقی ئیسه من بیّدین ، دووره جیّم تاقی (۱)

• 1 - واته : با (قلت ، واته ئەليم) نەبى لە قسەكردنتا ، نەوەكو پەشىمانى بى بەسەرتا. سەدساڭ بىبرى وكلكى ھەڭپاچى ، لە دەست خاوەن ماڭ ھەرگىز دەرناچى

۱۱ـ واته : به هه شتی که هه ربمینینته و هو هه بینت بینینی دلّبه ره ، نه وه ش له به ختی من دووره ، جاکه به و (دین) ه یه یابه و بینینه یه به هه شتی باقی ، نیّسته من بی دینم و نه وه دووره لیّمه وه .

-11-

بلْیّسهی ئاهیر نهدهروون خیّزان نالّهم الفراق یهعقوبی بیّزان

تهمی خهم یانهی دل خاپوور کهردهن رای ئامای لای تۆ جهیادم بهردهن

> مه گیْلُون نه گیْج به حری ما تهم دا ههر خهمهن مه یو وهبانی خهم دا

خهم زورش گیرتهن بهویش مهنازو ساقی بو بهعیشق ئایهی (وامتازوا)

۱ -- ئەم شىعرە لە نوسخەي(باينچو)وەرگېراوە.

صولَحی دەون وەبەين ھەستى وفەنادا وەس خەيال بەرووم وەي لاو وەولادا(١)

واته: بلیسه ی ناگری له ده روونم هه لساو ناله م ناله نالی یه عقوبی بو یوسف بیزان. ته می خدم مالی دلی خاپوور کردوه و پیگهی هاتن بولای توی له بسیر بردومه ته وه له گیژاوی ده ریای ما ته م دا نه گه رینم و هه رخه مه دیت به سه رخه مدا. خدم ده سته لاتی په یدا کردووه و به خویدائه نازی مه یگی پر وه ره به عه شقی نایه تی (وامتازوا) وه وه . ناشتی یه ک له نیوان بوون و تیا چوون دا در وست بکه ، با به س خدیالم به رم به م لاولادا.

- 14-

تاقی خانهقای دلْ پر وهلوهلهن تاسی کهللهی سهر پر نهههلههلهن

فيكرم نەتەھزىب نەفسو ئىسباتەن خەيالم مەشغول شەرحى سىفاتەن

عەكس تەجەللاي مەشىعەلى رووى دۆس شەوق مەدۆ چون شەم نەفانۇس پۆس

تۆرى تەن شۆلەي جەزبەي حەقىقەت وەگەردى سورمەي دىدەي مەعرىفەت

۱ – ثهم شیعره لهنوسخهی (مهجزوون) ودرگیراوه

تاخاس عەقىدەى ئەحواڭ نەكۆل بۆ نەواقورسى نوور ئىخلاسم كۆڭ بۆ

واته: تاقی خانه قای دل پر له هاوارو واوه یلایه و تاسی که لله ی سه ریش پرله های و هوه. بیرم له پاک کردنه وهی نه فس و سه لماندنی بوونی خودایه و خه یالم سه رگه رمی لایکدانه وه ی سیفاته کانیه تی. و ینه ی پر شنگدانی قه ندیلی سیمای یار، وه کو موم تیشک نه داله چرای پیست. به گه ردو توزی کلی چاوی مه عریفه ت، توپری به ده ن تیشکی جه زمه ی حه قیقه تی وه خوگر تووه. بوئه وه ی چاک باوه پی نه حوال به شانی هه لبگری، نه کو توپی روناکایی دلستوزیم که ل و کوم بینی.

روینی رای راس وهرمهده جهدهس مهبر وهباعیس توغیانی ههوهس

یهک رهنگی مایهی رستگارییهن ساقی وه جامی دهردم کارییهن

دەمىٰ قبوڭ كەر زەعىفى تالەم بەل دەمىٰ كەم بۆ نالەم جە ئالەم …

رؤشتن به پیگای راست دا (مه به ست ریگای خوایه) به رمه ده له ده ست ، چونکه ئه بینته هوی سه رلیشیوان وزال بوونی هه واو ئاره زوو به سه رنه نه نسردا . یه ک ره نگیی دو اته ته نیاخوا په رستی) مایه ی رزگاری یه ، مه یگیر به پیاله یه که وه و ه ره ده ردم کاری یه . ده می ده نگی کزی ناله م قبول که ، به لکوماوه یه ک ناله م له م دنیا یه که م بینت .

۱ - تهم شیعرهلهنوسخهی (مهحزوون) وهرگیراوه

تۆى دەروون وەنىش زامانى خەتەر كەيلەن جەھوناو مەوجش وست نەسەر

> هاژه وست وهسهرگشت كۆنەزامان كوليانۇ جەنۇ سەركەرد نەدامان

کزیان و چزیان قرچهشدانه جهرگ قه لوه زهی زو خاو ره نگین که ردش به رگ

> وهشتهرهن ئازیز مهرگ جهی ژیانه ههرساتی سهدرهنگ مهگری بههانه

جۆى زوخ جارىيەن شەو جەزامانم تەرەن وەئەسرىن رۆوان دامانم

ئازیز ساوهسهن ئاخر نهفهسهن چکهی زوخی جهرگ، ههرسی چهم وهسهن (۱)

واته : ناخی دەروون بەچزی زامانی خەتەر ، پر بوود لەخوي_ديناوو شەپۆلی بەست . ھاژەی كردبەسەر تەواوی كۆنەزامەكانداو سەر لەنوى كولانەوە ولەداوين رژا . كـزەو

۱ - ئەم شىعرەلەنوسخەي (دۆلاوى) وەرگىراۋەو لەكتىبى مىيھرەجانى مەولەوى لى ۱۱۸ -۱۱۹ بلاوكراۋەتەۋە .

چزه ی لی هه لساو قرچه ی دا له جگه روقه لبه زه ی زوخاو به رکی به رمی په نگاو په نگ کرد. ئازیزه که م، مه رگ له م ژیانه خوشتره ، که هه ر ساته ی سه د جوربه هانه نه گری . شه وانه جوگه له ی زوخاوله زامانم خوره ی دی و پووژانه ش به فرمیسک داوینم ته په مسائازیزئیتر به سیه تی چونکه من دواهه ناسه م پسی ماوه ، چکه ی زوخاوی جگه روفرمیسک رشتنی چاوبه سه ، به به رمه وه نه ماوه .

- 10 -

تەسكىنى دلەى پر جە خارەكەم دەرمانى زامان بى قەرارەكەم

نامه کهت کیاست وهلای من یاوا پهیاپهی نه رِووی دوو دیدهم ساوا

دەروونت وەكول جۆش ئاوەردەبى كزەى دوورىي ويىت ئىزھار كەردەبى

دیوناتهوه دهرد کوورهی دهروونم کولناتهوه زام دلّهی پر هوونم

نمازی ساتنی راحهت بوون پهی ویم دهک بنی به لا بای چیش مهکهری پیم من خوّ کهم زوخاو هیجرانم وهردهن ئهمجار کزهی تویچ تهمامم کهردهن (۱)

واته: ئارام بهخشی دله پر له ئازاره کهم و دهرمانی زامانی نه سره و تهم نامه که ت ناردو به ده ستم گه یی ، په یا پهی ساویم به ههر دوو چاوم دا ده روونت به کوڵ تاوی سه ندووه و کزهی دوورکه و تنه وهی خوّت نیشان داوه ده ردی ناخی ده روونمت تیک داو زامی دلّه پر له خوینه که ت کولاندمه وه نایه لی ساتی بو خوّم ئارام بم ، نه ی بی ده رد و به لا یی چیم پی نه که ی . من له خوّم داکه م زوخاوی دوورکه و تنه وه م خوارد و ته وه ، ئیسته کره ی دوورکه و تنه وه ی تویشی ها ته سه روگیانم ئه چنی .

-18-

تەڭكەى جەمىن قاڭ بۆتەى عەشق پەي ستادەگى ئەسىرى سەرمەشق

کهردهن وهمهفرهق بوقی سهفرای دهرد خهریداره کهم مهیلش کهردهن سهرد

سەر تەركىبەكەي مەجراي مىھرو مەيل سەوادش لادۆ شەو نەجەستەي كەيل

۱ – ئهم شیعره له نوسخهی (شههاب) . (مهلا حهیدهر) . (خهسرهو) ، (میراث) وهرگیراوه . کاک محهمهد عهلی قهرهداغیش له بهرگی (۶)ی گوقاری کوریزانیاری دا بلاوی کردوّتهوه .

تا ئەشرەفىي رەنگ سككەي زەربى جەور چەنى مروارىد سەدەف كاسەي سەور

وەخت عەرزى حوسن ئازىزى دڵرێش لێم قبوڵ كەرۆ جەباتى پێشكێش

واته: ئالتونی روخساری قال بووی بزته ی خوشه و یستی، بو راوه ستان و ئیستیقامه تی منی دیلی سه رمه شق شه یپووری زور داوی دور دی کرد به دووکه رته وه ، به و بونه وه کریاره کهم مهیل و ئاره زووی سارد کردوه داه وه که هم دوو جوگه له ی خوشه و یستی و مهیل پیکه وه تیکه آل ئه کات ، شه و تارمایی خوی لابدات له سه رلاشه ی که یلم تاکو (ئه شردفی) ره نگ که سکه یه که جهور و جهفا لی ی داوه ، له گه آل دانه ی مرواری نیو سه ده فی ئارام و توقره دا کاتی نیشاندانی سیمای جوانی ئازیزه دل برینداره که م ، له باتی پیشکه شی و دیاری لیم قبول بکات

مەعلومەن زەرى نارەواى شار بۆ تاقبول تەبع ئەھلى بازار بۆ

کهس جه خاس و عام نمه گنوش نهوهند جه ههردیاری مهیو وهریشخهند

به ڵ جهو كهمينهم جهزاڵ يوسف پهى قه ڵبىى مايهم كێشێ ته ئهسوف

وهس نیهن نه جهمع بهزمه کهی یاران ماچان ئیدیچ بوون جه خهریداران (۱)

واته : دیاره پارهوزیریک که له شاردا برهوی نهبی و به دلّی ته هلی بازار نهبی . هیچ که سی لای خوّی گلی ناداته وه و له ههر لایه که وه دین و پی ی پی شه که هن . به لکو ههرچون هه یه به و شته که مهم که له مایهی پیره ژنه که ته چی بو کوشتنی یوسف داخی هه لبکیشی ، واته ههرچه نده که میشه به لام ههر قبوللی بکات . به س نیه له کوّری به زمی یاران دا ته لیّن نه میش بو و به کریار

- 11 -

جه قههقهههی روعد مینای ههوری تار نهمابهین بهزم روّح ئهفزای وههار

فەلەک لەب رېزەن پيالەش جەمەى خەم كەردەن قامەت ، مەواچۆ ھادەى

نەرگس سەرنەجام لا لە نيانش مەسەن وەمەي عەكس خەمزەينيانش

وهنهوشه ئهوخال پیشانیش دیهن سهرنهیهخهی فیکر ههم شانیش شیهن

۱ - ئەم شىعرەلە نوسخەي (مەحزوون) وەرگىراوە.

مه شاتهی قو دره ت جه هو ونی عاشیق سو و راو دا و هرووی چو و زه ی شهقایق

سۆسەن سەد زوان ئاواش سەد تەرزەن نەواى (ھەى شادىمى ھەى شادى)يش بەرزەن

واتمه : له تریقه ی چهخماخه ی شوشه ی ههوری پوش ، له نیزان به زمی بروینی به هاردا. فه له ک پیاله که ی پره له مه ی و بالای چه ماند و ته و به لین : هانی : نیزگس سه ری ناوه ته ناو پیاله ی گولاله و به مه یی وینه ی خه مزه ی نهینی ئه و ، سه رمه سته . وه نه و خالی ناو چاوه ی دیوه ، سه ری چووه به به رو کی بیری هاوشانه که یدا. شانه ی ده ستی قود ره ت له خویینی عاشق دا ، سووراوی دا به پووی چووزه ره ی گوله شه قایق دا. سوسه ن به سه د زمانه وه به سه د شینوه نه چریکینی و ناوازه ی (هه ی شادی هه ی شادی) به رز نه کاته وه .

سونبوڵ به وینهی دهس زهدهی تلفهن تاتا جه ههمتا ههمتایی کلفهن

سەمەن غەنى نەقد شىيوەى ئەو روو پۇش جەو پەى جورعەى نۆش ، نەسىم پەى سەرخۇش

به ُلام دُل جه ئيش خهم ههر مهدو چُل ديدهش سيواي خهم کهي وينو نهوگوڵ؟

نهرگس ئهوبیمار پهردهی دل ریشهن چهنی دهردی عیشق دایم خدیشهن

غوسسهی دووریی خال ئهو گۆنای گول بیز خهم کهردهن گهردهن وهنهوشهی پهل دیز

> شهقایق نه هوون بهرگش کیشاوه چون دل وهنیشی موژهش ئیشاوه

واته: سونبول و ه کو نه وه ی مندال ده ستی پن ی گه شتبی ، په په کانی تال تال له یه ک جیابو و نه ته وه و ها و تای شانی بو و ن . یا سه مه ن و ه کو نه و پر و و پر شه ده و له مه نده و دراوی هه یه . به و پیکه ی که نوشی کر دو و ه شه مال بوی مه ست بو و ه . به لام دل له ده ست نازاری خه مه مه چل نه دا و چاوی بیجگه له خه م که ی گولی تازه پشکو تو نه بینی ؟ نیرگس بیماره و په رده ی دلی ژان نه کات ، له گه ل ده ردی عه شقد ا بو ته ها و سه ر و ها و پری خالی نه و گونا له گول جوانتره ، ملی وه نه و شه ی په په موری که چکر دو و ه . شه قایق به رگی له خوین هه لکیشاوه ، چونکه دلی به چزی بر ژانگی نشاوه .

جهم جهم سۆسهنان جهلانساران نه مهسئهلهى خهم گفتوگۆ داران

تهوق تهوق سونبولان نهجامی راخان پهخش و پهشیوهن ، پهخشهن پهی داخان

جەوق جەوقسەمەنان تەن سپى بىن گەرد عوريان وينەى قەيس مەگىلان نەھەرد مو تریب و همیزراب ریشه ش پهی کهرده ن نهی و هنه و این مایه ش و هی کهرده ن

> جه ئاوازی بهرز بهختی بهد تالهش وهی حوزورهوه شهرارهی نالهش

گەردوونبەزمى خەم كەردەن پەرىش ساز يەرەقس، يە ئاواز، يە نەيچى، يەساز

واته : کومه ل کومه ل سوسه نه کان له لاپالی نزاره کاندا قسه یان له سهر مهسه له ی خهم هه یه . تیپ تیپ سونبوله کان له نیو جامی خهمه کاندا به چیا کاندا بلاو بوونه ته وه . ده سته ده سته ده سته یاسه مه نه په په په په کان ، پووت بوونه ته وه و وه کسو مه جنوون له هه ددا ئه گه پرین . گورانی بیژ به ژه ندنی تار پیشه ی له بن هینناوه و نه ی به ناوازه یه ک ما یه ی له ناو بر دووه به ناوازی به رزی به ختی نه حسی ، به و شیوه بلیسه ی ناله ی به رز نه بیته وه . گه ردوون به زمی خهمی بو ساز کر دووه ، نه مه هه لپه پرکی ، نه مه ناواز ، نه مه نه یچی و نه مه ساز .

شیشه و قههقه هه و شیشه ی خهم په یکه ر ساقی به سازی ریشه ی خهم په ی که ر

> بهزمی خهم سازاش بدهر وههمدا مهیلی بیناییش باوهر وهچهمدا

بهڵ دڵهی لێڵاو ، چهم چڵ کهردهی خهم گوڵ وهگوڵی وێۺ بوینێ وهچهم ‹‹›

واته : شوشهو قولْپه قولْپ و شوشهی لاردوه بوو ، مهیگیّر به سازیک ریشهی خهم دهربیّنه. ئهو بهزمهی که خهمدایناوه تیّکی ده به سهریه کدا، مهیلی دیتنی بیّنه به چاودا. بهلکو دلّی پر له خهم و چاوی ژان گرتوی خهم گوڵبه گوڵی خوّی ببینی .

- 11 -

جهمین ره شک جام جهم نومای جهمشید رهوش سه نجه کهی قورس ماه و خورشید

جهو ساوه خهدهنگ موژهت دل کاوان کوورهی فیراقت کوی سهبرم تاوان

زايفم كەرۆ جە ھەوا بەردەن دىدەم ماچى حەب بىد ئەنجىر وەردەن

یاروهرم نامان نه کهمهر یهک جهم جه تاوی رادار سولتانه کهی غهم

نەتەقويمى چەرخ شەوان تا سەحەر پەي زايچەي وەسلەمەشمارو ئەختەر

۱ - تُهم شیعره له نوسخهی (مهلا عهلی) وهرگیراوه .

واته: پروخسار به خیلی به ربه ناوینه ی دنیا نیشانده ری جه مشید، پره فتار پیوه که ی تسویی مسانگ و خسور . له وسساوه تیری بسرژانگت دلسی لهت لهت کردووه ، کووره ی دوورکه و تنه وه تنوی نارامی سو تاندووم . به چه شنی لاوازم نه کات که هه وا به ناسانی نه مبات و چاوم نه لی دانه ی بید نه نجیر واته که رچه کی تی که و تووه . یار نه هات بولام که پیکه وه جه مبین ، نه ویش له ترسی پراداری سولتانه که ی خهم . له پوژژمیزی چه رخ دا شه وان تا به یانی بو ناو ده فته ری چاره نوسی به یه ک گه شتن نه سیتیره نه ژمیزم .

جه هیچ بورجیدا نیهن رای نه جات غه یر جه نیشانهی فهناو ههم مهمات

جه خهوفی هیجران مهلهرزون چون وی ههرکاتیت زانا ئهجهل پهیدا وی

جلوست نەتەخت ئەقلىمى دەروەن گيان وە ئەسىر بەرد پەى ئەسلى وەطەن

با ههم هالیی بن گوشهی مزگی و ده یر هانا موغهننی یادت بن به خه یر

جه کون چریکهی سهدای رهنگ روح ؟ سهماعش پیمان مهدو سهدفتوح

واته : له هیچ بورجیکدا ریگای رزگار بوون دهرناکهوی، تـهنیا ئـهوهی دیــاربی

نیشانه ی مردن و لهناو چوونه له ترسی دوورکه و تنه وه و لیک بران وه کو داری بسی هه ننه له درزم و کاتیکت زانی که مه رگ یه خه ی گرتم . دانیشتنت له سه ر ته ختی هه ریمی مه به ستم ، گیانی به دیلی برد بو نیشتمانی راسته قینه با دیسان گوشه ی مرگه و تو قه له نده رخانه خالی بیت ، هانام به تویه گورانی بیژ یادت به خیر بی ـ تی چریکینه ـ له کوی یه ناواز و چریکه ی ده نگی ره نگریژی روّح ، که بیستنی سه دان سه رکه و تنمان پی نه به خشی .

بۆ لابەر وەسواس شەحنەكەى حەواس وەكزەى گيان سووز مەقامەكەى راس

بەلكم عەكس نوور ذاتى بى سىفات خەدەنگىھەنىم بكەرۇ خەلات

بی نامه و عهمه ل نه شون و همه حشه ر پیم بی نیشانه ی بی ره حمی ی دلبه ر (۱)

١ - فخرالعلما لهم مانايهدا وتويه:

بی زامی خددهنگ موژهی مههروان نهنگهن وهسارای قیامهت لوان

بیزامیماران سهرنهسای گهردهن نهنگهن وهسارای مهحشهر ویهردهن

بی زامی خددهنگ موژهی دل پهکهر نهنگهن وهسارای قیامهت گوزهر

(۱) شیعره کهی مهولهوی له نوسخهی (مه حزوون) و تهوی فخرالعلما له نوسخهی (کاکسه پید باقر هاشمی) وهرگیراوه .

واته : وهره دله راوکهی پاسهوانه کهی حهواس لابهو دهست بکه به وتنی مهقامی راس که کزه ی گیان نه سو تیننی . به لکو و بینه ی پر شنگی خوا تیر یکم خه لات بکات . تا ئیتر به بی نامه و بی کردار نه چم بومه یدانی حه شرو نیشانه ی بی ره حمی دلبه رم بی بی .

-19-

چون بەندە بەو بەند ئىخلاسى بەندەن ھەرپاسە بەندەن تاحەيات مەندەن

> تەمامى مەتلەب ئەشعارم وانان خاسى وخراپى يارۆيچم زانان

عەفىفەن بى عەيب، خالىيەن جەشەين ئۆجاغزادەى خاس، نەجىب تەرەفەين

ئادابش زەرىف ، خولقش چون حوورەن بالاميانە (خيرالامور)ەن

> بلّی واتهی من پوچ وعهبهسهن گردین دروبو سهییدیش وهسهن

والحاسل واتهم بني درق ، راسهن يارق پهي يارق پهي ياريي خاسهن (۱)

۱ - ئەم شىعرە وەلامە بۆ مەلا عىساى جوانزۆيى كە ئەو دەمە مەولەوى لە سەرەتاى فەقئىيەتىدا لە سەر دەستى ئەودا خويندويە . مەلا عىسا بەم شىعرەى خوارەوە داوا لە مەولەوى ئەكات كە تاقىبى كچنكى بۆ بكات ، بە مەبەستى ئەوەى ئەگەر شايان بنت بىخوازنت . شىعرەكە ؛ رۆلە بزانە رۆلە بزانە

ههم جه خویشانت ، ههم جه بنگانه پرسه بزانه ئهو جه مهکانه

خاسیش ، خراپیش ، ئەتوارش ، کالاش پەستىيى قامەتش ، بلندىي بالاش

> ئەحوالش پەرىم تەحقىق بكيانە مەكەرە درۆ، ماوەر ويانە

خاس جه لات خاس بو ، خراپ خراب بو تا واتهت مهقبول اولوالالباب بو

> با کەس نەزانۇ بە گفت و گۆمان نەشۇ بە عەبەس گشت ئابرومان

ھەر كەس عاقلەن ئىشارەش وەسەن چەنى جاھىلان واتەي عەبەسەن

> ئه گهر عاقلی ئایهت ببینه الطیبات للطیبین .

واته : چونکه بهنده بهندم به بهنی دلسوزییه وه مهر به و شیوه ش تهمینمه وه تا ژیانم ماوه . ههمو و مهبهستی شیعره کانم خوینده وه و هه والی چاکی و خراپی یارویشم زانی . پاک داوین ویی خهوشه ، هیچ نهنگی نیه ، وه جاخزاده ی تایبه تیه و له ههردو و سهره وه واته له سهری دایک و ههم باوکه وه نه جیبه . هه لس وکه و تی جوانه و پهوشتی وه کو حوری وایه ، بالای مام ناوه ندی یه . بلی قسه ی من پووچ و بیهوده یه ، نه گهر ههمووی درویی نهوه ی به سه یه هام دروی تیا نیه و پاسته ، یارو بو یارو بو یاری پی کردن باشه .

- Y . -

حوققهی خهزینهی تهجهللای زاتی مهکتوبی تهفسیر شهئنی و سیفاتی

مەوج مەدۆ زھور نورى حەق تىدا ھەر وەك موشەممەع مەويەرۆ پىدا

ههر عوزویم عوزوی ئیسباتی فیکرین ههر عوزویم نه عهین رابیتهی زیکرین

تهمامی به ده ن ، مه غزو ره گ و پوس مه شغو له ن به زیکر ئیسباتی یا دوس

وجودم یه کسهر خالیی جه غهیرهن تهنیا عه کسی یار تیدا نهسهیرهن

واته: قوتوی گهنجینهی پرشنگدانه وهی خواو نوسراوی لیکدانه وهی شه ئن و صیفات. ده رکه و تنی نووری خودا تیدا شه پول نه دات و هه دروه کو شتیکی مؤماوی پهیدا ئه پروات. هه رئه ندامیکی له شم سه رگه رمی بیر کردنه وه یه و له گه ل نه وه شدا هه ریه که یان له کوری یادی خوادان. هه موو له شم، مؤخ و په گ و پیستم سه رگه رمی یادی خودان و بوونی خوا نه سه لمینن. هیچ شتیک له بوونی مندا نه ماوه ته نیا نیگاری یار نه بیت.

ههستیی و نیستی به بنی تهوفیرهن نهیچی ههر تهرزی یا ها دلگیرهن

لیّدهر با جهم بۆ پەشىيويى ھۆشم نالەي حەزىنت بەيۆ نە گۆشم

تەئىسىرش چون مۆم تاونۆمەوە (١) وە ئەسلى مەتلەب ياونۆمەوه (١)

واته : بوون و نهبوون له لام وه كو يه ك وايه ، كه واته شمشال ژهن به زمينكى دلگيرمان بۆ بلنى ، شمشال ليده با هؤشى په شيوم پريك بيته وه و نالهى حه زينت بــه گــوى بــبيسم . ئه وه نده كارم لى بكا وه كو مؤم بم تو ينيته وه و بم خاته سه ر مه به سته سه ره كيه كه م .

۱ - ثهم شیعره له نوسخهی (مهجزوون) وهرگیراوه .

خالوی تهسکین به خش دلهی پر دهردم نهسیمی ملهی مانییای سهردم

یه کرو تاوی ههرس دیدهم سولْش بی بادی ههناسهم گهردهلوولش بی

پیران بهر وهحال سیّرهی مندالْی نه تیجهی کلّپهی خالوّی زوخالی

ئەورۆ نامەى ئىش ، شەوان نەسرەڧتىم يەكسەر وانامۆ وەرەھن كەڧتىم

پهی چێش دهروونت وهجوٚش ئاما بی جهنامهی وهڵین پێسهت فامابی ؟

> گۆيا وەتاقى تۆم بىي مەيل وانان ياخۇ تۆم وەدل وەدل سەرد زانان

واته : خالوی نارام به خشی دلهی پر له دهردو نازارم ، شهمالی ملهی کنوی مانهوهی ساردو سریم . روژی تاوه بارانی فرمیسکی چاوم سویر بوو ، بسای همه ناسهم بسوو بمه گهرده لوول . پیرانی نه برده وه بود ده وره ی منالی ، نه نجامی کلیه ی شاگری دهروونی

خالزی خهلوزینم. نهمرز نامهی ئیش گهیییه دهستم و شهو خهوی لی حهرام کردم، یه کسه رخوینندمهوه و گیانی خوم خسته گرهوه وه. بوچی ده روونت ها تو ته کول، نایا له نامه ی پیشو که نار دبومه خزمه تتان وه ها تیگه شتی ؟ گوایه به راستی من توم به بی مهیل داناوه، یا به دله وه توم به دل سارد زانیوه.

ههی رو مهر ئاگات جه دوستی نیهن ؟ رهویهی یارانت نه خاتر شیهن

چون یاری کوورهی دهروون جوّش دهروّ یادی یاری ویّش وهدلّ باوهروٚ

> ئارەزوومەند بۆ پەى دىنزەى رازش تەژنەبۇ پەى راز دۆستى نەوازش

ناعیلاج مەشینر ویش بیدهنگ نازنر بی تەقریب یەک چیو بەھانە سازنر

یا مەواچۆ (گیان)، یا ماچۆ (زووخاو) چی بکەرۆ دۆس بەیۆ وەجەواو ؟

> من فامم یه کسهر نه دهس وهردابی شهوقی بی سامان تۆ لیم سهردابی

واته : هدی رؤ مه گهر ناگات له دؤستایه تیمان نیه ؟ شیوه ی دؤستایه تی یارانت له بیر چؤتهوه یاری که کووره ی ددروونی تاو بدات و یادی هاوری ی خوی به دل بکاتهوه. وه هدرودها ئاردزوومدند بن بز قسه كردن له گه لياو تسينوبينت بو قسه ى دوست نه وازاندى . ناچار ئه بن خوى بن ددنگ بكات و هدروا بن هيچ به هانه دروست بكات . يا ئه لن (گيان) يا ئه لن (زوخاو) ، دوست چى بكات له بدرامبدر ئه و دا بيته و ه لام؟ من يه كسدر عمقل و فامم له دهست دابوو چونكه شاديى له راده به دده رى توسه رى لن دابووم

ئارەزووم ئاماى نامەكەى تۆ بى تەمەننام رەشحەى خامەكەى تۆ بى

پهوکه وه خدمهت بنی ئهدهبیم کهرد تا نامهت به ین پهی ساکنی دهرد

وهرنه سالال بوون بی مهیلت زانون وهبهردی سهرد بوون ، ئهرسهردت وانون

من میعماری دل ههر کهفتهم تونی من خووی فینکی من خووی فینکی توی سفتهم تونی

دارهکهی سهرکهن حال پهشێوی من وهبادی مهینهت دیواو دیوی من

ریشهم ئهر وهمهیل تق نهبهسته بی وهمهرگت سهد جار هاژهم پهسته بی (۱)

۱ - ثهم شیعره له نوسخهی (میم) وهرگیراوه .

واته : ئارەزووم هاتنى نامەكەى تۆ بوو ، هيوام داۆپەى قەلەمەكەى تۆ بوو . بۆ ئەوە لە خزمەتتا بى ئەدەبىم كرد ، تا نامەكەت بىت بۆ ئارام كردنەوەى دەردو ئازارم . ئەگىينا لالالىم ئەگەر بە بى مەيلت بزانم ، بىمە بەردىكى ساردو سى ئەگەر تۆ بە داسارد دابنىم . من وەستاى خانوو دروست كەرى دالى بە قور گىراوم تۆى ، من فووى فىننكى دەروونى سوتاوم تۆى . دارەكەى سەركەنى حالى پەشيوى من كە بە باى مەينەت دىدواو دىدو ئەكات . ئەگەر رىشەيم بە مەيلى تۆ نەبەستىن ، سەدجار بە مەرگى تۆ قەسەم ھاۋەھاۋم دوايى بېت .

- 77 -

خورشیده کهی بورج مهلاحهت سوپیهر دوورکهو تهن جه خهت ئیستیواکهی میهر

> گەرمەسىخرى دل كەردەن وە لەيلاخ كلىلەش ھۆردان دەمەى ئاخ و داخ

تۆفى زەمھەرير زەلانى نالەم كەردەن وەبريان پاى سەعى تالەم

فوراتی دیدهم تهمام یهخ کهردهن گردین ئارهزووم وهسهرما بهردهن

تای رشتهی موژهم وهقه ترهی نه سرین پر بیهن جه دور چون خورشید زهرین واته : خوره کهی بورجی جوانسی ئاسمان ، له هیلی ئیستیوای خوشهویستی دوورکه و توته و هرمیانی دلی کرد به کویستان و کلیّلهی بهردایه ده مهی ناخ و داخ توفی زورساردی بای زه لانی ناله م پینی هه ول و تیکوشانی به ختی کردم به بریان . (سهرمای زوریش پیست ئه سوتیّنی) . روباری فوراتسی چاوم به ته واوی بوته سه هولبه ندان و هه موو ناوات و ناره زووی به سه رما بردم . تای هو نراوه ی برژانگم به دلّی به فرمیّسک هه روه کو خوری زیرین پر بووه له مرواری .

ساعیقهی دووریت هۆرتکنا ئهعزام دهخیلم ساقی جهمین ئاهیر فام

جه سهرجۆشى خۆم جامىي نارى تەر باگرەو بەرۆ گەرمىش جە ئەخگەر

پیّم دەرتا پەردەی يەخ كەردەم بۆگەرم موتریب وە پەردەی روبابت بیّ شەرم

واچۆ مەھرويان وەفاشان نيەن كىٰ جە عەھدى گوڵ دەوامش ديەن؟

> ئەقەل مەنمانان ويشان وە بولبول سەد پەيكانى خار مەپنكان نە دل

واته: ههوره چهخماخهی دووریت ههموو ئهندامه کانی لهشی هه آنه کاندم به سهریه کدا، ده خیلم مهیگیری ناوچاو ئاگرین به هانامه وه وه ره . له سهر تویژی کووپه که جامئ ئاگری ته په به ناگری ته به نه وهنده گهرم بن گرهو له پشکو بباته وه . به ده رئ تسا

پهرده ی سه هوّل به سته م گهرم بیته وه و گورانی بیژ تویش به پهرده ی روبابه کسه ت بسی شهرم ده نگی هه لده . بلّی نازارانی روو وه ک مانگ وه فایان نیه و کن تا ئیسته ده وامسی پهیمانی گولی بینیوه ؟ . که مینک خویان بو بولبول ئه نوینن و به و که مه نواندنه سه د تیری درک له دلّ هه لُنه پیکن .

جهو دما پای شهرت مه کیشان وه پهس بولبول جه گولشهن مهمانق بیکهس

فیدات بام نه یچی که سم ههر تونی حه کیمی زامان کونه و ههم نونی

لیّدهر مهقامیّ دل باوهر وه دهرد ئازیز سلّامهت ، من ها کوّچم کهرد (۱)

واته : پاشان پی ی پهیمان ئه کیشنه دواوه و بولبولیش له گولشهندا بیکهس ئه مینیتهوه. به قوربانت بم شمشال ژهن ههر تو که سمی ، ههر تو پزیشکی زامه کون و تازه کانمی . مهقامی لیده دل بینیته ژان ، ئازیز خوش بی من وا مردم و کوچی دواییم کرد.

- YY -

دله دیارهن بنی قهرارهنی خهیالی سوحبهت راگهی یارهنی

۱ - ئەم شىعرە لە نوسخەي (مەحزوون) وەگىراوە .

ئەر سەد دەولەتمەند جە خەدەنگەنى بشنى گيان نە دور دل جە سەنگەنى

به ُلام پهی کهسنی دُل پر جه تاسه ن هه مسایهی یانهی ده و له تمه ند خاسه ن

منیش سهروهشم وهرهفیقیی تۆ وهرملی چهنیش خودات چهنی بۆ

من بازه وهدهرد هیجرانی بالاش ئانه تۆو سوحبهت گهردی پاو پالاش

بهلام ویرت بۆ وهى فهقیرهوه چون تلیهى وهزام مهوداى تیرهوه (۱)

واته : ئدی دل دیاره که بی ئارامی ، چونکه خدیالی پیگای یارت له سدردایه . تیری زورت پیوه نراوه و بدوه ده و له مدند بوویی ، گیانت هدمووی بؤته مرواری و که چی ناخت هینده په قد هدر ئدلی ی بدرده . بدلام بؤ که سی که دلی پر له تاسه بیت ، هاوسی یه تی ماله ده و له مدند بؤی باشه . منیش به هاو پی یه تی تو سدرخوشم ، توش ئه گدر له گدلیا ئدپوی خوات له گدل بی . من بیله وه به ژان و ئازاری دوورکه و تندوه ی بالایدوه و ئدوه ش توو گدردو توزی پی ی ئه و ، به لام هدر چونی هه یه بیرت به م هدژاره وه هدی ، وه ک چون تلای به زامی نووکی تیره وه .

۱ - ئەم شىعرە لە نوسخەى (شـەھاب) و (سـپروس) وەرگـپراوە . كـاک مـحەممەد عـەلى
 قەرەداغيش لەگۆقارى كۆردا بلاوى كردوتەوە.

دیسان ههم گهردش چهواشهی بهدخوّ مسازوّ پهی وهسلّ به ینی من و توّ

داخۆ نسيو غەم كام ولاتشەن ھەم زامى خەدەنگ كى خەلاتشەن؟

ئەمجار وەتەحقىق دوورىى تۆ سەردان دوورىت وينەى قەيس كەردم سەرگەردان

> ههنی من خاتر وهکنی کهروون شاد وهبۆنهی کێوه غهم دهرون وهباد؟

چفهی راز نهرم کن نه گوشم بو ؟ شهوان دهستی کن نه ناغوشم بو ؟

واته : دیسان سورانهوه ی چهرخی سهرلیّشیّواوی بهوخو ، خوّی ریک نه خا بو به یه ک گهشتنمان . داخو چارهنوسی خهم له کام و لات بی و زامی تیری کئی خه لات نه کری ؟ ئیسته ئیتر به راستی دووریت دهستی پی کرد و نهو دوورکهو تنهوه یهت وه کو مهجنوون سهرگهردانی کردم . ئیتر من دلّ به کی خوش بکهم و به بونه ی کیوه خهم بده م به با ؟ چپه ی نهرمی کی بهرگویم بکهوی و شهوانه دهستی کی له باوه شم دابی ؟

سا با بنالون من وهى زامهوه وهى زامى كاريى بى دەوامهوه

تهن بدهم وه ئیش دهردی سهختهوه وهی دهردی کاریی شومی، بهختهوه

> شه للا رۆی ئەزەل دىدەم كۆر بيا دىدەم تاوەى دەم دىدەى تۆ نەديا

نەبيايام چەنەت شەوان وەھامراز سەرم جە سەودات نەبيا سەرئەفراز

چون وهی تهور تهقدیر کهردش حهواله ههنی دیدهنیی دیدهت مهحاله

واته : دهی سا با به دهم نهم زامه کوشنده و ه بنالم که به هیچ جوّری ده رمانی نیه . لاشه م بده م به دهم نیشی ده ردی سه خته و ه ، به ده ردی کوشنده ی به ختی شوممه و ه . خوّزگایه هه ر پوژی یه که م چاوم کویر بوایه و چاوم تا نهم کاته چاوی توّی نه دیایه . شه وانه له گه لت نه بوایه م به هاو پاز و سه رم له عه شقتدا سه ربه رز نه بوایه . چونکه چاره نووس به م شیوه ی کرد و نیتر بینینی چاوت مه حاله .

ئازاد كەر گەردەن ئاخر لوامەن كۆچى نەوپەى دل ئەو نەونەمامەن من خودا حافیز تو بنیش وهشاد داخ بهرینوهگل ئیمهیچ چون فهرهاد (۱)

واته : گهردنم ئازاد که دوا کزچمه ، کزچی تازهی دلّه له ئهو تازه نهمامه . من خواحافیزو تزیش به شادیی دابنیشه ، و دکو فهرهاد داخی دلّم ببهمه گلّهوه .

- YD -

دوکه لٰی قلیان وهش نهفهسێوهن ئه ڵقهش به و ێنهی زوڵفی کهسێوهن

وەختىن ھورمزۇ ، مەمەدرۇ خەيلىن ئەڭقە مەپنىكۇ ، چون زوڭفى لەيلىن (^{۲)}

> واته : دووکه لی قلیان خوش نه فه سینکه ئه لقه ی به وینه ی رولفی که سینکه

> > وەختىٰ ھەڵئەسىٰ ناوەستىٰ خەيلىٰ ئەڵقە ئەپىكىٰ وەك زوڵفى لەيلىٰ .

(هورمزۆ = بەرز ئەبېتەوه) . (خەيلىن = زۆر) .

۱ - ئەم شىعرەبۇ كۆچى دوايى ژنى يەكەمى نوسيووه. لە نوسخەى (مەحزوون) وەرگيراوه.

۲ - ثهم شیعره لهنوسخهی (میم) وهرگیراوه . کاک عثمان ههورامیشله کتیبی میهرهجانی مهوراهیش له کتیبی میهرهجانی مهولهوی ل ۱۸۸ دا بلاوی کردوتهوه . له نوسخه کهی لای ئیمه دا له باتی (ئهلههش به وینهی رولفی کهسیوهن) .

سا چۆن دڵ وه شاد ، دڵشاد نهبۆ ، شاد گيان جه زهمانهي ئەلەست نارۆ ياد

رۆح چەنى جە تەن رەھايى نەبۇ؟ تەن چەنى جەرۆح جودايى نەبۇ؟

> ئازیز وه کهرهم نامی من بهردهن گوڵپهرێم به دڵ رِهوانه کهردهن

نەمەندەن جەلام ئەسلەن غوسسەو دەرد جەقەرنى يەكسال راس گىلا چەپگەرد

> فەلەك تا ئازىز خەيمەى خەمان بۆ وەھارى عومرت وەبى خەزان بۆ

واته :ساچون دل بهشادی ته واو دلشاد نه بی ، گیان بیر له پوژی مردن ناکاته وه پوز ح چون له له شرزگاری نه بی ؟ وه له ش چون له پوز ح جیا نه بیته وه ؟ خوشه و یسته که م له پرووی نازه وه ناوی منی بر دووه و به دیاری گولی بونار دووم . به هیچ جوری خه م و ئازارم له لا نه ما ، له چه رخیکا سالیک ده وران به لای پاست دا گه پرا. ئه ی فه له ک تاک و ئازیزه که م خیوه تی خه مان بی و خه می له لابار بی ، به هاری ته مه نت به بی گه لاپیزان بی (واته مه رگی به سه ردا نه بارینی) .

من کینان وهمه یل وه یادم باری ؟ ئومیدم ئیدهن جه دهرگای باری

تاقاف پهی دنیا چون شیرازه بۆ سهر مایهی عومرت ههر ده متازه بۆ

واته: منکیم واتو به مه یله وه یادم نه که یته وه، هیوام نه مه یه له ده رگای پهروه ردگار: تاکو چیای قاف بو دنیا وه کو شیرازه وابی، سه رمایه ی ژیانت هه میشه ته رو تازه بی (واته: تا چیای قاف به پیوه راوه ستاوه تو هه ربزیت).

- YV -

ساقی سا وه یاد ئیمه و هام فهردان وه عیشقی مهستی گهرده ن بی گهردان

> بدیه یهوادهی بادهنوشانهن دل پر جه خهیال مهیفروشانهن

یاران وه دلواز مهجلیس بهستهوه دیدهنیی ئازیز هاوه دهستهوه

یه چه تری ستوون سای سایهی عهرعهر یه جهرگهی یاران وینهی لیموّی تهر

۱ - ئەم شىعرە لە نوسخەي (دۆلاوي) وەرگىراوە .

یه سوٚزی دهروون رهنگین لیّوهدار یه نالهی حهزین ، یه بهزمی دلدار

واته : مدیگیر سا به یادی ئیمه و هاوری شاعیره کانمانه وه ، به عهشقی مهستی گهردن ومل جوانه کانه وه . سهیر که نهمه کاتی مهی نوشینه و دلّ پره له خه یال و که لُکه لهی نه وانه ی مهی نه فروشن . یاران به ناره زووی دلّ کوریان گهرم کردووه ، چونکه نازیز نه یه یه وی سهردانمان بکات . نهمه چه تری ستوونی سای سیبه ر عهر عهر و نهمه کوری یاران به وینه ی لیموی ته پر (؟) . نهمه سوزی ده روونی پرهنگاو پهنگی که سانی شیت و سهرسام و نهمه ناله ی دلّته نگ و نهمه ش به زمی دلّدار .

یه قهده ح ، یه مه ی ، یه مو تریب ، یه نه ی فیدات بوون ساقی ساده ی جامی مهی

جامنی جهو بادهی سافی گولناریی نه قههقهههی مهی شیشهی زهنگاریی

> برِیْز نه تۆی جام باده پهروهرده ههزاران چون من وه رهقساوهرده

تارێزون نه تۆی مەوجى دەروون دا تەوەن دۆ وەحال سۆزى مەجنووندا

(مهعدومی) جه داخ دیده خوماران داخل وهبهزم جهرگهی مهیخواران (۱)

۱ - ئەم شىعرە لە نوسخەي (شەوكەتياريان) وەرگيراوە .

واته : ئه مه پیاله ، ئه مه مه ی ، ئه مه گورانی بیژ ، ئه مه نه ی ، ده ی به قوربانت بسم مه یگیز جامی مه یمان بو بینه . جامی له و شهرابه بی گهرده ی که وه کو گوله هه نار ئاله و له قولیی ئه ومه یه ی نیز شوشه سه و زه که . برژینه ناو ئه و جامه ی که به شهراب پهروه رده بووه ، ئه و شهرابه ی که هه زارانی وه ک منی هیناوه ته هه له که سه ما . تامنیش بیرژینمه نیز که ف و کولی ده روون و به رد بمالم به حالی هه لقرچاوی مه جنوون دا . (مه عدومی) له داخی چاؤ خوماران ، بچیته ناو به زمی کوری مه ی خورانه وه .

- ۲۸ -

سەرمەوداى قەلەم چەكاكەكەى عەشق نەقشش نە عەقىق دلداكەردەن مەشق

زهورت کهردهن نه مهغزو پهیدا چون قووهی نهشئه جه عهینی مهیدا

تەمامى ئەعزام مەملوى مەيلى تۆن ليم حالى نيەن ھەستىى ويم جەكۆن

زوانی تەوبىخ نمەكەردش پاک ئەرسەد تىغ بەيۆ سىنەم كەرۆ چاک

كائينات جەلام گرد تەسويرى تۆن ئەربانەن ، ئەر دەشت ، ئەرشاخەن ، ئەركۆن

واته: نوکی قدادمی دهستی هداکولهره کهی عهشق، نه خشی جی په نجه ی له اقیقی دل داکرد به مهشق. خوّت ده رخستو وه الهموخ و ره گی گیاندا ، هه روه کو تین و تاوی نه شه بوون اله ناو مهی دا. هه موو نه ندامه کانی گیانم پر پرن له مهیل و ناره زووی توّ، به جوّری که نازانم بوونم له کوی یه. زمانی سه رزه نشت کردنی پاک نه کرده وه، نه گه در

سه د تیخ بیت و سنگم لهت لهت بکات. هه موو بوونه و ه لامه وه و ینه ی تؤیه ، بان و دهشت بی یا که ژوکیو.

مەرسەرسمانو جەورەكەي قەزا عەكست نەبيناي جەستەم كەرۆ جيا

وەرنە تا حەيات عاريەتم مەندەن ئەجەل بنچينەي نەسىبنەكەندەن

هۆشو خەيالم دايم جەلاى تۆن ويردم زيكرى تۆن ئەر شەوەن، ئەر رۆن

> تاقەت نەكانون عەسىقى جگەر كەردەن وەت<u>ى</u>زاو دەردى پر خەتەر

کەردەن وەتەلا مىسى روخسارم بيەن وەباعيس گەرمىيى بازارم

واته : مه گهر سهرسمدان واته کهوتن و ستهمی قهزا، وینهت له گیانم جیا بکاتهوه . نه گینا تاکو ژیانی پرهجالیم ماودو نهجهل بنچینهی نسیبی هه آنه کهندووم . هوشو خه یا آم ههمیشه له لای تؤیه ، ویردم ههریادی تؤیه نه گهر به شهو بی یا به پروژ . تاقهت له تاگردانی خویدا شهرابی خراپ بووی جگهری کرد به تیزابی دهردیکی پر خههدر . مسی سیمای کردم به نالتوون و بووبه هؤی گهرم بوونی بازارم .

هەركەس مەوينۆ مەشناسۆ دەردم مەزانۆ نەعلم وەفادا مەردم

خاكم نەمداوەي مەوتەن جە ئەزەڭ سەبتەن نەكەللەم يەكرەنگىي ئەوەڭ

پایه داریی عه هد خاصه ی زاتمه ن سه ربازیی په ی دوّس نه سیفاتمه ن

سهرفی رای یاران تاگیان بۆ باقی ئومیدهواریم دەورەی تۆن ساقی

رەواجى بازار سەھبا نۆشان بۆ داخل وەمەجلىس خەرقەپۆشان بۆ 🗥

واته: همرکهس ئهمبینی ددردم ئهزانی و ئهزانی لهزانستی ودفادا مردووم. له سهره تاوه خاکم شینی هیناو پیم نایه ئهم نیشتمانه ، باودپر بوون به یه کبوونی خوا له که للهم دا جینگیر بووه. په یمان به سهر بردن له تایبهت مهندیه کانمه و سهرکردن به قوربانی دوست سیفه تمه. تاگیان ماوه له پی یاران دا به سهربه ری و ئیتر هیوام وایه مهی گیپ ده وری بده یته و ده وردانه وه تایم بره و بدات به بازا پی مهینوشان و بهمه کوپی خدرقه یوشانه وه.

۱ – ئەم شىعرە لە نوسخەي (مەحزوون) وەرگىراوە .

سهراپای نهعزام ئیسک و مهغزو پوست دایم مهیو لیش زایه لهی یادوست

دۆستەن نەتۆى پۆست مەواچۆ يا دۆست وەرنەكى دىھان سەدا بلاق پۆست ؟ (۱)

واته : هدموو ئەندامەكانى لەشم، ئىسقان و مۇخ وپىيست، هـ دمىشەزايـ دادى يىا دۇستىان (خوا)لى دى. ئەوە خودىدۇست خۆيەتى لەپىستىمدا ئەلى : يا دۇست، ئەگىناكىد يويەتى پىست دەنگى لىوە بى

- 40 -

شهست پهرسهوز بان وهرووی زهردهوه چون شهفیع پهی من عوزر ئاوهردهوه

۱ - ئەم شیعرەلە نوسخەی(دۆلاوی) وەرگیراوە و لە گۆڤاری سروەی ژمارە (۷۴) ل ۱۹ شدا ب بلاو کراوەتەوە .

۲ – ئەم شىعرە لە نوسخەي (دۆلاوي)وەرگىراوە .

واته: سورایی به وینهی ره نگیگوله شهست په ربه روخساری زهرده وه دروست بین ، چونکه (شهفیع = تکاکار)عوزری بو من هیننایه وه. له کهم و کوریم ببوره چونکه سهرگه رمی ده ردو ئازارم ، ئه گینا گیانم پیشکه شی بالات ئه کرد.

- TI -

شهمال لای سهروی ساوای سایهنهو عهرزیم بن تهسکین نهر بهریش پهی نهو

تاسفتهم مهندهن بشی به یادی ههرگهردین به بادی (۱)

واته : شه مالی لای ئه و تازه پینگه شتوه ، قسه یه کم هه یه بو نه وهی نارام بم ، بیبه بو نه و . تا خوّله میشه که م ماوه پچی بوّ لای و هه رگه ردو توزیکیشت برد گه ردنت نازادینی .

-44-

شەوق شادى نۆ بيناى كارى خير ، شەوقشادى نۆ

عه جهب ئاهه نگن تۆ وه پاكهردى عه جهب ئەساسنى وه هەم ئاوەردى

۱ - ئەم شىعرە لە نوسخەي (باينچو) وەرگىراوە .

ههی ههی جهی شوّرش روّح ئهفزای خاسه بهخ بهخ جهیشادی شیرین ئهساسه

> فهله ک نه شیونو ئه ی به زم تازه ئه ی بازاری عهشق ناز وه ئه ندازه

یاران ، هامسهران ، ههی دهردهداران ههی گروی مهینهت ، دهخیل غهمباران

واته : خوشی شایی نوی ، دروست بوونی کاری خیر ... خیوشی شایی نبوی ناهدنگینکی سهیرت به به با کرد و بناغه یه کی سهیرت دامه زراند . ههی ههی لهم هه راو هوریای گیان بروینه تایبه تیه ، به خ به خ لهم شایی یه بنه ماشیرینه . فه له ک ئهم به زمه تازه و ، ئهم بازاری خوشه و یستیه ی که نازی به ئه ندازه تیا ئه فروشری ، نه شیوینی یاران ، هاو سه ران ، ههی ده ردد داران ، ههی ده سته ی مهینه تبار ، نامان خه مباران

ھەركەس ئارەزووش نەزەربازى بۆ مەيلش وەمەيدان تىر ئەندازى بۆ

به یان ، بوینان ، بزانون راسهن یاخو من سهرسام هوشم وهسواسهن

یا غهوغای مهحشهر هجومی عامهن یازهلزهلهی گهرم یومالقیامهن بەزمەن، بساتەن، نەزمەن، ئاھەنگەن رەقسەن، رەقاسەن، چەقانەن، چەنگەن

وادهی ئه حیای مهوت مهردهی سه دساله ن نوشانوش جام باده وه پیالهن

واته : هدرکهسی حدزی له چاو دبرکی یه و مدیلی چوونه مدیدانی تیر تدقاندنی هدیه. بین ببینن ، بزانن نه مد راسته ، یا من شیّت بووم و هؤشم تیکچووه و . یا هدراو زه نای روزژی دوایی و هاشاولی حدشیمه تی خدلکه ، یا بوومه لدرزه ی یه ک لددوای یه کسی روزژی په سلّانه به زمه ، شادی یه ، چریکه یه ، ئاهدنگه ، سه مایه ، سه ماکه ره ، چدقه نه یه ، چه نگه . کاتی زیندوو بوونه و دی مردووی سه دساله و نوشانوشی جامی شه رابه به پیاله .

شه هده ن ، شه ربه ته ن ، شوربه ن ، شه رابه ن که مانچه و موکه ش ، رهوق و روبابه ن

تەپلەن ، دەھۆلەن ، سەنتورەن ، تارەن سازى عادەتى ، ھەم مۆسىقارەن

گازهن ، دلوازهن ، سازهن ، ئاوازهن رازهن ، دهمسازهن ، نازهن ، نیازهن

عەيشەن ، عوشرەتەن ، كەيفەن ، دەماخەن زەوقەن ، زىنەتەن ، بەرگەن ، يەرداخەن سهدای لهرزانهی شهده لارانهن سهیری سهرتاپای خاتر دارانهن

واته : شههده ، شهربه ته ، خوار دنه وه یه ، شهرابه ، که مانچه و موکه شه ، په وق و پروبابه . ته پله ، ده هوله ، سه نتوره ، تاره ، سازی ناسایی و ههم مؤسیقایه . گازه ، دلخوازه ، سازه ، نازه ، نیازه . خوشی یه ، پرابوار دنه ، که یفه ، ده ماخه ، زهوقه ، خورازاند نه وه یه ، جل و به رگی نال و والایه . ده نگی له رزانه ی شه ده لارانه ، سه یری سه رتایای دلدارانه .

قهتارهی قهیتول نازک ئهندامان سهماو رهمای خاس جهمین چون جامان

(سهوزه سهوزهلنی)ی ساز زهنان گهرمهن نالهی موتریبانبنی وادهو شهرمهن

جه سهدای (جهیران) عالهم حهیرانهن دوو شاخهی (جهیران) شاخی جهیرانهن

> زومرهی خهوانین بزورگان یه کسهر ئاشوفتهی (صهنهم) حهیرانی دلبهر

قاپیی هیدایهت ، رای نهجات بهستهن تهمامی عالهم (صهنهم) پهرهستهن واته: ریزبوونی نازک ئهندامان و ههلپه رکنی تایبه تی سیما وه ک ئاوینه کان. گورانی (سهوره سهوره لینه)ی ساز لیده ره کان گهرمه و چریکه و ناله ی گورانی بییژه کان به وهخت وناوه خت پهرده ی شهرم ئه دری له تاوده نگی (جهیران) دنیا سهرسامه و دووشاخه ی (جهیران) له شاخی ئاسک ئه چی ده سته ی خان و پیاوه گهوره کان ههموویان شهیدای (صهنه م) و حهیرانی دلبه ربوون ده رگای هیدایه ت (رینمونی) و ریگای رزگار بوون به ستراوه ، ههمو و جیهان صهنه م پهرسته

شای (صهنهم) سورهت غهمزه و ناز فروش هونی دلداران ئاوهردهن وه جوش

ریشمه و گریشمه ی (زیبا)ی نازهنین به تال کهرد بازار سه نه مخانه ی چین

باقى بنگلەران لاقەيد جەتانە سەرمەست و مەدھۆش مەيل وەمەيخانە

> خسوس ئارەزوى مەجنون دەماخان تەمەنناى دىدەى لەيلى پەرداخان

عەتىرى گول عەرەق شىيرىن جەمالان شىين وست وەيانەي كۆكەن خەيالان

واته : شیّوهی زور جوانی صدنهمی خدمزه و ناز فروش ، خوینی دلدارانی هیّناوه ته کول . ریشوی ده سمال و نازکردنی زیبای نازه نین ، بازاری نازدارنی چینی بدتال

کرده وه میره کانی تر بی نه وه ی گوی به تانه و ته شهربده ن ، سهرمه ست و سهرگهردان بوون و ناره زووی مه یخانه نه که ن به تاییه تی ناره زووی لاوه دلداره کان ، نه وانه ی که بوونه ته مه جنون ، مه یلی چاوی له یلی پازاوه کان نه که ن عه تری شاره قه ی جوانه شیرینه کان ، شیوه نی به ردایه مالی فه رهاده کان .

شەرارەى ئاھىر بۆتەى وەفاو مەيل ئىشارەى ئەبرۆى يارى مۆبەت كەيل

بن دەسى فرسەت چفەو چەم بازىيى وادەدان وەلەيل رەزاو نارازىي

نالهی زگاران ، زرهی کوّسه لُکوّس قاعیدهی قهدیم (ههی شاباش ، ههی دوّس)

> کالای بازاران ، ئالای نازاران لالای دلداران ، نالای ئەوگاران

> كەمانچەدلْگير ، دوكانچە عەبير دەوانچە زەمير ، قەوانچە زنجير

واته : بلیسهی گری نیو بـوتهی وهفاو مـهیل و بـروههانهکاندنی یـاری مـهستی خوشهویستی . نهوانهی له پال یهکدا دهستیان گرتوه ههل نهقوزنهوه بو چپه کردن و چاو له یهکداگرتن ، بهلین نهدات به خوشهویستهکهی رازی بینت یا نارازی . نالهو هاواری خهمباران و زیرهی گریانی نهوانهی که دووجار کوسیان کـهوتوه بـه پسیی دهستووری کون گورا به دهنگی (همی شاباش) (همی دوس) کالای بازاره کان ، بالای به رزی نازداره کان ، لالانه وهی دلداره کان ، ناله نالی برینداره کان . (لالانه وهی دلداره کان بازاره کان ، تابکرین به جل و به رگ بو بالای بدرزی نازداره کان و ئینجا له سمیری ئه و دیمه نه دا بریندارانی عمشق ده ست ئه که ن به ناله نال) که مانچه دلگیره ، دوکانی بچکوله عمیری تیایه (ممبه ست سه رسنگه) ، ده مانچه زه میره و فیشه کدانیش بو ته زنجیره

پەنجەى بى ئەندىش، لەنجەى چۆپى كىش قەنجەى دلەي رىش، رەنجەي شىيوەي وىش

> دیای رەوێلان، خەمیای سەرخێلان رەمیای کامێلان، چەمیای جاھێلان

(دابۆ) ى سەرسامان ، (لاچۆ) ى نەمامان وەشبۆى شەمامان ، رۆرۆى كەم فامان

لفهی سهردهسمال ، خفهی لیموّی کال قفهی سوّسهن خال ، چفهی پهری بال

ساقی مهی ههی مهی ، باقی دهی باقهی تاقی دنیای دون (لیس الاحی).

واته : پهنجهی بی ترس (که پهنجه یه تر ئه گوشی)، لارو لهنجهی چوپی کیش ، لهت کردنی دلی برینداروحالی که سیکی په دنجاوی شیوهی خوی . پوانسینی خه لک بو چهمینه وه ی سهرو ک خیله کان له کاتی هه لپه پکیدا و پراکردنی پیاوانی خوا له کاتیکدا که لاوه کان ئه نوشتینه وه . (ئاده ی وه ره) ی سهرسامه کان و (لاچو) ی کیژه کان ، بونی خوشی شهمامه کان و هاوار و پروپوی که مفامه کان . لفه ی ده سمالی ده ستی چوپی کیش و له رزه ی لیمو ی کال ، کو که ی سوسه ن خال و چپه ی ئه و نازداره ی که هینده ی بالی په ری جوانه مه یگیر مهیه کم نه وی به لام مه ی بی ، وه ها بسی که به پشانه وه باقی به ده مه وه و پووچه که سی تیانیه خوانه یی .

نیگای دیدهی دوّس ، دیای پهنهانی دلّ وهشیی مابهین یارانی گیانی

سه دای (لاوهه ی لاو) نه زمی دل لاوان هونی ریشه ی جه رگ ئاده می تاوان

نمانای قوماش قوتنی ههزار رهنگ والای ئالای خاس بالای شوّخ و شهنگ

بۆی عەترى گەردەن ، شوشەى تەلاى تەر برقە برقى تاس فەرق (كلاوزەر)

> هارهی لاچناخ لاریشهی یاران خاستهر جهزیلهی زهنگی زواران

واته : نیگای چاوی دؤست و دزدروانین ، بؤته مایهی دلخوشی ینیوان یارانی گیانی به گیانی . ددنگی گورانی (لاوههی لاو) رشتهی دلی هونده و خوینی ریشهی

جه رگ ئینسانی تاوانده وه . نواندنی قوماشی لؤکه یی به هه دزار ره نگه وه و به رز کردنه وه ی ئالای تایبه تی بالای نازداری شوخ و شه نگ بونی عه تری گهردن و ملی وه کو شوشه ی پر له ئالتونی ته پردا ، بریقه بریقی تاس کلاوی سه ری (کلاوزه پر) . ها په ی لاچناخی یاران خوشتره له زایه له ی زه نگی کاروانه کان .

حه ُلْقهی حهی تاران ، دهستهی زو ُلْفی شوّرِ سهر نهسای گهردهن ئاهوانی توّرِ

> گرمه گرمی جوش لیته رهش به له ک لاره و قه تاره ، ئیشاره ی وه که لک

> ههوهسیا، بۆسا، تۆئاسا، تاسا سەرگۆش وەخەلوەت هزم وهەناسا

نه تۆى تاى كەتان لۆنگى بەغدايى يار وەئىشارەى پەنجەى حەنايى

شهوق و زهوق زهنهخ ، خالانی ئاوی ورشهو پرشهی گول گۆنای گولاوی

واته: ئەلقەى رەشمارى چەپكە زوللى شۆر كەبە سەرگەردنى ئاسكى سركدا شۆر بۆتەوە، گرمەگرمى بەكوللى دەستەى رەشبەللەك و لار بىوونەوەو ريىز بىمستن و ئاماژەكردنى بەكەلك. حەپەسا، ماچى كرد، تۆ ئاسايى تاس برديەو،، ئىيتر كاتى قسەكردن نەماوگويچكە پيويستە ئاگاى لەجموجول و ھەناسەى ھەلپەركى كەران بىي.

له دووتوی که تانی کوله وانهی به غدادیدا ، یار به په نجه ی خه ناوی یه وه خه ریکی ئاماژه کردنه . شه وق و زهوقی چه ناکه و خالی شین و ورشه و پرشه ی گؤنای وه کو گولی عه تراوی .

هاژهی کهلهویم ئالای سهروهههم خشهی میخهک بهند له سهر سینهو مهم

زیلهی زایه لهی زرنگهی زهر زهنگول زرهی زهرزنجیر کولوانه وهکول

تەقەى پەنجەى گۆش ، گێڵاى بازىيى باز خږەى خږخالان ، ڧرەى (سەروەناز)

خەندەى بىي خەيال ، چرىكەى وەسۆز پريكەى دلبەر پەردەى دەروون دۆز

رهقس و سهمای خاس نازهنین نازان فهسلی وهسلی مهیل ئاواته وازان

واته: ده نگی هاژه ی که له و یم که سه ریان ناوه به یه که وه تیکه ل بووه له گه ل خشه خشی میخه ک به ندی سه رسنگ زیره ی زایه له ی زرنگ ه زرنگی زه نگ لله ی ئالتون بیز ته هاو ده نگی زره زری زنجیری کو له وانه به کول (ته قه ی په نجه ی گوش ؟) به ده م یاری کردنو گه رانه وه ی چاو بازه وه . خره خری خرخالان و فره ی سه روه ناز تیکه ل بووه . پینکه نینی شادمانانه و چریکه ی به سوز تیکه ل بووه به پریکه ی ئه و دلبه ره که په رده ی ده روون ئه دوریته وه . هه ل په رکه ی و سه مای تایبه تی نازه نینه به نازه کان ، وه رزی به یه ک

گەشتنى ئارەزووى ئاواتەخوازانە .

قور تاسه مهفتول شۆراوه گولهنگ گیسوی سهرازیر ، پاوانه پاچهنگ

سائه جهل بورنی قهبزی گیانم کهر نهدهی نه جاتم ئهمشهو تاسه حهر

(مەعدوم) چون بازار بەزمش كەساسەن پەي دوورىي ياران پەي مەردەن خاسەن 🗥

واته: قور تاسه پنچراوه ته وه و شوّراوه گوله نگی لی به سراوه ، زولف شوّر بو ته وه و پاوانه کراوه ته پی . سا ئه جه ل وه ره گیانم ده رکیشه و ئه مشه و تا به یانی نه هیللی ده رچم له ده ستت. چونکه (مه عدوم) بازاری به زمی که ساسه ، له تاود و و ربی یاران بوم دن چاکه .

-44-

شیرین دهم وهدهم ناسکه دهم دهمهن ئاخوّم دهم دهمین دهم بدا وهمهن؟

عهجهو ، ریش چهرمو ، شیرین گفتوگۆ نهخیر دهم دهمین دهم نادا وه تو (۲)

۱ - ثهم شیعره له کتیبخانهی بنهمالهی ضیاءالدینی وهرگیراوه. هـهندی وشـهوزاراوهی تیابوو
 واتاکانیانم بو لیک نهدرایهوهو باوه ناکهم له ههندیکی تریشیدا باشم پیکایی . به لام ههرچون بوو
 خوم دا له قهرهی و هیوا دارم کهسیکی تر بتوانی شهرحیکی باشی لی بکات .

۲ – ئەم شیعرە لە نوسخە كەي لاي كاك شيخ محەممەدى نەقشبەندى وەرگیراوە ، مەولەوي لە

واته : شیرین ددمی به خوینه و به و ده مه خویناوی یه چه ند ناسکه ، ناخو نه و ده م خویناوی یه چه ند ناسکه ، ناخو نه و ده م خویناوی یه ده م بدا (ماچ بدا) به من ؟ _ ها ته وه لام وو تی _ سه یره ، نه ی پیش سپی گفتوگو شیرین .. نه خیر ده م خویناوی (لیوسوور) ده م نادا به تو . ده م نادا به تو ، دو و واتای هه یه

١ _ماچت ناداتي .

٢ _ قسهت له گهلٌ ناكاو وهلاّمت ناداتهوه .

-44-

فیدای دیدهت بام وهبی مهی مهستهن نیگای دیدهی تو بادهی ئهلهستهن

به های نیگای تۆگیانی ئالهمهن زهرهی مهیله کهت شهفای نالهمهن (۱)

واته: به قوربانی چاوت بم که به بن مهی مهسته و سهیر کردنی چاوی تو شهرابی روزی دوایی یه نرخی سهیر کردنی تو گیانی ههموو کهسینکه و کهمی مهیلی تو شیفای ناله و هاوارمه

شیعری (۱۸)ی پیتی (نون)دا دووبهیتی لهم شیّوهی وتوه :

فیدات بام ئۆسای پادەمە دەمەن

دەست وەدەم بق ، دەم بدەر وەمەن

ههی موسلمانان ئینه چ دەردەن

دهمه دهمانش دهم دهمین کهردهن (ل ۴۴۵)

۱ - ئەم شىعرە لەنوسخەي (دۇلاوي) و (مىم) وەرگىراوە .

قوربان چەم چەمش وەتۆ نەكەڧتەن بەلام نەوساوە نامت ژنەڧتەن

ئارەزووى وەگەرم دىدارى تۆشەن پەي فەرداي خدمەت نەزرلفتۇشەن

تا ئیسته چەند جار تەدبىرش كەردەن تەقدىر رىشەى ئەو جە بىخ ئاوەردەن

بهنده ئیحرام بهند کهعبهی حزورهن رانمهزانون بهلهد زهرورهن

مەواچان ھىممەت پەى بەلەد خاسەن راسشان فەرمان ، ئەلبەت ھەرپاسەن

واته : قوربان چاو چاوی به تو نه که و توه ، به لام له و کاته وهی که ناو تم بیستوه چاوم به گهرمی ئاره زووی بینینی تویه تی و بو ئه وهی به یانی به خزمه تت بگه م (نذرالفتوح) یه تی . تا ئیسته چه ند جار ته کبیری کردووه ، به لام دهستی چاره نووس پیشه ی له بیخ ده رهیناوه . به نده ئیحرام به ندی که عبه ی حوزور تانه ، چونکه پیگ شاره زانیم شاره زایه ک پیویسته . ئه لین هیممه ت بو شاره زا باشه ، پاسستیان فه رمووه ، ئه لبه ته همروایشه .

ھىممەت تاسەر بۆ چەم بەيۆ وەلات سەرسەربلند بۆ، چەم وەخاكى پات

ئەر سەد واوەيلان ھىجرانى بالات مەينەتەن دوورىي تۆزەكەي پالات

به لام چون کهردهی گهردشی چه پگهرد گهرده لولی چهرخ هیجرانت هۆرکهرد

> ر ه زام وه ته قدیر ، دل دام و ه ر ه زات ته ن که ر دم سو په ر تیره که ی قه زات

وەبەردى فەسلّى وەسلّەكەى جاران ئاماو لواكەي سەباو ئێواران

واته: هیممهت تا سه ربی چاو بینت بو لات ، سه رسه ربه رز بی و چاو بکه وی له خاکی به ربینت نه گه ر سه دبار دوورکه و تنه وهی بالات ناخوشه ، دوورکه و تنه وه ش له گه ردی که و شه کانت هه ر مهینه تیه . به لام چونکه کرده وه ی گه ردشی چه پگه رد گه رده لولی دوورکه و تنه وه تی هه لکرد . شادم به چاره نوس و دلم دا به په وازامه ندیی تو و له شم کرد به سه نگه ری تیری قه زات . به سه رمای و ه رزی به یه ک گه شتنی جاران و ها تو چوی به یانی و نیوارانت .

ئیسته پیچ وهردم چون ماری کوشته مهقرچو وینهی دانهی بریشته سەرسەرى ھىجران ھۆركەردم پەى دل ھەرتۆزم بەردەن مەنزل وەمەنزل

> جەدوورىي بالات نالە نالەمەن ئاماو ناماكەم اللەو ئالەمەن (۱)

واته : ئیسته وه کو ماری کوژراو ئه ُلقهم بهستوه و وه کو ده نکه بریشته هه لُنه قرچیم بای صهرصهری له یه ک برانم بو دل هه لکرد و ههر توزیکی بردم بو مهنزلی . له دووریسی بالات ناله نالمه و خوا ئه یزانی دیم یا نایهم .

-49-

کوورهی دل چمان جوّشش وهردهوه کهم کهم بیّ هوّشی هوّشش بهردهوه

ئەسرىنى ھەرتاف بەست وەروويى روومدا تىفل ئاسا مەدۆ ويش وەبوومدا

> به ختم سیا پوش ، یه خه پاره شه ن شهراره ی ناله م شووم ستاره شه ن

۱ - ئهم شیعره له نوسخهی (دولاوی) وهرگیراوه . کاک محهمهد عهلی قهرهداغییش له بهرگی (۶)ی گوفاری کوردا بلاوی کر دوتهوه . له گهل ئیمهدا له دوو شوین دا جیاوازی ههبوو.
 ۱ ـ له به یتی شهشهمدا له باتی (به یو وهلات) لای ئهو نوسراوه (بالا پهی لات) .
 ۲ - له به یتی دهههمدا له باتی (فهصلی) لای ئهو نوسراوه (هاویر) .

لەرزەى دل جە شەوق پەيكانى پەيكان دل خاس بە پەيكان نە پەيكان پەيكان

زاهیرهن فهلهک کهلهک بهستهبو دیسان دل وه تیر دووریی خهسته بو (۱)

واته : کووره ی دل وه کو تاوی سهندین ، که م که م بن هؤشی ی هؤشی برده وه فرمیسک تافی به ست به سه ر ر ووم داو وه کو مندالی خوی له خاکا نه گهوزینی . به ختم ر هشپوشه و به بروکی خوی دائه دری ، بلیسه ی ناله م نیشانه ی به وبه ختیمه . له رزه له رزی دل له خوشی نه وه ی که تیر پیکاویه تی ، چاک به تیری دلی هه لپیکا به تیره وه . دیاره فه له ک که له کی به ستوه ، وادیسان دل به تیری دووریی نه خوش نه که وی .

-41-

کوله کهی که لله م پهی شکاری خهم پرهن نه ده رمان شووری ئه سری چهم (۱)

واته :کوله کهی سهرم بو راوکردنی خهم ، پربووه له دهرمانی سویری فرمیسکی چاوم. - ۳۸ -

> گەرمىى دەرد قامەت كەردەن وەكاھى ھەررۆ نەھەردى وەشىنۇى ئاھىي

۱ - ئەم شىعرە لە نوسخەي (مەلاعەلى) وەرگىراوە

۲ – ئەم بەيتەم بە دەمى لە براى خۆشەويست كاك نورى خىسامى وەرگرتوە .

وجودم بەو تەور نامەعلوم بيەن بەغەير جە ئىسمىٰ موسەمماش نيەن

> ئەرنالە جەھىچ نەكەرۇش جىيا تەوفىرش نبەن چەنىنەقشى پا

واته: تای نهخوشی بالای کردووه به کایه ک و ههرروزه ی له ههردیکدا به دهم شنهی ناهیکه وه به ناوی نیتر ناوه روکی نید. ناهیکه وه به شیوه یه کنادیار بووه، بیجگه له ناوی نیتر ناوه روکی نید. نه گهر ناله و هاوار له هیچی جیا نه کاته وه، له گهل جی پیدا جیاوازی نید.

بولی سفتهی تهن هاوهدهس باوه فیدات بوون ساقی خهمنی وهی لاوه

نهمین کهر پودرهی و جودم و همهی به ل وه جامی مهی دیسان ببون حهی

مەينەت خەم پەى پەى پەرێش بكيانۆ بى مەنزڵ شەوان ماتڵ بمانۆ (۱)

واته : خوَلُه میّشی لاشه ی سووتاوم وا به دهست باوه ، مه یگیّر به قوربانت بم به رهو ئه م لا وه رچه رخی . پودره ی بوونم به مهی ته ربکه ، به لکو به جامی مه ی دیسان زیندوو بیمه وه . مه ینه ت له په ساخه می بو بنیّری و شهوانه بی ریگه و جیّگه بمیّنیته وه .

۱ - ئەم شىعرە لە نوسخەي (مەحزوون) وەرگىراوە .

لاونامهوه دیت فهلهک چهنی لاونامهوه

نه بۆتەى فىراق تاونامەوه چون مەجنوون وەنەجد ياونامەوە

ئاير كەرد وەسەر پوشى جەستەمدا نمەك شەند وەبان پەترۆ بەستەمدا

دل لەت لەت كەردەن ئەلماسەكەى دەرد كوت كوت مەرفانۇش بەم ھەردو بەو ھەرد

> تەنوورى دەروون جۆشش ئاوەردەن لاوى ھەرس گرەو جە تۆفان بەردەن

واته : لاواندمیه وه ، بینیت چون فه له ک لاواندمیه وه. له بـ و تهی دوورکـه و تنه وه دا توندامیه وه و وه کو مه جنوون گهیاندمیه وه به کنوی نه جد.

ناگری بهردایه پوشی لاشهم وخوی وه وه ناد به سهر زامی په ترو به ستووم دا نه لماسی ده رد دلّی لهت لهت کرد و پارچه پارچه بو نهم ههردو نهو هه رد نه یفرینی . ته نووری ده روون تاوی سه ندوه و لافاوی فرمیسک گرهوی له توفان بردو ته وه .

> کهشتیی و جوودم هانه تهلاتوم هاوهختهن ههستیم نهجیّم کهروٚ گوم

هالی بو گوشهی بهزمی مهی نوشان شیوهت نه جهرگهو حهلقهی خاموشان

هه تیتهی فیراق تهن کهردهن وهسیم باریک تهر جه خهت ته حریری تهقویم

> زایفیم قووهت جه دهستم سهندهن تاپؤی وجودم ههر وهزؤر مهندهن

بیّ تینیی زانووم کهردهن وه تالّیّ مهسافهی شبریّ مهبرون وهسالّیّ

واته : که شتی ی بوونم که و تؤته به رشه پؤلی ده ریاو هه ستیم خه ریکه له جه ی خوید اون نه بین . خالی بینت گزشه ی را بواردنی مه یخوران ، شیوه ت له که و رو نه لقه ی خامون شاندا نه مینی . هه تیته ی له یه ک بران لاشه ی کردووم به سیم و له خه تی نوسراوی ته قویم باریک تری کردو ته و . لاوازیم هیزی له ده ست سه ندووم ، تارمایی بوونم هه ربه زور ماوه . ناتوانایی نه ژنوی نه وه نده باریک کردومه ته وه وه کو تالیکی لی کردووه ، ماوه ی نه نگوستی به سالی نه برم .

حهیات و مهمات ههردوو هانه خهو لیّم مهعلووم نیهن ئید مهین یا ئهو

جۆشى دىجلەى ھەرس يەكجار پەى بيەن ساقى وەش تەرزىت ئىتر پەى كىيەن؟ جەو جورعەى مەينەت وەحالى كەىدا غەرقت كەرد نەگىج بەحرى بى پەيدا

منیچ به و جورعه ، به و جامه ، به و مهی تای ریشه ی نیشات زینده گیم که رپه ی

خەلاس بوون جە دەس دنياى پر جەفا پەىكى وەفاش بى ، پەى من بۆش وەفا ؟ ^(١)

واته : ژیان و مردن هدردووکیان له خدووخدیالم دان ، نازانم ندمیان دی یا ندو . قولپی دیجلدی فرمیسک زور بووه ، ددی مدیگیر ئیتر شیودی جوانت بو کی یه ؟
لدو پیکی مدینه تدی که دات به حالی (کدی)دا و له گیژاوی ده ریای بی سنووردا نوقمت کرد. منیش بدو پیکدو بدو جام و مدید و ها لی بکه ، تاکو بنچیندی ژیانم ده ربینی .
لده ست دنیای پر له جدورو جدفا پرزگار بم ، ندم دنیاید و هفای بو کی بوو تا بو منیشی هدیی ؟

-40-

من خو خەفەت جفت چەفتەن قامەتم تاقم جە تاقەت وەسۇن زامەتم

یه کجار گهرمیی جوّش نالهی بهدحالیم گر وستهن وه پووش جهستهی زوخالیم

۱ - ئەم شىعرە لە نوسخەي (مەحزوون) وەرگىراوە .

یه لافاوی ههرس ، ههرهس ماله ویّم یه سهدای مینا مهزاق تالّه ویّم

دهک مینات وهسهنگ پاره پاره بۆ جهرگت ههم لهت لهتپای قهناره بۆ

گلاراوی دهرد دووریی نازداران کهردت وهسهر مهشق جهرگهی خهمباران (۱)

واته: من له گه ل خه فه ت جووتم بزیه بالام چه میود ته و ، له تاقه ت تاق که و تووم و زامم به سزیه یه کجار گهرمی ی کولی ناله ی حالی خرایم ، گزی به رداوه ته پوشی له شی و خه لوزینم . ئه مه لافاوی فرمیسک هه ردس به مالم ، ئه مه ده نگی شوشه به لام خوشی و رابواردنم تاله . ده ک شوشه ت به به رد له ت و کوت بی و جه رگت له پای قه ناره دا پارچه پارچه بی گلاراوی نازاری دووریی نازدارانت ، کردووه به سه رمه شقی کوپی خه مباران .

- *** !** -

مەيۆم جە دەروون بۆى بۆپروزم مەيۆم جە دەروون

نهجد تاریک کهردهن ، پۆشان بیّستوون گوم کهردهن نالّهی فهرهاد و مهجنوون

۱ - ئەم شىعرە لە نوسخەي (مەلا عەلى) وەرگىراوە .

حەوزى دەروونم كەيلەن جە ھوناو مەيۆ ، مەويەرۆ نە چەم چون شەتاو

ئارام و تاقهت جه لام كۆچ كهردهن سوپاى خهم هۆشم وه تاراج بهردهن

فامم زەلىلەن، دەروون زامدارەن نەيچى نالەي نەي ئەمجار وەكارەن

واته : دیت له دهروونم .. بۆنی بۆپروزم دیت له دهروونم .کیوی نهجدی تاریک و بیّستوونی داپزشیوه ، نالهو هاواری فهرهادو مهجنونی ون کردوه .

حەوزى دەروونم پرِه لە خويناو ، ديت و وەكبو شەتاو لە چاوم دەرئەچىن .

ئارام و حموسه له له لام كۆچيان كردووه و سوپاى خەم ھۆشى به تالان بردووم .

فامم داماودو ددروونم زامداره. ئيسته ئيتر نه يچي نالْهي نهي به كار دي .

فیدای پهنجهت بوون مهقامی وهش تهرز لیّدهر تا ریشهی دل باوهرو لهرز

گۆش دۆ به نەواى دل نەدىرەكەت ھۆش دۆ وە نەغمەي وەش تەحرىرەكەت

> هیچ خهمی نازو نه دل بو باقی بهل شورو وهمهی جای زامان ساقی

يەكسەر خەيالان برىشان جەلام وەس چەرخى چەپ دەس بدەرۇ سزام

به قوربانی په نجه ت بم مه قامینکی خوش لیده ، لییده تاناخی دل بینیته له رزه گوی بده به ناوازه ی دل بینیته له رزه گوی بده به ناوازه ی دلی به ندی که نیسا که ت و هوش بده به گورانی خوش و تراوه که ت ، نایه لی هیچ خهمی له دل دار مینیته وه ، به لکو ساقی جیگای زامه کان به مه ی بشوریته وه . همه و و خه یالیکی لی بریم ، نه ی چه رخی چه پگه رد به س سزام بده

وادهی نارهزووی دیدهن جهمین گول چون وازمه کهر قولف سندوقخانهی دل

ئەى لولوى ناسوفت پەسەندى خاسان پەيداكەردەى سۆى بى شۆى غەواسان

مەوست ئەوسارا پەرى حەكاكان تابۇ وەزىنەت جەرگەى دلپاكان (١)

واته: کاتی ئارەزووی دیدەنی گول روخسار ، چونکەقوفلی صندوقی دل ئەکاتەو، ئەولوئلوئە دەست نەخواردو، یکەلای پیاو چاکان پەسەندە ومەلەوانـه کـان لەبـنی دەریادا پەیدایان کردوو، بۆ هـهلکۆلەر، کـان ئـه یخسته دەشـتەو، ، تـاببی بـهمایهی رازاندنهو، یکۆری دلپاکان .

۱ - ثهم شیعره له توسخهی (دۆلاوی) وهرگیراوه .

وەنىم نىگاى عەين جەپيوارەوە يانىھاى پەنھان جەئەغيارەوە

پهى (اظهارالميل) مهدا بال چهم به ند بهند ئيسخوانم ريزنا وههم (۱)

واته : بهنیو نیگای چاو کهبه دزییهوه نه یروانی ، یانی خوی لهناحهز شاردو تهوه بو دهربرینی ناردزوو بالی چاوی نهدابهیه کدا ، بهندبهند ئیسقانی بهسهر یه کدا وردکردم .

-44-

ها ، زرنگهی زونگ سهرقه تار مهیوّ ویّنهی دلّهی من نالّهش زار مهیوّ

سەداش رێی کاروان گێرتەن پەی بەردەن ماچی شاگردیی دڵەی من کەردەن

من خوّکهفته کار ، خهریکی دهردم خهستهی زامهت دار ویّلّی رووی ههردم

۱ - ئەم شىعرە لەنوسخەي (باينچو) وەرگىراوە .

دلم یهند جه تاو زامان نهسره فتهن یه کسهر جه نالهی ههرجاران که فته ن

لەيلى وەمۆبەت وەرىن نەمەندەن ھەواى بى باكىيش رىشەى دل كەندەن

واته: ندها، ندوا دهنگی زرنگدی زهنگولدی سدرقه تار دیت، وه کو دلّی من به ناپ ه حه تی نالدی لی بدرز ندییت ده دهنگی ریگای کاروانه که ی گر توه بو به پی کردن ، نـه لیّی شاگر دیتی دلّی منی کردووه من خوله کارکه و تووم و به ده ردو نازار وه سـه رگه رمم ، نه خوشیکی زامداری ناواره ی سه رزه و یم دلّم نه وه نده له تاو ده ردی زامان نه سره و توه ، یه کسه ر له ناله نالی جاران که و توه ، له یلی له سه ر پیبازی خوشه و یستیه کـه ی جـاران نه ماوه ، بای بی باکی ی پیشه ی دلّی ده رهیناوه .

جەسياھى، بەخت، شوومى، تالەي من نمارۆ وەگۆش نالەو لالەي من

ساتۆ بۆ وەعىشق شاى سەرتجاران بەشقى مايەبەخش مەتاى بازاران

دلهی من بهندکهر وهپای زهنگهوه وهپای زهنگ قهدهر نازک دهنگهوه

گەر مەكەرۆ لوتف بۆ وەسەر مەيلدا بويەر نەكووچەى پاى قەسرى لەيلدا

تا جه تهنخوای من دلی خهستهی تهنگ به یو وهفهریاد چهنی زاریی زهنگ

واته: لهبه ختی ردش وبه وبه جتی ی من ، گوئ نادا به ناله و لاله م. ده ساتو و ه ره بوخاتری غه شقی گه و ره ی بازرگانه کان ، به عه شقی مایه به خشی کالای بازاره کان . دلی من بیه سته به و زه نگله و ه ، به و زه نگله ی چاره نوسه ی ده نگ خوشه و ه . تاله باتی من دلی ته نگی نه خوشم بیته ها و ارکر دن له گه ل ده نگی گریانی زه نگله دا

له یل گۆش دۆ وەدەنگ دل بەو زیلەو، بەيۆ وەشكات وەزەليلەو،

عەرز كەرۆ قىبلەى دنياو دىنەكەم كەعبەكەي وەراس مايەي ژىنەكەم

ههی داد ههی بیداد سهختهن فهریادم سهدها زام پیکان نامای وهیادم

ئەرسەد خەشىم وقىن رەويەى شاھانەن كەرەمشان چەنى بى گوناھانەن

ئازىز يە رەويەى عەدالەت نيەن تۆرەحمت يەكسەر جەخاترشيەن

ناوهری وه یاد خه شمی زهبوونیم ئاخ ههرجه فات کهرد ، داخ بیت وه هوونیم (۱)

واته: له یل گؤی بدات به دونگی هاوارو زایه له ی د لل ، به کزوللی یه وه بیت بوشکات کردن و بلی : نه ی قیبله ی دنیاو دینم و که عبه ی پاسته قینه ی مایه ی ژیانم. هه ی داد هه ی بیداد هاوارم سه خت و گرانه و سه دان زامم پیوه لکا تو هه ر نه هاتی به یادما . نه گه ر سه دبار پق و قین په وشتی پاشایانه ، به لام له گه لل بی تاواناندا هه ر به خشنده ن . نازیزم نهمه شیوه ی عه داله ت نیه ، تو به یه کجاریی په حمت له بیر چو ته وه . به یادی ناهینی پقی زه بو و نیم . ناخ هه ر جه فات نواندو داخی داخانم بویت به خوینه خوارم .

-44-

یادم نمهشی جه گردین حال دا من وهبالی ته یر یا وهشه مال دا

ئیزهاری ئایر گر بهستهی دهروون دیدهم وهدیدهت فرسهت مهزانوون

دلْ دایم پهریّت پر ئیْش و نیْشهن دنیام پهی ئیدهن بالای تو تیْشهن

۱- ئەم شىعرە لە نوسخەي (شەوكەت ياريان) وەرگىراوە

بەغەير جە دوورىي ئەو بالا نەمام ھەنى ھىچ غەمىٰ نەمەندەن جە لام

به لام چیش که روون گهردشی چه پگهرد دوورییش وهما به ین من و تن ئاوه رد

کاری گەردوونەن نەونەمامى نۆ وەرنە من جە كۆ ، دووريى تۆ جە كۆ ؟ (⁽⁾

واته: له هیچ کاتیکداله یادم ناچی ، من به بالی مه لدا بن یا به بای شه مال دا ده رخستنی ناگری ده روونی گر تن به ربووم به همل ئه زانم ، چاوه که م به چاوت قه سهم . دل هه میشه بوت پر له ئیش و نازاره و دنیام بو نه وه نه وی که بالای توی تیایه . جگه له دووریی نه و بالا نه مامه ، ئیتر هیچ خه مینکم له لانه ماوه . به لام چی بکه م سورانه وه ی ده وران دووریی هیتایه نیوان من و تووه نه مه کاری گه ردوونه نه ی تازه نه مام ، نه گینا من له کوی و دووریی تو له کوی ؟

-40-

(یەئجوج)ی خەیال گیرتەن قەلای ھۆش (ئەسكەندەر)ى شەوق كەردەن فەرامۆش

۱ - ثهم شیعره له نوسخهی (دوّلاوی) وهرگیراوه . کاک محهمهد عهلی قهرهداغیش له سهرچاوهی ناوبراودا بلاوی کردوّتهوه . له به یتی یه کهم میصره عی دووه م دا له باتی (من وه) لای ته و نوسراوه (چه نی).

(چەنگىز)ى مەينەت موسەلەت بيەن (بوعەلى) فىكرم جە حەد بەرشىيەن

خهم لاودان وهبان یادی ناسیمدا خاک کهردهن وهسهر تیرهی شادیمدا

> حهواسم قووهی جارانش نیهن زایقهی شامم بی تهئسیر بیهن

حەرەكەى زاتىم بىن ئىختىارەن رۆح نەتەدارەك ماواى مەزارەن

واته : یه نجوجی خه یال قه لای هوشی داگیر کرد و نهسکه نده ری شادیی فه راموش کرد. چه نگیزی مهینه تی سه رکه و توه و بوعه لی بیرم له نه ندازه ی خوّی ده رچووه.

خهم لافاوی ههلسان به سهر یادی سهرلی شیّواوم دا و خاکو خولی کرد به سهر تیره ی خوشیم دا ههستگهلم هیّزی جارانیان نیه و بوّن بیستنم کاری جارانی نهماوه .

جموجولی بهدهنم به دهست خوّم نهماوهو گیان خوّی بوّگور ئاماده کردووه .

کۆچى نامەدەن ، ئاخر سەفەرەن تۆشە زەرورەن ، را پر خەتەرەن

خهسله تم نیهن دل پیش وهش کهروون چهنی ویمسهوقات وه مهحشهر بهروون

مەر كەرىم وەمەيل رەحمى كەرۇ لىم نەنويسۇ نەپام خەسلەتەكەي ويم

وهرنه نهجوملهی گونههکارانم رووسیای مهجلیس جهرگهی یارانم (۱)

واته: کۆچى نەھات و دواين سەفەرد، تويشو پنويستە چونكە ريگا پر لەمەترسىيە. خويەكم نيە دلّى پى خۆش كەم، كە مايەى ئەوە بنت بە ديارى لەگەل خۆمدا بيبەم بۆ مەيدانى حەشر. مەگەر خوا بە مەيلى خۆى رەحمنكم پى بكات وخوورەوشتى خۆمم بۆ نەنوسىن. ئەگىنا لە دەستەى تاوانبارانم و روورەشى كۆرى يارانم.

۱ - ئەم شىعرە لە نوسخەي (مەحزوون) وەرگىراوە .

بؤدابه زائدنى جؤرمها كتيب: سهردانى: (مُنْتُدى إِقْرا الثُقافِي) لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتُدى إِقْرا الثُقافِي)

براي دائلود كتابهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافي)

www. igra.ahlamontada.com

www.lgra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ,عربي ,فارسي)

آدرس:ارومیه - صندوق پستی ۷۱۷ - تلفن ۴۵۷۰۰

قيمت متومان